

การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด

ปริญญานิพนธ์

ของ

นางพางา เรืองยศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

พฤษภาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

97.9. 2548

บทคัดย่อ
ของ
นางพางา เรืองยศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2548

1 247379

นางพางา เรืองยศ (2548) การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน
การแนะแนวของครูแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด ปริญญาโท กศม (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร ประเสริฐสุข อาจารย์ ทัศนากุศล

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน
การแนะแนวของครูแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในจังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นครูแนะแนวในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 124 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงาน
ตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่า
เฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าที (t-test) และ ค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1 แนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวที่เกี่ยวกับ
ด้านผู้เรียนและด้านปัจจัยครูในระดับมาก ส่วนด้านกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 ปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวที่เกี่ยวกับ
ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ ด้านปัจจัยอยู่ในระดับปานกลาง
- 3 ครูแนะแนวที่มี วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนวพื้นฐานความรู้
ทางด้านการแนะแนว ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษาต่างกัน มีแนวและปัญหาในการปฏิบัติงานตาม
มาตรฐานการแนะแนวไม่แตกต่างกัน

A STUDY ON METHODS AND PROBLEM OF PERFORMANCE OF GUIDANCE
STANDARD OF GUIDANCE TEACHER OF SCHOOL IN ROI-ET PROVINCE
UNDER OFFICE OF THE BASIC EDUCATION COMMISSION

AN ABSTRACT
BY
NONGPANGA RUENGYOT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2005

Nongpanga Ruengyot (2005) *A Study of Strategies and Problems of Work Performance according to the Guidance Standard for Guidance Teachers of Schools in Roi-et province under the Office of the Basic Education Commission* Master thesis, M Ed (Guidance and Counseling Psychology) Bangkok Graduate School of Srinakharinwirot University Advisor Committee Assistant Prof Dr Tossaporn Prasertsuk Arjarn Tatsana Tongpakdee

The purposes of this research were to study strategies and problems of work performance according to the Guidance Standard for guidance teachers of schools under the office of the Basic Education Commission in Changwat Roi-et The subjects of the study were 124 guidance teachers in Changwat Roi-et The research instrument was a questionnaire of strategies and problems in relation with work performance according to the Guidance Standard for guidance teachers The data were analyzed by percentage, mean standard deviation, t-test and F-test

The results of the study were as follows

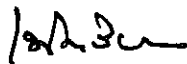
- 1 The guidance teachers' work performance strategies according to the guidance standard the students' dimension and the factors dimension revealed high while the process dimension revealed average
- 2 The guidance teachers work performance problems according to the guidance standard the students dimension, the factors' dimension and the process dimension revealed average
- 3 No significant differences in work performance strategies and problems of the guidance teachers existed when grouped according to the differences in their educational levels guidance work performances, guidance knowledge foundation, and school size

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด

ของ
นางสาวนงพงา เรืองยศ

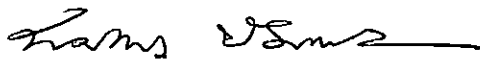
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ



กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์



ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร ประเสริฐสุข)



กรรมการ

(อาจารย์ ทศนา ทองภักดี)



กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)



กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและได้รับคำแนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร ทศพร ประเสริฐสุข ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ทศนา ทองภักดี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกทราบบ้างซึ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร นันทนา วงษ์อินทร์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดข้อเสนอแนะตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วิไลวรรณ ใจแก้ว อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมาลย์ วงศ์เกษม และอาจารย์จำนง ผลบุญ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจเครื่องมือ สำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์แนะแนว สังกัดคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดร้อยเอ็ด 124 ทาน ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์และสละเวลาเป็นแหล่งข้อมูลในการวิจัย โดยการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จนปริญญานิพนธ์สำเร็จเป็นรูปเล่ม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา อีกทั้งคณาจารย์ทุกท่านที่เคยประสิทธิ์ประสาทความรู้เป็นอย่างดีให้แก่ผู้วิจัยในอดีตจนถึงปัจจุบัน

ขอขอบคุณ คุณลุงเกษมณี แสงศรี ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณ พี่ๆ และเพื่อนนิสิตปริญญาโท ภาคปกติ สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ทุกคนที่คอยให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอโน้มระลึกถึงพระคุณและมอบความสำเร็จนี้เป็นความชื่นใจแด่ คุณพ่อหอมหวล คุณแม่วรรณี คุณปิยพงษ์ และคุณหทัยวรรณ เรืองยศ อันเป็นที่รักยิ่งของผู้วิจัย ซึ่งคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในเรื่องต่างๆ และเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่งในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณกัลยาณมิตรทุกท่านที่ได้มอบกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางพางา เรืองยศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว	8
ความหมายของการแนะแนว	8
จุดมุ่งหมายของการแนะแนว	10
ความสำคัญของการแนะแนว	12
ขอบข่ายการแนะแนว	14
ภาระงานแนะแนว	14
ลักษณะงานแนะแนว	15
โครงสร้างองค์กรการแนะแนว	16
บทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว	20
คุณสมบัติและจรรยาบรรณของครูแนะแนว	23
แนวทางการบริหารจัดการแนะแนว	26
มาตรฐานการแนะแนว	29
ปัญหาการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียน	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	132
ความมุ่งหมายของการวิจัย	132
แหล่งข้อมูล	132
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	132
การวิเคราะห์ข้อมูล	133
สรุปการวิจัย	134
อภิปรายผล	144
ข้อเสนอแนะ	159
บรรณานุกรม	161
ภาคผนวก	165
ภาคผนวก ก	165
ภาคผนวก ข	170
ภาคผนวก ค	186
ภาคผนวก ง	189
ภาคผนวก จ	199
ประวัติย่อผู้วิจัย	205

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนแหล่งข้อมูลตามขนาดของโรงเรียน	41
2 แสดงจำนวนคนและคำร้อยละของครูแนะแนว	51
3 คาเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแนวทางการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว	53
4 เปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของ ครูแนะแนวตาม วุฒิการศึกษา	56
5 เปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของ ครูแนะแนวตาม ประสบการณ์การทำงานแนะแนว	57
6 เปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของ ครูแนะแนวตาม พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว	58
7 เปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของ ครูแนะแนวตาม ขนาดของโรงเรียน	59
8 คาเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว	60
9 เปรียบเทียบปัญหาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของ ครูแนะแนว ตามวุฒิการศึกษา	62
10 เปรียบเทียบปัญหาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของ ครูแนะแนว ตาม ประสบการณ์การทำงานแนะแนว	63
11 เปรียบเทียบปัญหาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของ ครูแนะแนวตาม พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว	64
12 เปรียบเทียบปัญหาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของ ครูแนะแนวตาม ขนาดของโรงเรียน	65
13 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าใน ตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้	66
14 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทาง การศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม	68
15 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดีสังคม	70

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อม	72
17	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการ แนะแนว	73
18	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่าง เป็นระบบ	75
19	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการ แนะแนวที่เข้มแข็ง	77
20	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง	78
21	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความ สามารถบริหารจัดการแนะแนว	79
22	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำ ด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว	81
23	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้ คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการใน การเรียนการสอน	82

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
24	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแล ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมี คุณภาพชีวิตที่ดี	84
25	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงาน แนะแนว	86
26	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการ แนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	87
27	ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศ ทางการแนะแนวเชื่อมโยง เป็นเครือข่าย	89
28	ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็น คุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้	91
29	ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทาง การศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม	94
30	ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี	97
31	ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำ ประโยชน์ต่อครอบครัวสังคมและ สิ่งแวดล้อม	100
32	ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและ บริการแนะแนว	103

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
33 คาคำความถ้อยของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการ แนะแนวอย่างเป็นระบบ	106
34 คาคำความถ้อยของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนวมาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนา เครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง	109
35 คาคำความถ้อยของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง	112
36 คาคำความถ้อยของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการ ศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว	114
37 คาคำความถ้อยของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำ ด้านจิตวิทยาการแนะแนว และ การให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว	116
38 คาคำความถ้อยของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียนช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไป บูรณาการในการเรียนการสอน	118
39 คาคำความถ้อยของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนวมาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถ ในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตร หลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี	120
40 คาคำความถ้อยของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว	122

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
41 คาคความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	124
42 คาคความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน การแนะแนว มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูล สารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย	126
43 สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวมาตรฐานที่ 1 – 15 จากตาราง 28 - 42	128
44 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถาม	165

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	7
2 ภาระงานแนะแนว	15
3 แผนภูมิโครงสร้างองค์กรแนะแนว	16
4 แผนภูมิแนวปฏิบัติการบริหารจัดการแนะแนว	27
5 แผนภูมิแนวปฏิบัติของคณะกรรมการแนะแนว	28

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีความมุ่งหมายและหลักการว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญาความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นอย่างมีความสุข และแนวทางการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียน ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาปัจจุบันเป็นยุคปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งความรู้อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจ ฐานความรู้ ให้สังคมไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้และฝึกอบรมได้ตลอดชีวิต และมีปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานสร้างรายได้และนำประเทศให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจและสังคม (กรมวิชาการ 2545 : 9) ทำให้เห็นได้ว่าการแนะแนวมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างคนให้รู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจชีวิต เข้าใจและยอมรับผู้อื่น มีทักษะในการดำเนินชีวิต รักและเห็นคุณค่าในตนเอง สร้างคน สร้างงาน ให้คนรู้ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพของตนรู้ข้อมูลตลอดจนสามารถสัมพันธ์ตนเองกับอาชีพได้อย่างถูกต้อง มีการฝึกงานอาชีพหรือมีประสบการณ์ในงาน มีคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จ สร้างชาติ ให้คนมีความรู้ทางวิชาการ มีทักษะทางวิชาการ มีคุณธรรม จริยธรรม เอื้ออาทร สมานฉันท์ และเห็นประโยชน์แก่ส่วนรวม (กรมวิชาการ 2545 : 11) กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการแนะแนว จึงมอบให้กรมวิชาการจัดทำแผนพัฒนางานแนะแนวกระทรวงศึกษาธิการขึ้น เพื่อดำเนินงานแนะแนวเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกันจึงจัดทำแผนพัฒนางานแนะแนวเป็นระยะที่ 1 (พ.ศ. 2535 – 2539) มุ่งเน้นที่จะให้เด็กและเยาวชนทุกระดับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน รวมทั้งผู้ปกครองและประชาชนทั่วไปได้รับประโยชน์จากการใช้กระบวนการแนะแนว แต่ไม่ประสบความสำเร็จ จึงเกิดแผนพัฒนางานแนะแนวฉบับที่ 2 ซึ่งตรงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ซึ่งเน้นบุคคลเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ แต่ผลกระทบจากการที่ประเทศเข้าสู่ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น เช่น ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาการว่างงาน ปัญหาความรุนแรงทางอารมณ์ปัญหาเหล่านี้ส่งผลสะท้อนถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับวัยของเด็กและเยาวชนหลายด้านเช่น การใช้สิ่งเสพติดการฆ่าตัวตาย เป็นต้น ส่งผลกระทบต่อแผนพัฒนางานแนะแนว คือไม่ได้มีการปรับแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น (ภาวิณี ศรีสุขวัฒนานนท์และคณะ 2544 : 9 , อ้างอิงจาก กรมวิชาการ 2545 : 4)

ซึ่งสอดคล้องกับ (นงนุช ปวงมาโล 2541 : 1) ได้กล่าวว่า ปัญหาของนักเรียนในปัจจุบัน มักเกิดขึ้นจากความแตกสลายของครอบครัว ทำให้เด็กขาดความอบอุ่น อ้างว้าง ซึมเศร้า เด็กจึงแสวงหาสิ่งอื่นมาเป็นสิ่งทดแทน อาทิ การดูโทรทัศน์ การเล่นเกม มั่วสุมตามแหล่งบันเทิงต่าง ๆ เล่นการพนัน ฟังยาเสพติด ฯลฯ จึงไม่สนใจด้านการเรียนทำให้ผลการเรียนตกต่ำซึ่งปัญหานี้เกิดขึ้นสูงมากในปัจจุบัน แต่การจัดการแนะแนวแก่นักเรียนจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้น้อยลงได้

พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลได้รู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องรู้ถึงขีดความสามารถของตนเห็นคุณค่าของตนเองมีทักษะและวิจารณญาณในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างฉลาดและวางแนวทางการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลและสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี มีสุขภาพจิตที่ดี เป็นสมาชิกที่ดีมีประโยชน์ต่อครอบครัวสังคม (กรมวิชาการ 2545 : 4)

ซึ่งสอดคล้องกับ (วัฒนา พัทธราวิช 2531 : 11) ที่กล่าวว่า งานแนะแนวเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเอง เรียนรู้ที่จะเข้าใจสภาพแวดล้อม รู้จักวิธีการที่จะเผชิญกับปัญหาดังกล่าวตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาได้ถูกต้อง สามารถวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตของตนเองได้อย่างถูกต้องและปรับตัวเข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี ดังที่(ประหยัด ทองมาก 2531) กล่าววาทานแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ช่วยป้องกันปัญหาทั้งมวล เปรียบเสมือนภูมิคุ้มกันโรคภัยไข้เจ็บไม่ว่าจะเป็นโรคทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุก ๆ ด้าน สร้างดุลยภาพระหว่างเด็ก ครอบครัวและโรงเรียนให้เกิดขึ้นในลักษณะที่เหมาะสม จึงทำให้เห็นว่าการแนะแนวนั้นเป็นสิ่งสำคัญในด้านการช่วยเหลือด้านการศึกษาเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ได้อย่างดีช่วยเหลือให้นักเรียนแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ถูกต้องเหมาะสมบริการแนะแนวซึ่งจัดขึ้นตามสถานศึกษาต่าง ๆ นับว่าเป็นกำลังสำคัญในการช่วยเหลือให้เยาวชนรู้จักและเข้าใจตนเองสามารถเข้าใจบุคคลอื่นและสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวสามารถเข้าใจสภาพที่แท้จริงและความเป็นอยู่ที่แท้จริงของมนุษย์ได้เรียนรู้ที่จะสัมผัสปัญหา แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ไม่ต้องเป็นภาระแก่สังคมและยังสามารถที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่น ๆ ได้อีกด้วย

แผนพัฒนาการแนะแนว ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) จึงเป็นแผน ที่คำนึงถึงความสมดุล และภูมิคุ้มกันให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี และสังคมที่ดีสามารถพึ่งตนเองได้ ตลอดจนสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงจากกระแสโลกาภิวัตน์ และเศรษฐกิจยุคใหม่ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้จะเป็นการดำเนินงานร่วมกันของบุคคลทุกฝ่ายในสังคมอย่างกัลยาณมิตร สำหรับสถานศึกษาต้องดำเนินการ ส่งเสริมดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพโดยการบริหารจัดการแนะแนวให้ครูและบุคลากรทุกคนตลอดจนพ่อแม่ผู้ปกครอง ชุมชน และสื่อมวลชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการแนะแนวให้คำปรึกษาเบื้องต้นด้านชีวิตการศึกษาต่อ และการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและมีงานทำสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม

อย่างมีความสุข ตลอดจนสร้างเสริมให้ครอบครัวมีฐานของความรัก ความอบอุ่นเพื่อนำไปสู่ชุมชนที่เข้มแข็งและเป็นฐานของการพัฒนาชาติ (กรมวิชาการ 2545 12)

การบริหารงานแนะแนวต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างทั้งภายนอกและภายใน โรงเรียนเพื่อให้งานแนะแนวบรรลุตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมาตรฐานการแนะแนวที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมาย โรงเรียนแต่ละโรงเรียนอาจจะมีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานแนะแนวซึ่งสอดคล้องกับ (วัชร ทรัพย์มี 2531 7) กล่าวว่าการแนะแนวในสถาบันการศึกษาทั่วไปมักจะประสบปัญหาอยู่เสมอประกอบไปด้วยผู้บริหาร ครู อาจารย์ และบุคลากรอื่น ๆ ไม่สนับสนุนและรวมมือกับหน่วยงาน ผู้แนะแนวไม่ได้ทำหน้าที่แนะแนวเต็มเวลา ต้องมีการอื่นด้วย และมีผู้แนะแนวน้อยเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับ (กรมวิชาการ 2545 4) ได้กล่าวว่า ในการเตรียมบุคลากรของสถานศึกษานั้นต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูอาจารย์ทุกคนเข้าใจงานแนะแนว ตระหนักว่า งานแนะแนวเป็นหน้าที่ที่ครูอาจารย์ทุกคนต้องรับผิดชอบให้คำปรึกษาหารือแก่นักเรียน เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน รวมทั้งมีหน้าที่ให้คำแนะนำนักเรียนในการพิจารณาเลือกกลุ่มวิชาหรือรายวิชาเหมาะสมตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจ และความต้องการของนักเรียน และผู้ปกครองนอกจากนี้แผนการศึกษาแห่งชาติได้ชี้ให้เห็นว่างานแนะแนวเป็นงานที่สำคัญอย่างยิ่งถือว่าเป็นหัวใจของพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ที่เน้นให้ผู้เรียน มีคุณลักษณะเป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข ซึ่งสถานศึกษาต้องใช้กระบวนการแนะแนว เพื่อป้องกัน ช่วยเหลือ ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่เยาว์วัย เพราะการแนะแนวเป็นกระบวนการที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีคุณภาพเหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเอง มีทักษะการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศิลธรรม จริยธรรม รู้จักการเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา รู้จักคิดตัดสินใจ แก้ปัญหาในช่วงวิกฤต วางแผนการเรียนต่อ และพัฒนาสู่โลกอาชีพ และมีงานทำรวมทั้งดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข นอกจากนี้ (กรมวิชาการ 2545 2) จึงมีความเป็นอย่างหนึ่งที่สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการแนะแนวและการบริหารจัดการตามมาตรฐานการแนะแนวที่จัดทำขึ้นเพื่อประกันคุณภาพงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กระทรวงศึกษาธิการจึงให้โรงเรียนมัธยมทุกโรงเรียนในประเทศไทยบริหารแนะแนวและให้บริการตามมาตรฐานการแนะแนวเพื่องานแนะแนวจะประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น การจัดบริการแนะแนว มีความจำเป็น ไม่ว่าจะเป็นแนะแนวการศึกษา แนะแนวอาชีพ แนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม ก็เนื่องมาจากสภาพแวดล้อมเป็นสวนผลักดันสำคัญที่ทำให้บิดา มารดา ผู้ปกครองได้ตระหนักถึงปัญหาที่บุตรหลานของตนกำลังประสบอยู่ในสังคม นั่นคือปัญหาการเรียนจบแล้วไม่มีงานทำ ปัญหาการเข้าสังคม ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องต่าง ๆ จึงทำให้บิดามารดา และผู้ปกครองหลาย ๆ ท่านวิตกกังวล ด้วยเหตุนี้การแนะแนว เป็นสิ่งจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องจัดบริการแนะแนวให้แก่เด็กโดยเร่งด่วน

มาตรฐานการแนะแนวได้จัดทำขึ้นเพื่อประกันคุณภาพการแนะแนวให้มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนและ เป็นการ ป้องกัน สงเสริม พัฒนา แก้ไข ให้ผู้เรียนมีศักยภาพยิ่งขึ้น

จังหวัดร้อยเอ็ดก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่ใช้มาตรฐานการแนะแนวเพื่อพัฒนาการแนะแนวในจังหวัดร้อยเอ็ดมี 3 เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งทุกเขตพื้นที่การศึกษาจะมีโรงเรียนนำร่องในการปฏิบัติตามมาตรฐานการแนะแนวและดูแลรับผิดชอบโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันและทุกโรงเรียนต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการแนะแนวตามที่กระทรวงได้กำหนด แต่เนื่องจากครูแนะแนวยังขาดความรู้ความเข้าใจและเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวเพราะยังเป็นเรื่องใหม่ และขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ในเรื่องมาตรฐาน จึงทำให้การปฏิบัติงานตามมาตรฐานแนะแนวเกิดปัญหาขึ้น ซึ่งแต่ละโรงเรียนก็มีแนวทางการปฏิบัติงานตามสภาพของโรงเรียนที่เป็นอยู่ (จารุวรรณ ออนสองชั้น สัมภาษณ์ 2547)

จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนว ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดร้อยเอ็ดว่ามีแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวให้สอดคล้องกับมาตรฐานการแนะแนวมากน้อยเพียงใดและมีอุปสรรคปัญหาอะไรบ้าง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ มีความเหมาะสมกับโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความมุ่งหมายในการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด
- 2 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด
- 3 เพื่อเปรียบเทียบแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว และ ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลให้การดำเนินงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อนำไปประกอบในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมพัฒนาการปฏิบัติงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องตามมาตรฐานการแนะแนว

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร เป็น ครูแนะแนวสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 64 โรงเรียน จำนวน 124 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ ครูแนะแนวสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 64 โรงเรียน จำนวน 124 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

- 1 1 วุฒิการศึกษา แบ่งเป็น
 - 1 1 1 ปริญญาตรี
 - 1 1 2 ปริญญาโทขึ้นไป
- 1 2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว แบ่งเป็น
 - 1 2 1 1 – 5 ปี
 - 1 2 2 6 – 10 ปี
 - 1 2 3 มากกว่า 10 ปี
- 1 3 พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว แบ่งเป็น
 - 1 3 1 จบวิชาเอกด้านการแนะแนว
 - 1 3 2 จบวิชาเอกอื่น ๆ แต่ได้รับการฝึกอบรมด้านการแนะแนว
 - 1 3 3 จบวิชาเอกอื่น ๆ และได้รับการฝึกอบรมด้านการแนะแนว
- 1 4 ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่
 - 1 4 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก
 - 1 4 2 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง
 - 1 4 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่

2 ตัวแปรตาม คือ

- 1 แนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด
- 2 ปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1 แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว หมายถึง การปฏิบัติตามแบบแผนการดำเนินงานที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้เป็นมาตรฐานการแนะแนวซึ่ง ได้แก่

1 1 มาตรฐานด้านผู้เรียน คือ มาตรฐานที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตนเองได้ มีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพ และการทำงาน ชีวิตและสังคม มีสุขภาพจิตที่ดี มีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อม

1 2 มาตรฐานด้านกระบวนการ คือ มาตรฐานที่เน้นในด้านการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว การบริหารจัดการการแนะแนวอย่างเป็นระบบ มีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง และส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง

1 3 มาตรฐานด้านปัจจัย คือ มาตรฐานที่เน้นการกำหนดคุณลักษณะของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา ครูแนะแนว ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ศาสตราจารย์ ชุมชน สื่อมวลชนหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการใช้สื่อ เครื่องมือและระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนว

2 ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว หมายถึง ข้อขัดข้องและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว

2 1 ปัญหา หมายถึง ข้อขัดข้องและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

2 2 แนวทางการแก้ไขปัญหา หมายถึง วิธีการจัดการ แก้ไขกับ ข้อขัดข้องและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดร้อยเอ็ด

4 ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง การแบ่งขนาดโรงเรียนตามจำนวนนักเรียน เป็น 3 ขนาด คือ

4 1 ขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนไม่เกิน 500 คน

4 2 ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียนไม่เกิน 1,500 คน

4 3 ขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักเรียน 1,501 คนขึ้นไป

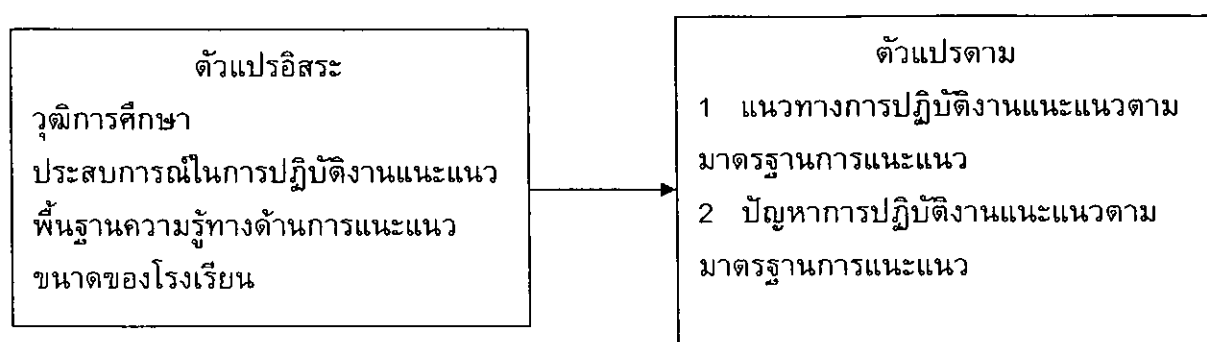
5 ครูแนะแนว หมายถึง บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด ให้ปฏิบัติงานแนะแนว มีบทบาทในการบริหารงานแนะแนว การให้บริการแนะแนว รับผิดชอบงานแนะแนวในโรงเรียน

6 วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของครูแนะแนว ได้แก่ ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโทขึ้นไป

7 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนว

8 พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว หมายถึง ความรู้ทางด้านการแนะแนว ซึ่งครูแนะแนวได้รับมาจากวิธีการต่าง ๆ กัน ได้แก่ การจบวิชาเอกด้านการแนะแนวโดยตรง การจบวิชาเอกอื่น ๆ แต่ได้รับการฝึกอบรมด้านการแนะแนว การจบวิชาเอกอื่น ๆ และได้รับการฝึกอบรมด้านการแนะแนว

กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำแนกได้ดังต่อไปนี้

- 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว
 - 1 1 ความหมายของการแนะแนว
 - 1 2 จุดมุ่งหมายของการแนะแนว
 - 1 3 ความสำคัญของการแนะแนว
 - 1 4 ขอบข่ายงานแนะแนว
 - 1 5 ภาระงานแนะแนว
 - 1 6 ลักษณะงานแนะแนว
 - 1 7 โครงสร้างองค์กรแนะแนว
 - 1 8 บทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว
 - 1 9 คุณสมบัติและจรรยาบรรณของครูแนะแนว
 - 1 10 แนวทางการบริหารจัดการแนะแนว
 - 1 11 มาตรฐานการแนะแนว
 - 1 12 ปัญหาการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียน
- 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวในโรงเรียน

1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว

1 1 ความหมายของการแนะแนว

แทรคเลอร์ (Traxler 1957 146) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวว่าเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้แต่ละคนได้เข้าใจถึงความสามารถและความสนใจที่แท้จริงของตนเองพยายามที่จะปรับปรุงความสามารถและบุคลิกภาพให้มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของชีวิตให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้รวมทั้งการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นสมาชิกที่ดีในสังคมอีกด้วย

โจนส์ (Jones 1970 8) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวว่า คือ การช่วยเหลือบุคคลให้รู้จักตัดสินใจด้วยตนเองได้ว่าเขาต้องการไปไหน ต้องการอะไรจะทำอะไรและจะทำให้จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้สมหวังและเสร็จสมบูรณ์อย่างไร ตลอดจนสามารถช่วยให้สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กู๊ด (Good 1973 270) ได้ให้ความหมายว่า การแนะแนวเป็นการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ นอกเหนือไปจากการสอนนักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเข้าใจตนเอง และสภาพแวดล้อม สามารถใช้ความรู้ความสามารถนั้นนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ และดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

มิลเลอร์ (Miller 1976 13) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือแต่ละบุคคลให้สามารถเข้าใจตนเอง ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง และมีการวางแผนในการพัฒนาระบบของชีวิตของตนเองได้ดีด้วย

จำเนียร ชวงโชติ (2527 6) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลแต่ละบุคคลแต่ละคนให้รู้จักเข้าใจตนเอง โลกที่เขาอยู่และบุคคลอื่น ๆ ที่เขาเกี่ยวข้องด้วย ให้สามารถช่วยตนเองในสิ่งแวดล้อมได้อย่างฉลาด ให้สามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ทุกด้าน สามารถนำศักยภาพของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์แกตนเองและสังคมสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

คมเพชร จัตรศุกกุล (2529 5) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวพอสรุปได้ว่า การแนะแนว คือการช่วยเหลือให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเองเรียนรู้ที่จะเข้าใจสภาพแวดล้อมรู้จักวิธีการที่จะเผชิญกับปัญหาตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาได้ถูกต้องสามารถวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตตนเองได้อย่างถูกต้องและปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี

ผองพรรณ เกิดพิทักษ์ (2529 1) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการที่ควรจะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เป็นกระบวนการของการผูกพันเพื่อพัฒนาชีวิต เพื่อช่วยให้บุคคลหนึ่งรู้จักตนเอง เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสมยิ่งขึ้นและเพื่อให้บุคคลนั้นสามารถช่วยตนเอง นำตนเอง ปรับตนเองให้ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถป้องกันแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

วัชร ทรัพย์มี (2531 3) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่าการแนะแนวหมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เขาสามารถนำตนเองได้ เป็นต้นว่า ตัดสินใจได้ว่าจะศึกษาด้านใด ประกอบอาชีพใด หรือแก้ปัญหาอย่างไร และสามารถปรับตัวได้อย่างมีความสุข ความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกด้าน

วัฒนา พัทธราวิช (2531 11) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่ากระบวนการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเอง เรียนรู้ที่จะเข้าใจสภาพแวดล้อมรู้จักวิธีการที่จะเผชิญกับปัญหาตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาได้ถูกต้อง สามารถวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตของตนเองได้อย่างถูกต้องและปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต

อุษณีย์ เย็นสบาย (2533 4) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า การแนะแนวหมายถึง การชี้แนะแนวทางเพื่อให้ผู้รับการชี้แนะทางนั้นเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง และสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

รวิวรรณ ชินะตระกูล (2539 :26) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนให้เข้าใจตนเองสามารถตัดสินใจในการเลือกเรียนต่อเลือกประกอบอาชีพ รู้จักปรับตัวและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้ดีมีคุณภาพ

กรมวิชาการ (2547 ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวไว้ว่า เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กเยาวชน เป็นกระบวนการที่เน้นการพัฒนาผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มุ่งเน้นการช่วยเหลือให้บุคคลได้รู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้อง มีทักษะและวิจรณ์ญาณในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างฉลาด สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลและสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี

จากความหมายของการแนะแนวดังกล่าว พอจะสรุปความหมายได้ว่า การแนะแนวหมายถึง กระบวนการในการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถเข้าใจเลือกตัดสินใจปัญหาและวางแผนการดำเนินชีวิตของตนเองได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมีผู้แนะแนวที่มีความรู้ความสามารถมีทักษะในการทำหน้าที่ช่วยให้เขารู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง เข้าใจสิ่งแวดล้อมจนสามารถใช้ศักยภาพในตนเองได้อย่างเต็มที่และมีความสุขในการดำเนินชีวิตในสังคม

1.2 จุดมุ่งหมายของการแนะแนว

พนม ลิ้มอารีย์ (2533 :6-7) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการแนะแนวไว้พอสรุปได้ดังนี้ จำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท คือจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ

จุดมุ่งหมายทั่วไป หมายถึง จุดมุ่งหมายของการแนะแนวโดยส่วนรวม หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าหน้าที่ของการแนะแนว ซึ่งมีอยู่ 3 ประการ คือ

1 เพื่อป้องกันปัญหา นั่นคือ การแนะแนวจะมุ่งป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดปัญหาซึ่งจะเป็นวิธีที่เหมาะสมมากในปัจจุบัน เพราะบางครั้งถ้าปล่อยให้เกิดปัญหาแล้วก็ยากเกินจะแก้ไขได้ ถ้านักเรียนปราศจากปัญหาหรือจัดการกับปัญหาได้อย่างเหมาะสม นักเรียนก็จะมีโอกาสพัฒนาตนเองไปได้อย่างดี

2 เพื่อแก้ไขปัญหา นั่นคือ การแนะแนวมุ่งจะให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเพราะถ้าปล่อยให้เด็กประสบปัญหาโดยไม่ให้ความช่วยเหลือแล้วนักเรียนย่อมจะไม่สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขได้และในบางครั้งอาจจะมีการปรับตัวที่ผิด ๆ ทำให้เกิดปัญหามากขึ้นการแก้ไขปัญหาที่จะได้ผลจะต้องแก้ไขตามสาเหตุและจะต้องได้รับความร่วมมือทั้งจากตัวเจ้าของปัญหาและบุคคลที่แวดล้อมคน ๆ นั้นด้วย

3 เพื่อส่งเสริมพัฒนา นั่นคือ การแนะแนวมุ่งจะให้การส่งเสริมนักเรียนทุกคนให้เกิดความเจริญงอกงาม มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการศึกษาอาชีพ บุคลิกภาพและเรื่องส่วนตัว สังคม เกิดแนวคิดและปฏิบัติตนในทางที่ดีที่ถูก มีความเจริญแห่งตน ส่งเสริมให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่พลเมืองดีของสังคมและประเทศให้นักเรียน

แต่ละคนได้รับการส่งเสริมและแสดงความสามารถในด้านต่าง ๆ ของตนออกมาอย่างเต็มที่ การพัฒนาส่งเสริมควรกระทำกับเด็กทุกคนทั้งคนที่มีปัญหาและคนที่ไม่มีปัญหา ทั้งนี้เพราะการแนะแนวเป็นการเตรียมปัจจุบันให้ดีพร้อมสำหรับชีวิตที่ดีในอนาคต

จุดมุ่งหมายเฉพาะ หมายถึง จุดมุ่งหมายของการแนะแนวที่สถานศึกษาจัดให้มีบริการแนะแนว ซึ่งกำหนดขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญา เป้าหมายหลักสูตรและสภาพสังคมของสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อที่จะทำให้การปฏิบัติงานแนะแนวรู้จักทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาคุณสมบัติต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขตามสมควรตามอัตภาพ จุดมุ่งหมายของบริการแนะแนวในโรงเรียน มีลักษณะที่เด่นชัดในด้านการจัดบริการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก การจัดบริการเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ตลอดจนแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อที่จะให้เด็กมีพัฒนาการอย่างเป็นปกติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1 เพื่อช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้รู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ คือ การช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเอง รู้ถึงความต้องการ ความคิด ความสามารถ ความถนัด และข้อจำกัดต่าง ๆ ของตน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพและการดำเนินชีวิตและสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมตามศักยภาพของตน

2 เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับตนเองและสภาพแวดล้อม คือ การช่วยให้นักเรียนรู้จักวิธีปฏิบัติตน เพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม และเป็นสุขตามอัตภาพของตน

3 เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักนำตนเอง คือ การช่วยให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักใช้ความรู้ความสามารถของตนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างชาญฉลาดและเหมาะสม สามารถวางแผนการชีวิตในอนาคต และสามารถนำตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4 เพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้ความรู้ ประสบการณ์ และวิจารณ์ญาณคาดการณ์ล่วงหน้า สิ่งที่จะเกิดขึ้นและรู้จัก หลีกเลี่ยงและป้องกันสิ่งที่เกิดขึ้นโดยกะทันหันไม่คาดคิดมาก่อน

5 เพื่อส่งเสริมให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียน ช่วยให้อุณหภูมิความรู้เกี่ยวกับเด็ก มีความเข้าใจเด็กแต่ละคนดีขึ้น ซึ่งจะช่วยให้การบริหารงานของโรงเรียนดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ

6 เพื่อช่วยฝึกในเรื่องประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติ ในการฝึกให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ของตน และมีการปฏิบัติจริง จะช่วยให้นักเรียนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในอนาคตต่อไป

7 เพื่อจัดบริการต่างๆ ในโรงเรียนทั้งด้านการเรียนการสอน สวัสดิการให้มีประสิทธิภาพ และสนองตอบความต้องการของนักเรียนให้มากที่สุด

8 เพื่อช่วยป้องกันและลดปัญหาเกี่ยวกับความสูญเปล่าทางการศึกษาที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักเรียน เช่น การขาดเรียน การเรียนตกชั้น การเลือกแนวทางศึกษาต่อ และการไม่

เลือกอาชีพไม่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนตลอดจนสร้างเสริมสมรรถภาพทางการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

9 เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างโรงเรียน บ้านและชุมชนอันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีต่อไป

10 เพื่อช่วยให้นักเรียนเป็นทรัพยากรอันมีค่าสูงสุดตามศักยภาพที่เขาถืออยู่และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียน อันเป็นประโยชน์ช่วยในการลดปัญหาสังคมที่กำลังมีอยู่ปัจจุบัน และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการแนะแนวมีดังนี้ 1) ด้านการป้องกันปัญหา จุดมุ่งหมายข้อนี้เน้นการป้องกันก่อนที่จะเกิดปัญหาขึ้น ทั้งนี้จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งทางบ้าน โรงเรียนและชุมชน 2) ด้านการแก้ไขปัญหาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านนี้ โรงเรียนต้องอาศัยบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่นจิตแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ นักแนะแนวที่ได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะ เมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ กับนักเรียนก่อนจะมีการแก้ไขปัญหา นั้น ๆ ต้องศึกษาถึงสาเหตุ แล้วจึงหาวิธีการแก้ไขโดยครูแนะแนวเป็นผู้ให้คำปรึกษา หรืออาจจะส่งไปรับบริการจากผู้เชี่ยวชาญในกรณีที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือแก้ไขปัญหานั้นได้ด้วยตนเอง เพื่อให้การแก้ไขปัญหาบรรลุความสำเร็จได้นั้น บุคลากรทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือและทำงานเป็นทีม โดยมีครูแนะแนวเป็นผู้ประสาน 3) ด้านการส่งเสริมพัฒนาการแนะแนวนั้นเรื่องพัฒนา นักเรียนทุกคนทั้งที่มีปัญหาและไม่มีปัญหา พัฒนาและส่งเสริมทุกด้าน ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ บุคลิกภาพ พร้อมทั้งด้านส่วนตัวและสังคม เน้นการให้เด็กรู้จักและเข้าใจตนเอง สามารถนำตนเองได้และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.3 ความสำคัญของการแนะแนว

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2521 : 7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นสถาบันการศึกษาที่ควรจะมีบริการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือ นักเรียน สังคมปัจจุบันยอมรับว่า นักเรียนในระดับนี้น่าจะได้รับความช่วยเหลือจากโรงเรียนเป็นอย่างยิ่งเพราะเด็กกำลังเจริญเติบโตและเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนไม่สามารถดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จ

พรณี เกษกมล (2537 : 60) ได้กล่าวถึงความสำคัญองงานแนะแนวว่าเพื่อมุ่งหวังพัฒนาเด็กทุกคนให้มีความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ พัฒนาบุคลิกภาพะด้านต่าง ๆ ของเด็ก เช่น

1 ให้เด็กทุกคนได้เจริญเติบโตมีความคิดเป็นตัวของตัวเองเด็กต้องรู้จักและเข้าใจตนเอง รู้ว่าทุกคนมีความแตกต่างกัน

2 ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการศึกษาการทำงาน และมุ่งหวังให้เด็กประสบความสำเร็จด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ ให้เข้าใจโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง

3 ให้เด็กสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวเอง และเลือกวิถีทางที่เป็นไปได้สำหรับตนเอง

4 ให้เด็กมีค่านิยม จริยธรรม สามัญสดี รู้ผิดชอบ สามารถรับรู้ความรู้สึกต่าง ๆ ของบุคคลอื่นที่มีต่อตนเองได้

5 ให้เด็กเข้าใจเรื่องธรรมชาติของคน ความสัมพันธ์ จิตวิทยา การปรับตัวทางสังคมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนมีความสำคัญในแง่ของการป้องกันปัญหา ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนตลอดจนการเตรียมพร้อมในด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันและอนาคตอย่างมีความสุขและดีงาม รวมทั้งช่วยพัฒนาสังคมที่ตนเองอยู่ให้เจริญก้าวหน้า

ระวีวรรณ ชินะตระกูล (2539 : 21-24) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการจัดแนะแนวว่าเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในทศวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะในระยะ 5 ปีหลัง อันเป็นช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 นี้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเห็นได้ชัดทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศหลายด้าน แต่ในขณะเดียวกันได้ส่งผลกระทบในทางลบหลายประการ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาขึ้นในด้านต่าง ๆ คือ การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยในทศวรรษที่ผ่านมาได้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อันเป็นผลจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและระบบการสื่อสารข้อมูลที่รวดเร็วมีการนำวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในการประกอบอาชีพในภาคเศรษฐกิจประกอบกับนโยบายของรัฐเน้นการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมมีผลทำให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปจากวิถีการผลิตทางเกษตรกรรมไปสู่การผลิตทางอุตสาหกรรมและบริการมากยิ่งขึ้นอีกทั้งการที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ระบบข่าวสารข้อมูลทันสมัย และรวดเร็วขึ้นประกอบกับสื่อมวลชนได้เข้าไปมีบทบาทในชีวิตประจำวันของบุคคลส่งผลให้วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนไปในลักษณะเร่งรีบมากขึ้นและในทศวรรษที่ผ่านมาการขยายตัวของอุตสาหกรรมทำให้เกษตรกรต้องสูญเสียที่ดินทำกิน มีการขยายพื้นที่เพาะปลูกเข้าไปในเขตป่าไม้ซึ่งเคยเป็นที่อุดมสมบูรณ์ตลอดจนการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์อย่างฟุ่มเฟือยไม่ระมัดระวังส่งผลให้ทำให้เกิดภาวะมลพิษและความเสื่อมโทรมเสียสมดุลธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ดังนั้นการจัดบริการแนะแนวจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะแนะแนวการศึกษาแนะแนวอาชีพ แนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม ก็เนื่องมาจากสภาพแวดล้อมเป็นสวนผลักดันสำคัญที่ทำให้บิดา มารดา ผู้ปกครองได้ตระหนักถึงปัญหาที่บุตรหลานของตนกำลังประสบอยู่ในสังคม นั่นคือปัญหาการเรียนจบแล้วไม่มีงานทำ ปัญหาการเข้าสังคม ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องต่าง ๆ จึงทำให้บิดามารดาและผู้ปกครองหลาย ๆ ท่านวิตกกังวลด้วยเหตุนี้การแนะแนวเป็นสิ่งจำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องจัดบริการแนะแนวให้แก่เด็กโดยเร่งด่วน

1.4 ขอบข่ายการแนะแนว

กรมวิชาการ (2544 : 5-6) ได้เขียนถึงขอบข่ายการแนะแนว เป็นการดำเนินการกิจแนะแนว ตามความต้องการของผู้เรียน ที่สนองจุดหมายของหลักสูตรซึ่งการกำหนดขอบข่ายภารกิจการแนะแนวนั้น จะต้องอาศัย หลักการแนะแนวพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

การแนะแนวมีขอบข่ายสาระสำคัญ 3 ด้าน คือ

1 การแนะแนวการศึกษา มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ รู้จักแสวงหาความรู้และวางแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวด้านการเรียนและมีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน

2 การแนะแนวอาชีพ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและโลกของงานอย่างหลากหลาย มีเจตคติและนิสัยที่ดีในการทำงาน มีโอกาสได้รับประสบการณ์และฝึกงานตามความถนัด ความสนใจ

3 การแนะแนวเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีอารมณ์มั่นคง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เข้าใจ สภาพแวดล้อมและสามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข

1.5 ภาระงานในการแนะแนว

กรมวิชาการ (2544 : 6-7) ได้เขียนไว้ว่าภาระงานแนะแนว ประกอบด้วย 5 งานหลัก ดังต่อไปนี้

1 งานศึกษารวบรวมข้อมูล เป็นการศึกษา สืบรวจ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ ใช้แบบสอบถาม แบบทดสอบ การเขียนอัตชีวประวัติ สังคมมิติ การเยี่ยมบ้าน โดยมีการบันทึกข้อมูลในระเบียนพฤติกรรม ระเบียนสะสม สมุดรายงานประจำตัวผู้เรียน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ครูรู้จักผู้เรียนแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร ต้องการอะไร และควรให้ความช่วยเหลือในลักษณะใด

2 งานสารสนเทศ เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ที่จำเป็นในการตัดสินใจ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ วัฒนธรรม ศิลธรรม จริยธรรม สุขภาพ โดยนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การบรรยาย อภิปราย จัดป้ายนิเทศ การจัดหาเอกสารคู่มือให้อ่าน ทักษะศึกษา การใช้สื่อภาพยนตร์ วีดิทัศน์ ข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัยมีความจำเป็นมากในการให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น

3 งานให้คำปรึกษา เป็นงานที่มีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้ผู้เรียนทั้งด้านการศึกษาด้านงานอาชีพ ด้านชีวิตและสังคมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจตนเอง และเลือกทางที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด พร้อมทั้งเกิดความรับผิดชอบในการช่วยเหลือตนเองอย่างจริงจัง

4 งานป้องกัน ส่งเสริม พัฒนา ช่วยเหลือ เป็นการจัดกิจกรรมด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ ได้รับการฝึกฝน หรือได้รับการช่วยเหลือตามควร

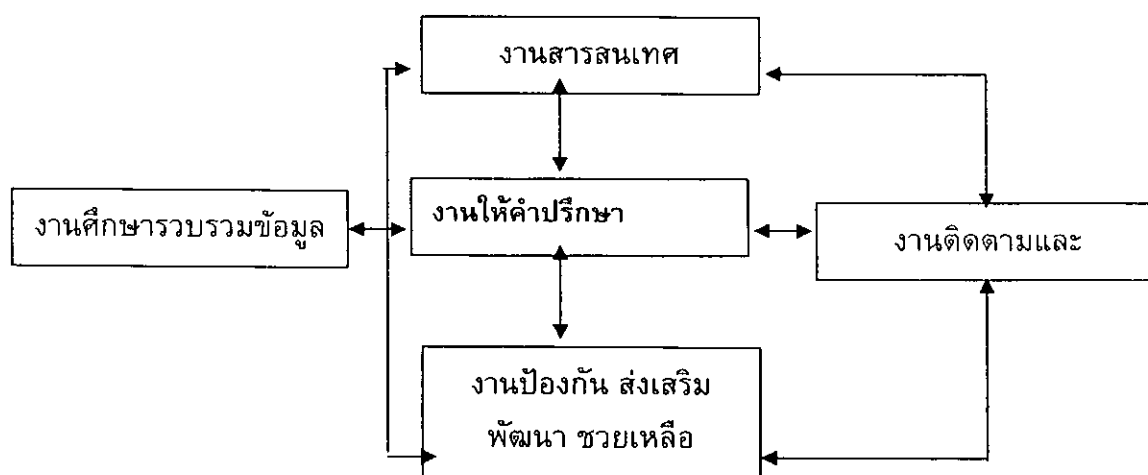
แก่กรณี เช่น กิจกรรมที่สนองความถนัด ความสนใจ และความสามารถแก่ผู้เรียนทุกกลุ่มทุกคน รวมทั้งการจัดทุนการศึกษาอาหารกลางวัน หรือการหางานพิเศษ

5 งานติดตามผลและประเมินผล เป็นการติดตามผลการดำเนินงานแนะแนวต่างๆ ที่จัดให้แก่ผู้เรียน

5.1 งานติดตามผลและประเมินผลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคนให้สามารถแก้ปัญหาและปรับปรุงตนในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวและงานอื่น ๆ ของโรงเรียน

5.2 งานติดตามผลและประเมินผลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาผลที่ได้จากการดำเนินโครงการแนะแนวว่ามีคุณค่ามากน้อยเพียงใด ได้ผลหรือไม่ ควรปรับปรุงพัฒนาอย่างไร และควรขยายผลต่อไปหรือไม่

กรมวิชาการ (2544 : 6) ได้เขียนถึงภาระงานในการแนะแนว ประกอบด้วย 5 งานหลัก ดังนี้



ภาพประกอบ 2 ภาระงานแนะแนว ที่มาคู่มือการบริหารงานแนะแนว พ.ศ. 2544

1.6 ลักษณะงานแนะแนว

กรมวิชาการ (2544 : 7) ได้เขียนถึงลักษณะงานแนะแนว มี 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้

1 การจัดกิจกรรมด้วยกระบวนการทางจิตวิทยาให้แก่ผู้เรียนทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเอง มีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง รวมทั้งครูได้รู้จักผู้เรียนมากขึ้น สามารถส่งเสริมและป้องกันปัญหาของผู้เรียนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปกติหรือกลุ่มพิเศษ ให้ได้รับการพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ เช่น การรู้จักรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีทักษะการคิดตัดสินใจ ทักษะการปรับตัว การวางแผนชีวิต

รวมทั้งการสร้างคุณธรรม จริยธรรมที่สำคัญ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อดกลั้น การจัดกิจกรรมอาจจัดในห้องเรียน ซึ่งต้องจัดเวลาเฉพาะอย่างต่อเนื่องในกรณีที่ต้องฝึกฝน พัฒนาคุณลักษณะหรือทักษะที่สำคัญและจำเป็น หรือจัดนอกห้องเรียน โดยให้มีบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีครูเป็นที่ปรึกษาและผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

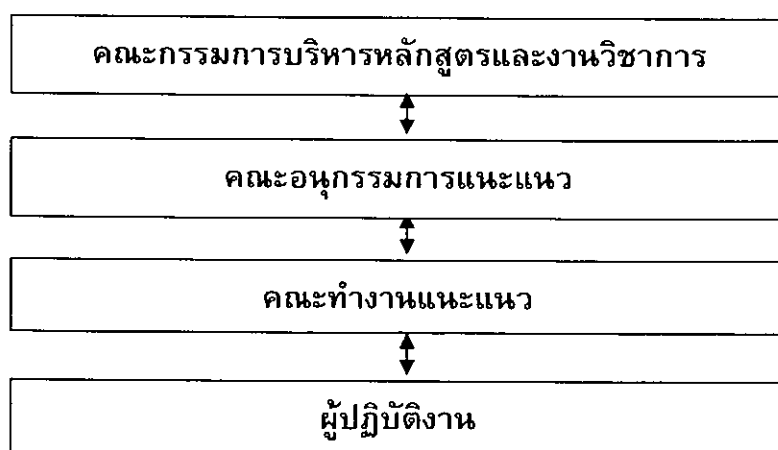
2 การจัดบริการ เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจตนเองและรู้จักตนเองในทุกด้าน ให้ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่จำเป็นและทันสมัย ทั้งด้านการศึกษา อาชีพและการพัฒนาบุคลิกภาพให้สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ตลอดจนช่วยเหลือ แก้ไข และฝึกประสบการณ์ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการศึกษาและชีวิตต่อไป

3 การบูรณาการแนะแนวในการเรียนการสอนเป็นการนำเทคนิควิธีการทางจิตวิทยา และการแนะแนวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนแต่ละกลุ่ม โดยเน้นให้ครูได้รู้จักและเข้าใจผู้เรียนทั้งในด้านการรับรู้ของผู้เรียนที่เกี่ยวกับตนเอง พัฒนาการตามวัย พฤติกรรมและสาเหตุของพฤติกรรม วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ครูมีแนวทางในการช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียน ให้ผู้เรียนรักและเห็นคุณค่าในตนเอง เห็นคุณค่าในสาระวิชาต่าง ๆ เกิดแรงจูงใจ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด

การกำหนดขอบข่ายภารกิจการแนะแนว สถานศึกษาจะต้องนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สำรวจ วิจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความต้องการ สภาพปัญหาและความพร้อมของสถานศึกษา ประกอบกับ นโยบายการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่และของสถานศึกษา มาประมวลวิเคราะห์ สังเคราะห์และพิจารณากำหนดกรอบภารกิจการแนะแนวตามหลักการแนะแนวดังกล่าวโดยให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย

1.7 โครงสร้างองค์กรแนะแนว

กรมวิชาการ (2544 : 8) ได้เขียนถึงโครงสร้างองค์กรแนะแนว ดังนี้



ภาพประกอบ 3 แผนภูมิโครงสร้างองค์กรแนะแนว ที่มามีมือการบริหารงานแนะแนว พ ศ 2544

จากแผนภูมิโครงสร้างองค์กรแนแนวดังกล่าว ได้กำหนดคณะบุคคลผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ ดังนี้

1 คณะอนุกรรมการแนแนว

1.1 องค์ประกอบคณะอนุกรรมการแนแนว ประกอบด้วย ผู้ช่วยผู้บริหารที่รับผิดชอบการแนแนวเป็นประธาน มีหัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้างานที่เกี่ยวข้อง หัวหน้าครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น ผู้แทนนักเรียน ผู้แทนผู้ปกครองและประธานคณะทำงานแนแนวเป็นกรรมการ และมีหัวหน้างานแนแนวเป็นเลขานุการ ทั้งนี้องค์ประกอบคณะกรรมการและจำนวนคณะกรรมการให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการสถานศึกษา

1.2 บทบาทหน้าที่ของคณะอนุกรรมการแนแนว

1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานการแนแนว วิเคราะห์นโยบายและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2 กำหนดยุทธศาสตร์/แผนปฏิบัติการ

3 นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานแนแนว

4 รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสถานศึกษา

5 แต่งตั้งคณะทำงานแนแนวตามความเหมาะสม

2 คณะทำงานแนแนว

2.1 องค์ประกอบของคณะทำงานแนแนว สามารถจัดตั้งได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับขนาดของสถานศึกษาและการจัดแบ่งขอบข่ายของงานแนแนว ซึ่งนอกจากแบ่งตามกระบวนการแนแนวเป็น 5 งาน แล้วยังสามารถจัดแบ่งในลักษณะอื่น ๆ เช่น แบ่งตามการคัดกรองกลุ่มผู้เรียน ดังนั้น การจัดตั้งคณะทำงาน จึงให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะอนุกรรมการแนแนวที่จะพิจารณาให้สอดคล้องตามศักยภาพของสถานศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2 บทบาทหน้าที่ของคณะทำงาน

1 ดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์/แผนปฏิบัติการ

2 กำกับ ติดตามและประเมินผล

3 ศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาและวางแผนงานต่อไป

4 รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะอนุกรรมการแนแนว

3 ผู้ปฏิบัติงาน

การดำเนินงานแนแนวให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงผู้เรียนได้เป็นรายบุคคลจำเป็นต้องระดมสรรพกำลังทั้งในและนอกสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วม ที่สำคัญ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น ครูแนแนว ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสื่อมวลชน โดยมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

3.1 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและเป็นผู้ดำเนินการบริหารจัดการ กำหนดทิศทางการแนะแนวของสถานศึกษา เพื่อให้กระบวนการแนะแนวเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง โดย

- 1 สร้างระบบงานและจัดโครงสร้างองค์กรแนะแนวของสถานศึกษาให้ชัดเจน
- 2 สร้างความตระหนักให้ครูทุกคนเห็นคุณค่าของงานแนะแนว
- 3 ส่งเสริมให้ครู อาจารย์ ได้รับความรู้เพิ่มเติม ในเรื่องจิตวิทยาและการแนะแนว เพื่อให้สามารถบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ และเชื่อมโยงสู่การดำรงชีวิตประจำวัน
- 4 คัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและบุคลิกภาพที่เหมาะสม ทำหน้าที่ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น และคณะกรรมการแนะแนว
- 5 ดูแล กำกับ นิเทศ ติดตามและสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ
- 6 ร่วมมือในการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น แก้ไข สร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานแนะแนว
- 7 เป็นผู้นำทางการแนะแนวและใช้กระบวนการทางจิตวิทยาและการแนะแนวในการบริหารสถานศึกษา
- 8 ส่งเสริมความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างครู ผู้ปกครองและชุมชน
- 9 ประสานด้านการแนะแนว ระหว่างสถานศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชน บ้าน ศาสนสถาน ชุมชน ในลักษณะเครือข่ายการแนะแนว

3.2 บทบาทหน้าที่ของครู ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร ครูทุกคนจึงควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- 1 ศึกษาข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อรู้จักและเข้าใจผู้เรียนอย่างแท้จริง
- 2 ศึกษาเพิ่มเติมองค์ความรู้ด้านจิตวิทยาและการแนะแนว
- 3 ให้คำปรึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับวิชาที่สอน เพื่อการวางแผนในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบอาชีพนั้น ๆ
- 4 ให้ข้อมูลการรู้จักและเข้าใจผู้เรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ
- 5 สอดส่องดูแลผู้เรียนและประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น และครูแนะแนว
- 6 มีส่วนร่วมในการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษาในลักษณะเครือข่ายการแนะแนว
- 7 สอดแทรกและบูรณาการกิจกรรมแนะแนวให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรในรายวิชาต่าง ๆ

3.3 บทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น เป็นผู้ใกล้ชิดกับผู้เรียนและบุคคลสำคัญในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้นจึงควรมีบทบาทดังนี้

- 1 รวบรวมข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคลจัดทำข้อมูลเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน
- 2 คัดกรอง จำแนกกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มพิเศษและประสานข้อมูลกับครูแนะแนว
- 3 ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษากรณีปัญหาที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม
- 4 จัดกิจกรรมโครงการ/โครงการ สนเสริม พัฒนาผู้เรียนให้รู้จักรักและเห็นคุณค่าในตนเอง มีทักษะชีวิตและทักษะทางสังคมที่เหมาะสมกับพัฒนาการตามวัย
- 5 ติดตามผลการส่งเสริมพัฒนาและดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
- 6 ประสานงานกับผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมมือกันในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน มีส่วนรวมในการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษา

3.4 บทบาทหน้าที่ของผู้เรียน ผู้เรียนจะรู้จักและพัฒนาตนให้มีความสมบูรณ์เต็มศักยภาพ ต้องมีความรับผิดชอบตนเอง ทั้งด้านการเรียน ด้านอาชีพและการพัฒนาบุคลิกภาพ รวมทั้งการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ซึ่งบทบาทของผู้เรียนควรมีดังนี้

- 1 รู้จักตนเองทุกด้านทั้งความถนัด ความสามารถ ความสนใจ ค่านิยม อารมณ์และบุคลิกภาพ ด้วยการสำรวจ วิเคราะห์และประเมินตนเองตามสภาพจริง
- 2 รู้จุดเด่นจุดด้อยของตนและปรับปรุงพัฒนา
- 3 รู้จักวิธีเรียนที่เหมาะสม
- 4 วางแผนชีวิตในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ
- 5 ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นทั้งด้านการเรียน การแก้ปัญหาและการปรับตัว
- 6 มีส่วนร่วมในการป้องกัน พัฒนาและแก้ไขปัญหของสถานศึกษา

3.5 บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง ผู้ปกครองในฐานะที่เป็นผู้ใกล้ชิดบุตรหลานมากที่สุด จึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจและความสามารถในการเรียนรู้ ผู้ปกครองจึงควรมีบทบาทในการสนับสนุนผู้เรียน ดังนี้

- 1 เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ และความอบอุ่น
- 2 ยอมรับในศักยภาพของผู้เรียน ให้โอกาสได้สำรวจตนเองเพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ
- 3 ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน
- 4 มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวและอาสาสมัครกิจกรรมต่างๆ

ของสถานศึกษา

5 เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่อิงตามให้กับผู้เรียน

3.6 บทบาทหน้าที่ของชุมชน ชุมชนเป็นสังคมของการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนในแนวทางที่เหมาะสม ดังนั้น ชุมชนควรมีบทบาทดังนี้

1 เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและเยาวชน

2 สอดส่อง ดูแล ให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนเสมือนบุตรหลานของตนเอง ทั้งด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยไม่แสวงหาประโยชน์จากเด็กและเยาวชน

3 รวมมือกับสถานศึกษาจัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนมีโอกาใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์

4 เป็นแหล่งความรู้และฝึกงานแก่เด็กและเยาวชนในการเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านความรู้และการงานอาชีพ

5 ติดตามผลการดำเนินงาน สะท้อนปัญหาและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียน แก่ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหารสถานศึกษา

3.8 บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน สื่อมวลชนมีอิทธิพลในการให้ข้อมูล การสร้างเจตคติ และค่านิยมแก่ผู้เรียน สื่อมวลชนจึงมีบทบาทในการแนะแนว ดังนี้

1 ให้ความร่วมมือในการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ น่าสนใจในเชิงสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

2 ให้การสนับสนุนและเป็นเครือข่ายในการพัฒนาและขยายผลการแนะแนวอย่างจริงจังต่อเนื่อง สม่าเสมอ

1.8 บทบาทหน้าที่ของครูแนะแนว

กรมวิชาการ (2544 : 11 - 12) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูแนะแนวไว้ดังนี้

1 เป็นที่ปรึกษา (Supervisor) แก่ครูและผู้เกี่ยวข้องทุกคนในการให้ความรู้เทคนิคกระบวนการแนะแนวตามหลักจิตวิทยาและการแนะแนว ดังนี้

- จุดประกายให้ครูทุกคนใช้กระบวนการแนะแนวพัฒนาจิตใจของผู้เรียน อย่างต่อเนื่องและจริงจัง

- เป็นแกนนำให้ความรู้ คำแนะนำแก่ครู ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องในการรู้จักและเข้าใจผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การใช้ระเบียบวินัยเหมาะสม การใช้แบบทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน ฯลฯ

- ให้ความรู้แก่ครูทุกคนในการใช้เครื่องมือการรู้จักและการคัดกรองผู้เรียน

- เสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมและกิจกรรมสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่มให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจและสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพ

- ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติลักษณะผู้เรียนกลุ่มพิเศษประเภทต่าง ๆ และเสนอแนวทางในการดูแล ช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนา

2 เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) แก่ผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้มาขอรับบริการทั่วไป ทั้งด้านการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหา

- ให้คำปรึกษาที่ครอบคลุมทั้งด้านการเรียน อาชีพ ชีวิตและสังคมทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล

- ให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล จัดทำกรณีศึกษา (Case Study) และประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนกลุ่มพิเศษหรือส่งต่อผู้เรียนที่ยากต่อการช่วยเหลือ

3 เป็นผู้ประสานงาน (Co-ordination) กับผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาเป็นระบบเครือข่ายในการดำเนินงานแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

- ประสานงานการจัดทำข้อมูลในการรู้จักและเข้าใจผู้เรียน

- ประสานความร่วมมือกับครู ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมแนะแนวและบริการต่าง ๆ รวมทั้งกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน

- ประสานงานกับผู้ปกครอง ชุมชน ในการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนตามความถนัด ความสนใจและความสามารถ

- ประสานงานกับครูและผู้มีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินการรายงานผลและการพัฒนางาน

วัชร ทรัพย์มี (2531 : 125 - 127) ได้กล่าวถึงบทบาทของนักแนะแนวหรือครูแนะแนวสรุปได้ดังนี้

1 จัดบริการแนะแนวให้แก่นักเรียน ได้แก่ บริการต่อไปนี้

1 1 บริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ

1 2 บริการให้การปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

1 3 บริการสนเทศ ทั้งทางด้านการศึกษา อาชีพและส่วนตัวและสังคม

บริการจัดวางตัวบุคคลทางด้านการศึกษา อาชีพ กิจกรรมเสริมหลักสูตรและบริการต่าง ๆ ที่โรงเรียนให้แก่ นักเรียนหลังจากได้รับบริการแนะแนว

2 ประสานงานกับผู้บริหารโรงเรียน

2 1 วางแผนร่วมกับผู้บริหารโรงเรียนในการจัดโครงการแนะแนวตลอดจนการวางแผนจากการประเมินผลบริการแนะแนวเป็นลำดับขั้น

2 2 ร่วมมือกับผู้บริหารโรงเรียนในการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับบริการแนะแนว

2 3 สำรวจความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนเสนอผู้บริหารโรงเรียน

2 4 เสนองบประมาณเกี่ยวกับการบรรจุนักแนะแนว เสมียน ตลอดจนงบประมาณสำหรับจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ใช้ในงานแนะแนว

2 5 ติดต่อประสานงานกับฝ่ายบริหารโรงเรียนอยู่เสมอเพื่อให้งานแนะแนวดำเนินไปด้วยดี

3 ประสานงานกับครูและบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน

3 1 ส่งเสริมความเข้าใจและเจตคติที่ดีแก่ครูและบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียนเกี่ยวกับประโยชน์และลักษณะงานของบริการแนะแนว

3 2 ชี้แจงให้ครูเข้าใจบทบาทของครูที่มีต่อบริการแนะแนวในโรงเรียน

3 3 ร่วมในการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูและบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียนเกี่ยวกับบริการแนะแนว

3 4 ให้ครูมีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือเพื่อช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล

3 5 สนับสนุนให้ครูมาใช้ประโยชน์จากข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่ฝ่ายแนะแนวรวบรวมไว้

3 6 สนับสนุนให้ครูเก็บข้อมูลนักเรียนมารวบรวมไว้ในระเบียบสะสม

3 7 ช่วยครูและบรรณารักษ์ในการแนะนำและจัดหาเอกสารเกี่ยวกับการแนะแนวมารวบรวมเผยแพร่แก่นักเรียน

3 8 ร่วมมือกับครูในการจัดกิจกรรมประจำห้องเรียน

3 9 สนับสนุนให้ครูส่งนักเรียนมารับบริการแนะแนว

3 10 แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามผลนักเรียนแก่ครู

3 11 เสนอสถิติและข้อมูลต่าง ๆ ที่ฝ่ายแนะแนวรวบรวมไว้แก่ครู และบุคลากรอื่น ๆ เช่น จำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ หลังจากจบการศึกษาหรือออกจากโรงเรียนแนวโน้มาชีพในปัจจุบัน

4 ประสานงานกับผู้ปกครอง

4 1 สร้างความเข้าใจแก่ผู้ปกครองเข้าใจว่าจะร่วมมือกับบริการแนะแนวได้อย่างไร

4 2 ชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจว่าจะร่วมมือกับบริการแนะแนวได้อย่างไร

4 3 ให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน เป็นต้นว่า พัฒนาการด้านต่าง ๆ ความสนใจ ความถนัด ขอบข่ายของสัมฤทธิ์ผลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจของตน

4 4 แจ้งให้ผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับโอกาสในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพของนักเรียน ตลอดจนลักษณะของวิชาที่เรียน ลักษณะอาชีพต่าง ๆ คุณสมบัติของผู้ที่จะศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพแขนงนั้น ๆ

4 5 แจ้งให้ผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของตลาดแรงงานเป็นต้นว่า แนวโน้มของตลาดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ

4 6 เชิญผู้ปกครองมาปรึกษาหารือเกี่ยวกับเด็ก หรือเชิญมาเป็นวิทยากร

5 ประสานงานกับสถาบันและบุคคลในชุมชน

5.1 ติดต่อกับแหล่งวิทยาการและชุมชนในท้องถิ่น เพื่อการประสานงานกับฝ่ายแนะแนว เป็นต้นว่า การเชิญบุคคลในชุมชนมาเป็นวิทยากร การจัดหาทุนต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียน

5.2 การส่งตัวนักเรียนไปขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ เช่น แพทย์ จิตแพทย์ นักกฎหมายและประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอเพื่อร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียน

6 การประเมินผลงานแนะแนวและการวิจัย

6.1 ประเมินผลงานบริการแนะแนวต่าง ๆ

6.2 เสนอการประเมินผลงานแนะแนวแก่ผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง

6.3 นำผลที่ได้จากการประเมินผลงานแนะแนวมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงบริการแนะแนวต่อไป

6.4 การทำวิจัยต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของบริการแนะแนว เป็นต้นว่า การวิจัยเปรียบเทียบวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการให้คำปรึกษา การทำโครงการติดตามผลนักเรียนที่ออกจากโรงเรียน องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน

7 การเผยแพร่กิจการแนะแนว

7.1 ประชาสัมพันธ์งานแนะแนวแก่ครู นักเรียน ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชน โดยการปฐมนิเทศ จัดทำเอกสารการแนะแนว เขียนบทความแนะแนว ออกรายการวิทยุและโทรทัศน์ เผยแพร่กิจกรรมแนะแนว

7.2 จัดนิทรรศการแนะแนว เช่น สัปดาห์แนะแนวการศึกษาต่อ วันอาชีพ

7.3 พยายามผนึกกำลังระหว่างนักแนะแนวในการจัดตั้งสมาคมแนะแนวเพื่อเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการแนะแนว และเผยแพร่กิจการแนะแนว

19 คุณสมบัติและจรรยาบรรณของครูแนะแนว

สวัสดี สุวรรณอักษร (2531 : 285 - 286) และกรมวิชาการ (2537 : 43 - 46)

ได้กำหนดคุณสมบัติของครูแนะแนวไว้สอดคล้องกัน สรุปได้ดังนี้

- 1 มีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อหน้าที่
- 2 มีความขยันขันแข็ง อุตสาหะในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
- 3 เสียสละในการทำงานอุทิศเวลาให้งานและส่วนรวม
- 4 เห็นคุณค่าของงานและมีความศรัทธาในการทำงาน
- 5 ให้บริการด้วยความจริงใจโดยไม่หวังผลประโยชน์ใด ๆ ตอบแทน
- 6 เป็นกันเอง ปรับตนเข้าได้กับคนทุกประเภท

- 7 มีความคล่องตัวในการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ
- 8 วางตัวได้เหมาะสมและรู้จักกาลเทศะ
- 9 มีความสามารถสื่อสารให้ทุกฝ่ายเกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน
- 10 มีความใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้เกียรติผู้อื่น
- 11 มีความใจเย็น สุขุมรอบคอบ ไม่อ่อนไหวง่าย อารมณ์มั่นคง ควบคุมตนเองได้
- 12 มีน้ำใจ เมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สุภาพอ่อนโยน
- 13 รับฟังปัญหาทุกฝ่ายด้วยใจเป็นธรรม
- 14 พิจารณาสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล ยุติธรรม
- 15 รักษาความลับของผู้รับบริการ
- 16 รู้จักประหยัด รักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ของส่วนรวม
- 17 มีปฏิภาณไหวพริบ มีความสามารถในการแก้ปัญหา ตัดสินใจได้ดี
- 18 เป็นแบบอย่างที่ดี ประพฤติตนมีศีลธรรม
- 19 กล้าแสดงความคิดเห็นของตน
- 20 มีความสนใจใฝ่หาความรู้เพื่อพัฒนางานแนะแนว
- 21 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางานแนะแนว
- 22 ให้ความร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน

วิรุพห์ ทองอำภา (2544 : 282-283) ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของครูแนะแนวว่าควรมีลักษณะ ดังนี้

- 1 เคารพในศักดิ์ศรีของมนุษย์
- 2 รักษาความลับของผู้อื่นหรือเด็กได้
- 3 นำปัญหาตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและสังคม
- 4 ระมัดระวังการนำข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้
- 5 เสียสละเวลาให้แก่งานอย่างเต็มที่
- 6 เมื่อได้ข้อมูลที่จะเป็นอันตรายหรือเสียหายแก่เด็กต้องแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ
- 7 ยุติการให้การปรึกษาทันทีหากคิดว่าไม่สามารถช่วยเด็กได้ และส่งต่อไปยัง

ผู้เชี่ยวชาญทันที

8 เคารพในสิทธิส่วนบุคคลของเด็ก เขามีสิทธิ์จะประมวลข้อมูลต่าง ๆ แล้วตัดสินใจด้วยตนเอง

9 การช่วยเหลือเด็กทุกครั้งจะต้องช่วยให้เขาพัฒนาเต็มขีดความสามารถของเขา และให้การช่วยเหลือเด็กตามความสามารถ

10 การกระทำต่าง ๆ ต้องเหมาะสมภายใต้เงื่อนไขของจรรยาบรรณ มีความประพฤติในขอบข่ายศีลธรรมจรรยาอันดีงาม

สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2546 : 13-15) ได้สรุปถึงจรรยาบรรณวิชาชีพจิตวิทยาการแนะแนว ไว้ดังนี้

1 ให้บริการด้วยความเต็มใจโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ผู้ปฏิบัติงานให้บริการทางจิตวิทยาการแนะแนว ให้บริการด้วยความเสียสละและอุทิศตนอย่างเต็มความสามารถโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

2 ยอมรับและศรัทธาในวิชาชีพจิตวิทยาการแนะแนวและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ คือ ผู้ปฏิบัติงานให้บริการทางจิตวิทยาการแนะแนวมีเจตคติที่ดี เห็นคุณค่าในวิชาชีพ จิตวิทยาการแนะแนวและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ โดยการแสดงออกด้วยความชื่นชมว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม รวมทั้งปกป้องเกียรติภูมิของวิชาชีพ จิตวิทยาการแนะแนวเข้าร่วมกิจกรรมและสนับสนุนองค์กรวิชาชีพจิตวิทยาการแนะแนว

3 เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ผู้รับบริการด้วยความบริสุทธิ์ใจโดยเสมอหน้า คือ ผู้ปฏิบัติงานให้บริการทางจิตวิทยาการแนะแนว เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ผู้รับบริการโดยสนองตอบต่อความต้องการ ความถนัด ความสนใจอย่างจริง ด้วยความเห็นอกเห็นใจโดยคำนึงถึงสิทธิพื้นฐานของผู้รับบริการอย่างเท่าเทียมและปรารถนาที่จะให้ผู้รับบริการพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ

4 มีวิสัยทัศน์และพัฒนาดนเองด้านวิชาชีพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก คือ ผู้ปฏิบัติงานให้บริการทางจิตวิทยาการแนะแนว มีความสนใจใฝ่รู้ ศึกษา ค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ เสริมสร้างความรู้ให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี

5 ปฏิบัติงานตามหลักวิชาชีพจิตวิทยาการแนะแนว คือ ผู้ปฏิบัติงานให้บริการทางจิตวิทยาการแนะแนว ปฏิบัติงานโดยอาศัยความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ได้รับการฝึกฝนตามหลักวิชาการ จากสถาบันหรือองค์กรวิชาชีพที่มีการรับรองอย่างเป็นทางการ

6 รักษามาตรฐานและรับผิดชอบต่อการประกอบวิชาชีพจิตวิทยาการแนะแนว คือ ผู้ปฏิบัติงานให้บริการทางจิตวิทยาการแนะแนว สามารถรักษาคุณภาพการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพไว้ในระดับสูงเสมอและรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน

7 ยุติการให้บริการที่นอกเหนือความสามารถของตนและส่งต่อไปยังบุคคลที่เหมาะสม คือ ผู้ปฏิบัติงานให้บริการทางจิตวิทยาการแนะแนวต้องหยุดการให้บริการเมื่อประเมินสถานการณ์แล้วพบว่าการให้บริการนั้นอยู่นอกเหนือความสามารถของตนและส่งผู้รับบริการไปยังบุคคลที่มีความเหมาะสม

8 รักษาความลับของผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องเว้นแต่ได้รับความยินยอมจากผู้รับบริการ คือ ผู้ปฏิบัติงานให้บริการทางจิตวิทยาการแนะแนวต้องไม่เปิดเผยความลับซึ่งเป็นข้อมูลของผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้อง หากจำเป็นจะต้องนำข้อมูลไปใช้ ต้องได้รับการยินยอมจากผู้รับบริการ

9 เคารพสิทธิและไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผู้รับบริการ คือ ผู้ปฏิบัติงานให้บริการทางจิตวิทยาการแนะแนวต้องให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่ผู้รับบริการเพื่อให้ผู้รับบริการทราบสิทธิ

และผลที่อาจได้รับจากการรับบริการรับฟังความคิดเห็นและการตัดสินใจของผู้รับบริการและไม่
กระทำการใด ๆ อันเป็นการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้รับบริการ

1 10 แนวทางการบริหารจัดการแนะแนว

กรมวิชาการ (2544 : 21) ได้ให้แนวทางในการบริหารงานแนะแนวไว้ว่าควรปฏิบัติดังนี้

1 การเตรียมการและวางแผนดำเนินงาน (Plan) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
แนะแนว เพื่อศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล สภาพความต้องการของผู้เรียน สภาพปัญหา นโยบายการจัด
การศึกษา แผนพัฒนาแนะแนว ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) และสภาพความพร้อมของ
สถานศึกษารวมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการ

2 การปฏิบัติตามแผน (Do) มีการสร้างความตระหนัก ความเข้าใจกับบุคลากร
ทุกคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แล้วดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ

3 การกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน (Check) มีการติดตามและ
ประเมินผลเพื่อตรวจสอบและทบทวนการดำเนินการที่ผ่านมา

4 การปรับปรุงและพัฒนา (Act) เป็นการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุง
และพัฒนาระบบการบริหารจัดการแนะแนวในทุกขั้นตอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีการจัดทำ
รายงานผลการดำเนินงาน เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาต่อไป

แผนภูมิแนวปฏิบัติการบริหารจัดการแนะแนว

ขั้นตอน

ผู้รับผิดชอบ

แนวปฏิบัติ

แต่งตั้งคณะกรรมการ	ผู้บริหาร คณะกรรมการ บริหารหลักสูตร และงานวิชาการสถานศึกษา	1 แต่งตั้งคณะกรรมการแนะแนว 2 แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว
กำหนดนโยบาย และการบริหารงานแนะแนว	ผู้บริหาร คณะกรรมการแนะแนว	1 ศึกษาแผนพัฒนาการแนะแนว ฉบับที่ 3 และผลการวิเคราะห์สภาพพื้นฐานความพร้อมของสถานศึกษา วิสัยทัศน์ จุดอ่อน จุดแข็งของสถานศึกษา ความจำเป็นและความต้องการในการจัดการแนะแนว 2 กำหนดภารกิจและแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติงาน โดยการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล และกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาอย่างชัดเจน 3 ประชาสัมพันธ์ให้ครูทุกคนรับทราบ และมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
จัดทำแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการประจำปี	ผู้บริหาร คณะกรรมการแนะแนว	1 จัดประชุมคณะทำงานแนะแนว 2 กำหนดโครงการ/งาน/กิจกรรม ให้สอดคล้องกับจุดเน้นและยุทธศาสตร์การแนะแนวตามแผนพัฒนาการแนะแนว ฉบับที่ 3 3 เขียนแผน แผนงาน รายละเอียด โครงการ/งาน/กิจกรรม งบประมาณและผู้รับผิดชอบ 4 อนุมัติแผนงาน
ปฏิบัติตามแผน	คณะทำงาน ครูผู้รับผิดชอบทุกคน	1 ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ 2 กำกับติดตามการปฏิบัติงานตามแผน
ประเมินผลการปฏิบัติงาน และรายงานผลเสนอฝ่ายบริหาร	คณะกรรมการแนะแนว คณะทำงานแนะแนว	1 จัดทำตัวบ่งชี้และแบบประเมิน 2 นำแบบประเมินไปประเมินตามเวลาที่กำหนด วิเคราะห์ สรุปผลการประเมิน 3 จัดทำรายงานผลเสนอต่อผู้บริหาร 4 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
ปรับปรุงและพัฒนางาน	คณะกรรมการแนะแนว คณะทำงานแนะแนว	นำข้อมูลและผลการประเมินไปใช้ใน การตัดสินใจปรับปรุงและพัฒนางาน

ภาพประกอบ 4 แผนภูมิแนวปฏิบัติการบริหารจัดการแนะแนว ที่มามีมือการบริหารงานแนะแนว พ ศ 2544

แผนภูมิแนวปฏิบัติของคณะกรรมการแนะแนว
ขั้นตอน

ผู้รับผิดชอบ

แนวปฏิบัติ

เตรียมการ	คณะกรรมการแนะแนว	▶	1 สํารวจสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน 2 ศึกษาวิเคราะห์นโยบายและวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา 3 ศึกษาจุดมุ่งหมายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและแผนพัฒนาการแนะแนว ฉบับที่ 3 4 ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน
การบริหารจัดการ	ผู้บริหาร คณะกรรมการแนะแนว	▶	1 กำหนดจุดเน้นและเป้าหมายการแนะแนวของสถานศึกษา 2 กำหนดยุทธศาสตร์การแนะแนว 3 กำหนดโครงสร้าง องค์กร แผนพัฒนา แผนปฏิบัติการและตัวชี้วัดความสำเร็จให้สอดคล้องและเป็นระบบ
จัดทำแผนพัฒนาและ แผนปฏิบัติการประจำปี	คณะกรรมการแนะแนว คณะทำงานแนะแนว หรือผู้รับผิดชอบ ตามที่ได้รับมอบหมาย	▶	1 จัดทำรายละเอียดแผนงานโครงการ/งาน/กิจกรรม แนะแนว 2 กำหนดผู้รับผิดชอบแต่ละโครงการ/งาน/กิจกรรม แนะแนว 3 กำหนดแผน ปฏิทินปฏิบัติงาน การกำกับ ติดตาม ประเมินผล โครงการ/งาน/กิจกรรมแนะแนว 4 จัดทำแบบประเมิน ติดตามโครงการ/งาน/กิจกรรม แนะแนว
ปฏิบัติตามแผน	คณะกรรมการแนะแนว คณะทำงานแนะแนว หรือผู้รับผิดชอบ ตามที่ได้รับมอบหมาย	▶	1 สร้างความเข้าใจร่วมกัน หรือประสานงานกับ ผู้รับผิดชอบก่อนดำเนินโครงการ/งาน/กิจกรรม 2 กำกับดูแลให้มีการดำเนินการตามโครงการ/งาน/ กิจกรรม ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด 3 กำกับติดตามประเมินตามเวลาที่กำหนดในแผน
ประเมินผล รายงานผลการ ปฏิบัติงานและเผยแพร่	คณะกรรมการแนะแนว คณะทำงานแนะแนว หรือผู้รับผิดชอบ ตามที่ได้รับมอบหมาย	▶	1 วิเคราะห์แปลผลข้อมูล 2 ประชุมวิเคราะห์ ทบทวนผลการติดตามประเมิน 3 จัดทำรายงานเสนอผู้บริหารและเผยแพร่ 4 นำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานแนะแนว

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิแนวปฏิบัติของคณะกรรมการแนะแนว ที่มาคู่มือการบริหารงานแนะแนว พ ศ 2544

1 11 มาตรฐานการแนะแนว

กรมวิชาการ (2545) ได้จัดทำมาตรฐานการแนะแนวขึ้น มี 3 ด้าน 15 มาตรฐานดังนี้

มาตรฐานการแนะแนว	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตนเองได้	มีการศึกษา สำรวจ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ ใช้แบบสอบถาม แบบทดสอบ การเขียนอัตชีวประวัติ สังคมมิติ การเยี่ยมบ้าน โดยมีการบันทึกข้อมูลในระเบียบพหุติการณ์ ระเบียบสะสม มีการจัดกิจกรรมแนะแนว จัดกิจกรรมแนะแนว เรียนรู้นอกสถานศึกษา ทักษะศึกษา มีการจัดโครงการ กิจกรรม ร่วมกับชุมชน มีการให้คำปรึกษา
มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม	มีการให้ข้อมูลทางการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม ในรูปแบบต่างๆ การจัดป้ายนิเทศ การบรรยาย อภิปราย จัดหาเอกสารคู่มือต่างๆ ทักษะศึกษา ใช้สื่อ ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ วีดีโอ
มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี	มีการให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจตนเองรู้ปัญหาของตนเองและสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม
มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อม	จัดกิจกรรมแนะแนว เรียนรู้นอกสถานศึกษา ทักษะศึกษา มีการจัดโครงการ กิจกรรม ร่วมกับชุมชน
มาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษาการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว	จัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ กิจกรรมแนะแนวให้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม
มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ	มีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจนมีนโยบายและแผนดำเนินงานแนะแนวมีคณะกรรมการรับผิดชอบงานแนะแนวมีข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัย มีแผนการประชาสัมพันธ์ที่ดี

มาตรฐานการแนะแนว	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง	รวบรวมข้อมูลสร้างเครือข่ายที่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง การประสานกับเครือข่ายกับหน่วยงาน บุคลากรทั้งภายในและภายนอก วางแผน และระดมทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อรวมจัดกิจกรรมแนะแนวและบริการแนะแนว
มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง	มีการสำรวจปัญหาและความต้องการในการดำเนินการแนะแนว มีการวิเคราะห์ วิจัย รวบรวมผลการศึกษาเพื่อใช้พัฒนางานแนะแนว
มาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว	ผู้บริหารและบุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ เห็นความสำคัญของการแนะแนว ผ่านการอบรมด้านการแนะแนวใช้กระบวนการแนะแนวในการบริหารงาน มีการสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนว
มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนว มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว	มีความถนัด ความเชี่ยวชาญ ด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาในการปฏิบัติงาน มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับวิชาชีพแนะแนวมีการ จัดประชุม อบรม สัมมนา จัดทำเอกสาร สื่อด้านจิตวิทยาการแนะแนว และให้คำปรึกษาแก่ครู พ่อแม่ ผู้ปกครองและชุมชน
มาตรฐานที่ 11 ครู รู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน	สำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ให้คำปรึกษาและดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีการบันทึกผล มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการด้านจิตวิทยาการแนะแนว

มาตรฐานการแนะแนว	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ให้พ่อแม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับบุตรหลานและรู้จักและเข้าใจบุตรหลานของตนและให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือบุตรหลานของตนและให้พ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดีของลูก
มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชนหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว	ให้ความรู้ ประสบการณ์ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนตามบทบาทหน้าที่ มีส่วนร่วมและสนับสนุนในการดำเนินงานแนะแนว เป็นแหล่งความรู้ แหล่งวิทยาการแหล่งฝึกงาน แหล่งฝึกอาชีพ
มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อเครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	จัดหา จัดทำสื่อเครื่องมือทางการแนะแนวครอบคลุมทุกด้านและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวจัดกิจกรรมและให้บริการแนะแนวสนองความต้องการของผู้เรียน และให้บริการสื่อเครื่องมือทางการแนะแนว มีการจัดเก็บและระเบียนการใช้สื่อเครื่องมือทางการแนะแนวจัดเป็นหมวดหมู่มีการปรับปรุงซ่อมแซมและพัฒนาสื่อเครื่องมือทางการแนะแนว
มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย	มีระบบฐานสารสนเทศ ข้อมูลด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคมที่เป็นปัจจุบัน สะดวกรวดเร็วและมีการเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น สถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันและมีการพัฒนาอยู่เสมอ

1 12 ปัญหาการดำเนินงานแนะแนว

อุษณีย์ เย็นสบาย (2533 188) ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคของการจัดและการบริหารงานแนะแนวไว้ว่า

1 ปัญหาในด้านการเตรียมงานแนะแนว ส่วนใหญ่ผู้ดำเนินการไม่ได้เตรียมงานอย่างเพียงพอ จัดทำแบบไม่ถาวร เริ่มงานเร็วเกินไป ขาดความพร้อมในการดำเนินงานแนะแนวให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน เช่น ขาดการเตรียมบุคคล ไม่มีครูที่มีความรู้ ความเข้าใจด้านการแนะแนว และไม่ได้รับการอบรม ขาดอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ประโยชน์ในงานแนะแนว คณะครูในโรงเรียนไม่มีความพร้อมทั้งด้านความรู้เกี่ยวกับการแนะแนวและการเสียสละเพื่อนักเรียน

2 ปัญหาในด้านการประสานงานและความร่วมมือในการทำงาน เช่น การไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียนที่มีต่อการบริการแนะแนว ขาดความร่วมมือจากคณะครู เพราะความเข้าใจผิดเกี่ยวกับงานแนะแนว ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีที่จะช่วยให้คณะครูมองเห็นว่าสำคัญและความจำเป็นในการที่จะให้ความร่วมมือและประสานงานกันอย่างถูกต้องเหมาะสมครูฝ่ายอื่น ๆ ไม่เข้าใจขอบข่ายงานแนะแนว รวมทั้งครูที่ปฏิบัติหน้าที่แนะแนวไม่มีความรู้และทักษะด้านการแนะแนวที่ดีพอ จึงทำให้เกิดการประสานงานที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม

3 ปัญหาด้านการบริหารงานแนะแนว เช่น ผู้บริหารไม่ส่งเสริมสนับสนุนงานแนะแนวเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีความเข้าใจและไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของการแนะแนวขาดงบประมาณในการดำเนินงานแนะแนว ขาดบุคลากรด้านการแนะแนว เกิดความขัดแย้งในการใช้ระเบียบวินัยของโรงเรียนกับการดำเนินงานแนะแนว ผู้บริหารไม่มีกลยุทธ์ในการขอความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

4 ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลโดยตรงในการจัดบริการแนะแนว เช่น นักเรียนไม่สนใจและไม่มาใช้บริการต่าง ๆ ที่ฝ่ายแนะแนวจัดให้ นักเรียนไม่รู้จักใช้เวลาว่างของตนเองให้เป็นประโยชน์ และไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้ นักเรียนไม่เข้าใจการให้บริการแนะแนว มองไม่เห็นความสำคัญและบางครั้งมีเจตคติไม่ดีกับการแนะแนวด้วย

5 ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรในชุมชนที่จะช่วยส่งเสริมงานแนะแนวในโรงเรียน เช่น ขาดแหล่งที่จะให้บริการด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการแนะแนว บุคลากรภายนอกโรงเรียนไม่เข้าใจงานแนะแนว ไม่สนใจและไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ขาดวิทยากรที่จะมาให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านต่าง ๆ

พนม ลิ้มอารีย์ (2533 268) ได้กล่าวถึงปัญหาของการบริหารโครงการแนะแนวไว้ว่า

1 คณะครูขาดความรู้ความเข้าใจและมองไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว เห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระงานให้มากยิ่งขึ้น

2 โรงเรียนขาดความพร้อม ขาดบุคลากร ขาดงบประมาณ ขาดอุปกรณ์และสถานที่ในการจัดทำห้องแนะแนว

3 ปัญหาขาดการประสานงานและขาดความร่วมมือในการทำงานเกิดความไม่เข้าใจในการปฏิบัติงานแนะแนวของครู

4 ปัญหาการไม่มาใช้บริการแนะแนวของนักเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนได้เข้าใจถึงบทบาทของห้องแนะแนวและคุณประโยชน์ของห้องแนะแนว

ประณม จันทิมและ วิไลวรรณ ใจแก้ว (2539 2 - 9) ได้กล่าวถึงปัญหาของการดำเนินการแนะแนว

1 ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารและระบบงานแนะแนวของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น การกระจายอำนาจบริหารและการประสานงานจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาคยังไม่เป็นระบบที่ชัดเจนขาดความต่อเนื่อง การดำเนินงานแนะแนวจึงไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจไม่ตรงกันและการกำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการแนะแนวยังไม่ชัดเจน

2 ปัญหาเกี่ยวกับการจัดระบบงานแนะแนวในสถานศึกษา เช่น สถานศึกษาบางส่วนมีการดำเนินงานแนะแนวตามสภาพและปัจจัยที่มีอยู่อย่างไม่เป็นระบบครบปัจจัย และไม่ได้มีการกำหนดบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวให้ชัดเจน ทำให้งานแนะแนวยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

3 ปัญหาเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพของบุคลากรแนะแนวยังไม่มีเพียงพอแก่ความต้องการที่จำเป็นของสถานศึกษาหรือหน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ ส่วนใหญ่ขาดบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาด้านการแนะแนวโดยตรง ผู้สอนแต่ละคนยังมีภาระงานสอนและการกิจอื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบโดยตรงจึงทำให้บุคลากรแนะแนวที่มีอยู่ในสถานศึกษายังไม่สอดคล้องกับจำนวนผู้รับบริการ อีกทั้งบุคลากรที่มีอยู่เดิมไม่ค่อยได้รับการส่งเสริมพัฒนาความรู้ ทักษะและประสบการณ์อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และการส่งเสริมขวัญกำลังใจอยู่ในระดับต่ำอีกด้วย

4 ปัญหาเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพของเครื่องมือและอุปกรณ์แนะแนวที่จำเป็นต่องานแนะแนว ขาดแคลนมีไม่เพียงพอกับความต้องการของสถานศึกษา เครื่องมืออุปกรณ์แนะแนวที่มีอยู่คุณภาพยังไม่ดีเท่าที่ควรและยังไม่สอดคล้องกับสภาพการประเมินความเจริญงอกงามของพฤติกรรม อีกทั้งบุคลากรที่จะผลิตและพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์แนะแนวยังขาดการศึกษา ค้นคว้าวิจัยอย่างจริงจัง เพื่อให้มาตรฐานกับสภาพผู้รับบริการ พร้อมทั้งขาดการฝึกอบรมครูแนะแนวในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์

5 ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์งานแนะแนว เช่น การเผยแพร่การประชาสัมพันธ์งานแนะแนวหน่วยงานและสถานศึกษายังไม่ทั่วถึง ไม่เป็นระบบและยังอยู่ในวงจำกัดทำให้ผู้รับบริการส่วนใหญ่ยังมองไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแนะแนว ดังนั้นการแนะแนวจึงยังไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนและความร่วมมือจากองค์กร ชุมชน และหน่วยงานต่าง ๆ เท่าที่ควร

6 ปัญหาเกี่ยวกับการขอความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น ระบบการประสานงานขององค์กรแนะแนวทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในการดำเนินงานแนะแนวไม่เป็นเอกภาพและขาดประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานขาดความต่อเนื่อง

นอกจากนี้สถานศึกษากับหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชนก็ยังไม่มีการประสานงานร่วมมือกันในการดำเนินงานแนะแนวเท่าที่ควร อีกทั้งไม่มีการระดมสรรพกำลังในการดำเนินงานแนะแนวอย่างจริงจัง ทำให้เกิดการซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองทรัพยากรตลอดจนทำให้ไม่สามารถเกิดการช่วยเหลือเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน

7 ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณการดำเนินงานแนะแนว เช่น ระบบการจัดทำแผนงบประมาณเพื่อดำเนินงานแนะแนวไม่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรแนะแนวทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทำให้หน่วยงานและสถานศึกษาได้รับงบประมาณในการดำเนินงานแนะแนวจำนวนจำกัดไม่เพียงพอแก่ความต้องการ

8 ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยทางการแนะแนว เช่น การศึกษาค้นคว้าและวิจัย ทางด้านการแนะแนวมีจำนวนน้อยและอยู่ในวงจำกัด ที่มีอยู่นั้นไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานแนะแนวเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพได้เท่าที่ควร เพราะขาดการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรด้านการวิจัยอย่างจริงจัง

กรมวิชาการ (2544) แผนพัฒนาการแนะแนวระยะที่ 1 และระยะที่ 2 จะเห็นได้ว่า

1 ด้านการบริหารจัดการงานแนะแนว ยังไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดและขาดการประสานงานอย่างมีระบบทุกระดับด้านการส่งเสริมและเร่งรัดการจัดบริการแนะแนว พบว่า ไม่มีแผนปฏิบัติการที่ชัดเจนในทุกระดับ ศักยภาพทางด้านวิชาการยังไม่เพียงพอและขาดการเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

2 ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวพบว่า ในเชิงปริมาณ สัดส่วนของจำนวนครูแนะแนวต่อผู้เรียนไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพการแนะแนวทำให้การดูแลช่วยเหลือผู้เรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากครูแนะแนวมีจำนวนมากน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียน นอกจากนี้การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ทักษะประสบการณ์ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหาร ผู้นิเทศการแนะแนว ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ยังไม่เพียงพอต่อการที่จะมีบทบาทในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่ผู้เรียน

3 ด้านสื่อ เครื่องมือและระบบสารสนเทศทางการแนะแนว พบว่า การดำเนินงานของหน่วยงานส่งเสริมสนับสนุนแนะแนว และสถานศึกษายังคงมีปัญหาในด้านการผลิตสื่อและเครื่องมือที่จำเป็นต่อการแนะแนว โดยเฉพาะขาดการจัดทำฐานข้อมูลทุกระดับ

4 ด้านการประชาสัมพันธ์งานแนะแนว พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ที่รับผิดชอบงานแนะแนวทุกระดับยังขาดความรู้และทักษะในการผลิตสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์เผยแพร่งานแนะแนว ขาดการประสานงานเพื่อขอความร่วมมือจากองค์กรเอกชน และสื่อมวลชน ตลอดจนขาดการประสานสัมพันธ์งานแนะแนวระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง สถานศึกษา และชุมชน

5 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ วิจัย ติดตามและประเมินผล พบว่า การกำหนดขอบข่ายของงานวิจัยและการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์วิจัยเพื่อพัฒนางานแนะแนวมีจำนวนน้อย เนื่องจากขาดแหล่งข้อมูล รวมทั้งบุคลากรที่รับผิดชอบ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและประสานงานในการวิจัย ตลอดจนขาดการส่งเสริมให้มีการนำผลวิจัยไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าสภาพปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนไม่ประสบความสำเร็จและขาดประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) ระบบและการบริหารงานแนะแนวระดับกระทรวงไม่มีความชัดเจน ทั้งกลุ่มเป้าหมาย บทบาทหน้าที่ นโยบายแนะแนวทางปฏิบัติ ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นรูปธรรม ไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอีกด้วย 2) ระบบงานและการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา ส่วนใหญ่ขาดความพร้อมและการดำเนินงานไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้บริหารไม่ให้การส่งเสริมสนับสนุน ขาดความรู้ ความเข้าใจ และมองไม่เห็นประโยชน์ของงานแนะแนว 3) ขาดแคลนในด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรแนะแนว ซึ่งไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้มารับบริการแนะแนวและด้านคุณภาพของบุคลากรแนะแนวยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ การส่งเสริมพัฒนาบุคลากรในงานแนะแนว ทั้งในด้านการศึกษาต่อ การฝึกอบรม ดูงาน ยังมีน้อยเกินไป 4) ยังขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับงานแนะแนว บุคลากรแนะแนวส่วนใหญ่ขาดความรู้ทักษะและประสบการณ์ในการสร้างอุปกรณ์ เครื่องมือ นวัตกรรม เทคโนโลยี ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในงานแนะแนว 5) การประชาสัมพันธ์งานแนะแนว ส่วนใหญ่ยังอยู่ในวงจำกัดไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ที่จะใช้สื่อมวลชนช่วยในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานแนะแนวอย่างจริงจัง เนื่องจากขาดทักษะประสบการณ์ งบประมาณและบุคลากร 6) การขอความร่วมมือและการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ยังขาดความต่อเนื่องและไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร 7) ขาดงบประมาณสนับสนุน ไม่เพียงพอในการดำเนินงานแนะแนว 8) การวิจัยทางการแนะแนวยังมีน้อย ขาดการส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจัง ทั้งในด้านงบประมาณอุดหนุน ความคิดสร้างสรรค์งานวิจัย ตลอดจนการมองไม่เห็นความสำคัญของการวิจัยด้านการแนะแนว

2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวในโรงเรียน

กรัณรัตน์ จิตตรง (2526 93) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาในอนาคตโดยใช้กระบวนการวิจัยแบบเดลฟายจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 34 ท่าน ผลการศึกษาพบว่า

- 1 การจัดบริการสนเทศ (Information Service) จะต้องกระทำอย่างเป็นระบบ (System Approach) โดยมีศูนย์สนเทศที่มีบุคลากรประจำ เพื่อให้การบริการงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 2 การประสานงานและการประชาสัมพันธ์จะต้องกระทำทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
- 3 หัวหน้าฝ่ายแนะแนวจะต้องมีวุฒิน้อยปริญญาตรีทางจิตวิทยาการแนะแนว และมีประสบการณ์ด้านการแนะแนวมาก่อน
- 4 ผู้บริหารจะต้องให้หัวหน้าฝ่ายแนะแนวได้ริเริ่มจัดทำงบประมาณประจำปีของโรงเรียน

5 งานวิจัยจะมีบทบาทในการบริหารงานแนะแนวโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่การปรับปรุงให้ตรงกับเป้าหมาย เพื่อให้การบริหารงานแนะแนวดำเนินไปด้วยความก้าวหน้า

รวีวรรณ ลักษณะพรหม (2530 106 - 109) ได้ศึกษาปัญหาในการจัดบริการแนะแนวของครูแนะแนวโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า มีปัญหาการจัดบริการแนะแนวด้านต่าง ๆ ดังนี้

1 ด้านจัดบริการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ไม่สามารถจัดตารางเวลาได้เหมาะสมในการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล ขาดแหล่งบริการให้ยืมแบบทดสอบที่นำมาใช้ในการรวบรวมข้อมูลนักเรียนและมีปัญหาในการนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2 ด้านบริการสนเทศ ได้แก่ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านศิลปะในการจัดป้ายนิเทศ ครูแนะแนวไม่มีเวลาที่จะหาข้อมูลที่เป็นปัจจุบันได้ทันตามความต้องการของนักเรียน ขาดงบประมาณในการเชิญวิทยากรมาบรรยายเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน

3 ด้านการให้คำปรึกษา ได้แก่ อัตรากำลังครูแนะแนวไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนครูแนะแนวไม่มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและไม่สามารถติดตามผลการให้คำปรึกษาได้อย่างทั่วถึง

4 การวางตัวบุคคล ได้แก่ ไม่สามารถจัดหาสถานที่ให้แก่นักเรียนทำงานหารายได้พิเศษในเวลาปิดภาคเรียน ขาดทุนสำรองเพื่อให้นักเรียนยืมกรณีจำเป็น

5 ด้านการบริการติดตามและประเมินผล ได้แก่ ไม่มียานพาหนะในการให้ครูแนะแนวออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียน ถ้าเป็นการติดตามผลโครงการสงแบบสอบถามให้นักเรียนกรอก นักเรียนมักจะกรอกแบบสอบถามไม่ชัดเจนและไม่ตรงกับความจริง

6 ปัญหาด้านอื่น ๆ ได้แก่ อัตราสวระหว่างครูแนะแนวกับนักเรียนไม่เหมาะสม นักเรียนไม่สนใจเนื้อหากิจกรรมแนะแนวมีความเบื่อหน่าย เพราะไม่มีคะแนน คณะครูและหน่วยงานอื่น ๆ ในโรงเรียนไม่เข้าใจในงานแนะแนว จึงให้ความร่วมมือน้อย

ศรีบุญเรือน ทองสนธิ (2531 บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาของการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาตามความคิดเห็นของครูแนะแนวและคณะครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพและปัญหาในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูแนะแนว และครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก กลุ่มตัวอย่าง 420 คน พบว่า สภาพและปัญหาในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน ตามทัศนะของครูแนะแนว และคณะครูในโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ครูแนะแนวและคณะครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวและปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนแตกต่างกัน ปัญหาที่อยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนขาดทรัพยากรในชุมชนที่จะส่งเสริมการจัดบริการแนะแนว

ลำเพา เอี่ยมสำอางค์ (2532 87 - 105) ได้ศึกษาทัศนะในการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 1 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลการศึกษาพบว่า

1 ขอบข่ายด้านการแนะแนว ซึ่งประกอบด้วย ภาระกิจด้านการจัดบริการแนะแนว คือการรวบรวมข้อมูลเพื่อที่จะทราบข้อมูลรายละเอียดของนักเรียน การให้ข้อเสนอแนะ ทางด้าน การศึกษา อาชีพ สวนตัวและสังคม การให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนในการให้คำปรึกษา ซึ่ง จำเป็นจะต้องมีบุคลากรที่มีความสามารถ การวางตัวบุคคล ช่วยให้นักเรียนเลือกในเรื่องต่างให้ เหมาะสม การติดตามผล ผลของการติดตามผลทำให้ครูแนะแนวได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ความสำเร็จความล้มเหลวของนักเรียนและการสอนกิจกรรมแนะแนวควรมีการวางแผนการสอน ตลอดทั้งปี บริการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว ได้แก่ การพัฒนาทักษะชีวิตปัญญาของ นักเรียน การเลือกและเตรียมตัวประกอบอาชีพและการให้รู้จักประเมินผลตนเองและวางแผน อนาคตของตนเอง

2 กระบวนการบริหารงานแนะแนว ประกอบด้วย การวางแผน การพิจารณาว่าจะทำ อะไร เมื่อไหร่ ด้วยวิธีการอย่างไรและจะให้ใครทำ การจัดองค์การ คือการกำหนดงาน และการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงาน การจัดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน คือการเลือกบุคลากรที่มี คุณสมบัติเหมาะสมกับงานและมีความรู้ความสามารถ การอำนวยความสะดวก คือการร่วมมือ การควบคุม งานให้มีประสิทธิภาพและการประเมินผล เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพของโครงการแนะแนว และบริการแนะแนว เพื่อได้ทราบข้อมูลต่าง ๆ ตลอดทั้งปัญหาและอุปสรรคในการทำงานซึ่งจะเป็น แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนางานแนะแนวให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

มาริสา สิงหนุต (2533 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครู ขวัญงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยมี กลุ่มตัวอย่างเป็นครูปฏิบัติการสอนที่มาช่วยงานแนะแนวจำนวน 219 คน พบว่าครูขวัญงาน แนะแนวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ ครูแนะแนวที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาในการแนะแนวโดยรวมแตกต่างกัน

พิชัย งามทวี (2535 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาการปฏิบัติงาน แนะแนวอาชีพ โรงเรียนโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ ในระดับประถมศึกษาเขต การศึกษา 7 จากการศึกษพบว่า การปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง เรื่องที่ปฏิบัติมากที่สุด คือ การจัดทำบันทึกผลการเรียนของนักเรียน การจัดให้มีการทำระเบียบสะสม การจัดทำบัตร สุขภาพของนักเรียน ปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบบ่อย คือ โรงเรียนยัง ขาดสถานที่ฝึกงานอาชีพให้แก่แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์อย่างเพียงพอที่จะให้ยืม เพื่อการประกอบอาชีพในระยะแรก ครูแนะแนวหรือครูผู้ทำหน้าที่แนะแนวมีชั่วโมงสอนเท่ากับครูอื่น ในโรงเรียนทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานแนะแนวได้อย่างเต็มที่ ปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ โรงเรียน ไม่มีห้องแนะแนวโดยเฉพาะ โรงเรียนนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับในระดับประถมศึกษาของ โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีสภาพการปฏิบัติงานแนะแนวแตกต่างกันในเรื่องการจัด

กิจกรรมโฮมรูม และมีปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพแตกต่างกันในเรื่องโรงเรียนอยู่ไกลไม่สะดวกในการเชิญวิทยากรมาบรรยาย

วิรัช โปยมรัตน์ (2536 : 88) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการบริการแนะแนวของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีความต้องการบริการแนะแนวด้านการศึกษามากกว่าการแนะแนวด้านส่วนตัว เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อนักเรียนเอง บริการจัดวางตัวบุคคล เช่นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น กีฬา สหกรณ์และการจัดกิจกรรมในหลักสูตรรายวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ โดยจัดให้มีการช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียนและแผนการศึกษา จัดให้มีทุนการศึกษา เพื่อช่วยเหลือนักเรียนตามความเหมาะสม จึงควรจัดบริการแนะแนวในการจัดวางตัวบุคคล โดยเฉพาะกิจกรรมในหลักสูตร รวมทั้งการจัดสอนซ่อมเสริมอีกด้วย ซึ่งจะเน้นหนักในเรื่องของการแนะแนวด้านการศึกษามากกว่าด้านส่วนตัวและสังคม

เกสร สัมภมิตร (2536 : 63) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนเทศบาล ในเขตการศึกษา 12 พบว่า สภาพการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการในโรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 12 มีการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ เรียงลำดับมากไปน้อย ดังนี้ บริการจัดวางตัวบุคคล บริการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน บริการติดตามผล บริการให้คำปรึกษา และบริการสนเทศ เปรียบเทียบปัญหาการจัดบริการทั้ง 5 บริการพบว่าครูแนะแนวที่มีวุฒิภาวะทางการแนะแนวประสบปัญหาในการจัดบริการแนะแนวน้อยกว่าครูแนะแนวที่ไม่มีวุฒิภาวะทางการแนะแนว ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์ทางการแนะแนวต่ำกว่า 4 ปี ประสบปัญหาในการจัดบริการแนะแนวน้อยกว่าครูแนะแนวที่มีประสบการณ์ทางการแนะแนวตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปครูแนะแนวที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ประสบปัญหาในการจัดบริการแนะแนวมากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง ครูแนะแนวที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ประสบปัญหาในการจัดบริการแนะแนวมากกว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ครูแนะแนวที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางประสบปัญหาในการจัดบริการแนะแนวน้อยกว่าครูแนะแนวที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก

ยุเพ็ญ ศรีพงษ์ (2539 : 16 - 21) ได้ทำการศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานแนะแนวดังนี้

- 1 ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่จบด้านการแนะแนวโดยตรง
- 2 ปัญหาทักษะความสามารถของครู
- 3 ปัญหาความร่วมมือ
- 4 ปัญหาการประสานงาน
- 5 ปัญหาการปฏิบัติงาน ครูแนะแนวมิงานรับผิดชอบมาก
- 6 ปัญหาวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว

- 7 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน
- 8 ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน
- 9 ปัญหาการประชาสัมพันธ์งานแนะแนว
- 10 ปัญหาการเห็นประโยชน์ของการแนะแนว

พนม ลีมาอริย์ (2540 106-132) ได้ทำการศึกษารูปแบบการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 9 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูแนะแนว 74 คน ผลการศึกษาพบว่า

1 รูปแบบการแนะแนวตามการจำแนกของ เซริทเซอร์ และ สโตน นั้นครูแนะแนวโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ได้มีการนำมาจัดให้แก่นักเรียนครบทุกรูปแบบและสวนมากนำมาจัดให้แก่นักเรียนครบทั้ง 12 รูปแบบ โดยรูปแบบการแนะแนวที่ได้รับการนำมาจัดให้แก่นักเรียนมากที่สุดมี 3 รูปแบบ คือ รูปแบบการแนะแนวในฐานะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับการศึกษา รูปแบบการแนะแนวในฐานะการช่วยเหลือและการปรับตัวและรูปแบบการแนะแนวในฐานะของกลุ่มของบริการ การที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าครูแนะแนวเห็นว่ารูปแบบการแนะแนวทั้ง 3 รูปแบบนั้นจะช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่เต็มความสามารถเลือกและตัดสินใจได้อย่างฉลาดและสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนเองได้อย่างเหมาะสมซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน

2 ปัจจัยที่ประสิทธิผลต่อการกำหนดรูปแบบการแนะแนว ครูแนะแนวโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 เห็นว่ามี 11 ปัจจัยด้วยกัน และครูแนะแนวสวนมากจะยึดถือทั้ง 11 ปัจจัย ในการกำหนดรูปแบบการแนะแนวและปัจจัยที่ครูแนะแนวเห็นว่าสำคัญที่สุดมี 2 ปัจจัย คือ นโยบายของผู้บริหารสถานศึกษาและความร่วมมือของคณะครูโรงเรียน การที่ครูแนะแนวให้ความสำคัญกับปัจจัย 2 ปัจจัยนี้มากที่สุดน่าจะจะเป็นเพราะว่าครูแนะแนวเห็นว่าความสำเร็จของงานแนะแนวจะมีน้อยถ้าปราศจากการสนับสนุนจากผู้บริหารและความร่วมมือของคณะครูในโรงเรียน เพราะครูแต่เพียงลำพังฝ่ายเดียวไม่สามารถช่วยให้งานแนะแนวประสบความสำเร็จตามที่ต้องการได้

3 รูปแบบการแนะแนวที่เหมาะสม สำหรับรูปแบบการแนะแนวที่เหมาะสมนั้น ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะใช้รูปแบบการแนะแนวในลักษณะบูรณาการ คือ การนำรูปแบบการแนะแนวที่ได้รับการปฏิบัติสูงสุด 3 รูปแบบนั้นคือ รูปแบบการแนะแนวในฐานะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับการศึกษา รูปแบบการแนะแนวในฐานะการช่วยเหลือและการปรับตัวและรูปแบบการแนะแนวในฐานะกลุ่มของบริการ มาผสมผสานและในการกำหนดรูปแบบการแนะแนว จะต้องคำนึงถึงปัจจัยทั้ง 11 ประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายของผู้บริหารและความร่วมมือของคณะครูในโรงเรียนมาประกอบด้วย

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดบริการแนะแนวมีรูปแบบและกระบวนการที่หลากหลาย เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้รู้จักและเข้าใจตนเอง สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งปัญหาทางการศึกษา อาชีพ พัฒนาดนเองและสังคม การจัดบริการแนะแนวนั้นจะต้องทำอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูแนะแนว ต้องมีการประสานงานของบุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้การปฏิบัติงานแนะแนวมีประสิทธิภาพมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษา เรื่องการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงาน
และแนวตามมาตรฐานการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

- 1 การกำหนดประชากรและการกลุ่มตัวอย่าง
- 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด 64 โรงเรียน จำนวน 124 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนแหล่งข้อมูลตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา	รายชื่อโรงเรียน
ขนาดใหญ่	ร ร ร้อยเอ็ดวิทยาลัย
	ร ร สตรีศึกษา
	ร ร พลาญชัยพิทยาคม
	ร ร จตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก
	ร ร โพนทองพัฒนวิทยา
	ร ร เสลภูมิพิทยาคม
	ร ร จันทบุบผาอนุสรณ์
	ร ร ปทุมรัตน์พิทยาคม
	ร ร พนมไพรวิทยาการ
	ร ร สุวรรณภูมิพิทยไพศาล
	ร ร เมืองสรวงวิทยา
	ร ร อาจสามารถวิทยา

ตาราง 1 (ต่อ)

ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา	รายชื่อโรงเรียน
ขนาดกลาง	ร ร ขัติยะวงษา
	ร ร ชวัชรบุรีวิทยาคม
	ร ร ชงธานี
	ร ร โคกกลามพิทยาคม
	ร ร เหล่าลือวิทยาคม
	ร ร เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์
	ร ร ม่วงลาดวิทยาการ
	ร ร เชียงขวัญพิทยาคม
	ร ร จักรวรรดิวิริยาประชาสรรค์
	ร ร เทอดไทยวิทยาคม
	ร ร โพนทองวิทยายน
	ร ร ม่วงมิตรวิทยาคม
	ร ร โพธิ์ชัยชนูปถัมภ์
	ร ร หนองพอกวิทยา
	ร ร เสลภูมิ
	ร ร เมยวดีพิทยาคม
	ร ร โพธิ์ทองพิทยาคม
	ร ร สุวรรณภูมิ
	ร ร ทราญทองวิทยา
	ร ร หนองหมื่นถ่านวิทยา
	ร ร หนองฮีเจริญวิทย์
	ร ร ดูก้องประชาสามัคคี
	ร ร เชียงใหม่ประชานุสรณ์
	ร ร ศรีสวัสดิ์วิทยาลัย
	ร ร ศึกษาสงเคราะห์รัชชบุรี
	ร ร สตรีศึกษา 2
	ร ร ช้างเผือกวิทยาคม

ตาราง 1 (ต่อ)

ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา	รายชื่อโรงเรียน
ขนาดเล็ก	รร เมืองน้อยวิทยา
	รร ดูน้อยประชาสรรค์
	รร พลับพลาวิทยาคม
	รร กุกาสิงห์ประเสริฐ
	รร เหล่าหลวงประชานุสรณ์
	รร โพนสูงประชาสรรค์
	รร น้ำใสวิทย
	รร หัวโทนวิทยา
	รร ท่งหลวงพลับพลาไชย
	รร หินกองวิทยาการ
	รร สูงยางวิทยาประชาสรรค์
	รร สามขาวิทยา
	รร บ้านชีเหล็กพิทยาคม
	รร โพนเมืองประชารัฐ
	รร ผาน้ำทิพย์วิทยา
	รร โพธิ์แก้วประชาสรรค์
	รร ท่าม่วงวิทยาคม
	รร วังหลวงวิทยาคม
	รร หนองผึ้งวิทยาการ
	รร ท่งกุลาประชานุสรณ์
	รร โนนชัยศรีวิทยา
	รร ขวาววิทยาการ
	รร โพธิ์ทองวิทยาการ
	รร โพธิ์ศรีสว่างวิทยา
	รร คำนาคีวิทยา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนว แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวครูแนะแนว มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว แบ่งออกเป็น 3 ด้าน มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานด้านปัจจัย 15 มาตรฐาน 82 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางและปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานการแนะแนว
- 2 การสร้างแบบสอบถาม ตามข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสาร ให้มีข้อคำถามสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัยและครอบคลุมเนื้อหาตามกรอบแนวคิด
- 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาความถูกต้องตามขอบที่กำหนด และตรวจแก้ไข
- 4 ปรับปรุงแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ได้แก่ อาจารย์วิไลวรรณ ใจแก้ว อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมาลัย วงศ์เกษม และอาจารย์จำนง ผลบุญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วปรับปรุงตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ
- 5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทอีกครั้งหนึ่ง
- 6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูแนะแนวในจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้แก่ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ โรงเรียนเมืองกาฬสินธุ์ โรงเรียนอนุกุลนารี โรงเรียนลำปา่ววิทยาคม โรงเรียนเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร โรงเรียนวังมนวิทยาคาร โรงเรียนบัวขาว โรงเรียนสหस्थันศึกษา โรงเรียนกมลาไสย จำนวน 50 คน ที่มีลักษณะคล้ายกับแหล่งข้อมูล เพื่อวิเคราะห์หาความจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ t-test โดยเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 มาใช้เป็นแบบสอบถาม ได้แบบสอบถาม จำนวน 82 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.30 – 13.00

7 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 9793

8 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูและแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 124 คน

ตัวอย่างแบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของท่านเมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

- 0 วุฒิการศึกษาแบ่งเป็น
- () ปริญญาตรี
 - () ปริญญาโทขึ้นไป
- 00 ประสบการณ์ในการทำงาน
- () 1 – 5 ปี
 - () 6 – 10 ปี
 - () มากกว่า 10 ปี

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว แต่ละข้อมีคำตอบ 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ของทางซ้าย เป็นการประเมินแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว ว่าท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว ได้มากน้อย เพียงใด

มากที่สุด หมายถึง ท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวอยู่ในระดับมากที่สุด

มาก หมายถึง ท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวอยู่ในระดับมาก

ปานกลาง หมายถึง ท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง

น้อย หมายถึง ท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวอยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ของทางด้านขวา เป็นการประเมินปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ
แนะแนว ว่าท่านมีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มากน้อยเพียงใด

มากที่สุด หมายถึง ท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ
แนะแนวอยู่ในระดับมากที่สุด

มาก หมายถึง ท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ
แนะแนวอยู่ในระดับมาก

ปานกลาง หมายถึง ท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ
แนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง

น้อย หมายถึง ท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ
แนะแนวอยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ
แนะแนวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แนวทางการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	ระดับการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว					ระดับปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จัก ตนเอง รักและเห็นคุณค่าใน ตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่ง ตัวเองได้										
0 มีการศึกษา สำนวณ เก็บข้อมูล เกี่ยวกับผู้เรียนด้วยวิธีการสังเกต		✓							✓	
00 มีการศึกษา สำนวณ เก็บข้อมูล เกี่ยวกับผู้เรียนด้วยวิธีการใช้ แบบทดสอบ				✓			✓			

คำชี้แจง แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางและปัญหารวมทั้งการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตาม
มาตรฐานการแนะแนวซึ่งเปิดแบบสอบถามแบบปลายเปิด

0 ท่านมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเองรักและเห็น
คุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ อย่างไร

00 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเองรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ อย่างไร

เกณฑ์การให้คะแนน แบบสอบถาม การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงาน
และแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด มีดังนี้

การให้ค่าน้ำหนักคะแนน ผู้วิจัยกำหนด ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดระดับคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการ
ปฏิบัติงานและแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด มีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติงานและปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติงานและปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐาน อยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติงานและปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐาน อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติงานและปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐาน อยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติงานและปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐาน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ครูแนะแนว โดยผู้วิจัยจะนำหนังสือไปให้ด้วยตนเอง

2 ผู้วิจัยจะประสานงานกับอาจารย์ในโรงเรียนเพื่อขอความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม

3 จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนครูแนะแนว

4 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างเดือน ธันวาคม 2547 ถึงเดือนมกราคม 2548 โดยแจกแบบสอบถามให้กับครูแนะแนวจำนวน 124 ฉบับ ได้รับคืนทั้งหมด 124 ฉบับ สมบูรณ์ทุกฉบับ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1 การจัดกระทำข้อมูล

ผู้ศึกษาจะนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาและตรวจสอบความสมบูรณ์จำนวน 124 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 แล้วนำมาจัดกระทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) หลังจากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และเสนอรายงานการศึกษา

2 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยวิเคราะห์ด้วยร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวจากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าตอนที่ 2 ตรวจให้คะแนนแล้วหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 การเปรียบเทียบแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) สอนประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว และ ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา หาค่า (F – test)

2.4 ข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้นำมาจัดกลุ่มของคำตอบ แล้วเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อยในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2541 : 35)

- 1 3 คาสวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ชูศรี วงศ์รัตน์
2541 35)
- 2 สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
- 2 1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(Alpha - Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2531 85)
- 2 2 ค่าอำนาจจำแนก (t-test) ของแบบสอบถามทดสอบความแตกต่างระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t-test for independent sample) (ชูศรี วงศ์รัตน์
2541 166)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ใช้แทนความหมายของข้อมูล ดังนี้

n	=	แทนจำนวนโรงเรียนในแหล่งข้อมูล
$\bar{X}$	=	แทนค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	=	แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	=	แทนสถิติที่ใช้ทดสอบใน F -distribution
t	=	แทนสถิติที่ใช้ทดสอบใน t -distribution
P	=	แทนค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ
$*$	=	แทนค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 124 ชุด ได้รับคืนเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 124 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 และนำไปวิเคราะห์เพื่อแสดงผลการวิเคราะห์โดยจำแนกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวครูแนะแนว

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว จำแนกตาม วุฒิการศึกษา หาค่า t -test ส่วนประสมการปฏิบัติงานแนะแนวพื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว และ ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา หาค่า F -test

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวครูแนะแนว

ตอนที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว จำแนกตาม วุฒิการศึกษา หาค่า t -test ส่วนประสมการปฏิบัติงานแนะแนวพื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว และ ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา หาค่า F -test

ตอนที่ 6 แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานโดยเสนอเป็นความถี่จากคำถามปลายเปิดที่ได้รับทั้งหมด

ตอนที่ 7 ปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานโดยเสนอเป็นความถี่ จากคำถามปลายเปิดที่ได้รับทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนคนและร้อยละของครูแนะแนว จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตัวแปร	จำนวนคน (n=124)	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	105	84 70
ปริญญาโทขึ้นไป	19	15 30
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว		
1 – 5 ปี	7	5 60
6 – 10 ปี	35	28 20
มากกว่า 10 ปี	82	66 10
พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว		
จบวิชาเอกด้านการแนะแนว	31	25 00
จบวิชาเอกอื่นๆแต่ได้รับการฝึกอบรมด้านการแนะแนว	80	64 50
จบวิชาเอกเอกอื่นๆและไม่ได้รับการฝึกอบรม	13	10 50
ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา		
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก	31	25 00
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง	61	49 20
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่	32	25 80

จากตาราง 2 พบว่า ครูแนะแนวที่สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งหมด 124 คน เมื่อจำแนกตาม วุฒิการศึกษา เป็นปริญญาตรี 105 คน คิดเป็นร้อยละ 84 70 ปริญญาโทขึ้นไป 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15 30 ตามลำดับ

จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว 1 – 5 ปี จำนวน 7 คน
คิดเป็นร้อยละ 5.60 6 – 10 ปี จำนวน 35 คิดเป็นร้อยละ 28.20 มากกว่า 10 ปี จำนวน 82
คน คิดเป็นร้อยละ 66.10 ตามลำดับ

จำแนกตามพื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว จบวิชาเอกด้านการแนะแนว จำนวน
31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 จบวิชาเอกอื่นๆแต่ได้รับการฝึกอบรมด้านการ
แนะแนว จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 จบวิชาเอกเอกอื่นๆและไม่ได้รับการฝึกอบรม
จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

จำแนกตามขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 31
คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางจำนวน 31 คน คิดเป็น
ร้อยละ 49.20 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80
ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติงานตาม
มาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
ของครูแนะแนว โดยรวม 3 ด้านและรายมาตรฐาน 15 มาตรฐาน (n=124)

แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	$\bar{X}$	S D	แปลผล
มาตรฐานด้านผู้เรียน			
มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้	3.53	0.76	มาก
มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม	3.56	0.80	มาก
มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี	3.60	0.74	มาก
มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อ ครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม	4.00	0.68	มาก
รวม	3.67	0.74	มาก
มาตรฐานด้านกระบวนการ			
มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการ แนะแนว	3.71	0.73	มาก
มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่าง เป็นระบบ	3.77	0.83	มาก
มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการ แนะแนวที่เข้มแข็ง	3.42	0.84	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง	2.97	0.84	ปานกลาง
รวม	3.46	0.81	ปานกลาง
มาตรฐานด้านปัจจัย			
มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามี ความสามารถจัดการแนะแนว	3.73	0.90	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	$\bar{Y}$	SD	แปลผล
มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว	3.44	0.94	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน	4.07	0.82	มาก
มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี	4.07	0.76	มาก
มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว	3.22	0.87	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	3.21	0.78	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย	3.55	0.77	มาก
รวม	3.61	0.83	มาก
รวมทุกด้าน	3.55	0.77	มาก

จากตาราง 3 พบว่า การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวตามความคิดเห็นของครูแนะแนว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก

ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมาก ส่วนมาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านปัจจัย อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยา การแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการ ดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถจัดการแนะแนว มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย อยู่ในระดับมาก ส่วนมาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกน นำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวที่เหมาะสมกับผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว จำแนกตาม วุฒิการศึกษา หาค่า t -test สอนประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว และ ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา หาค่า F -test ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวตาม วุฒิการศึกษา ($n=124$)

แนวทางการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	ปริญญาตรี		ปริญญาโทขึ้นไป		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านผู้เรียน	3.64	0.37	3.49	0.32	1.60	.11
ด้านกระบวนการ	3.49	0.56	3.38	0.70	0.80	.42
ด้านปัจจัย	3.58	0.56	3.23	0.79	1.82	.08
รวม	3.57	0.49	3.36	0.60	1.40	.20

จากตาราง 4 พบว่า ครูแนะแนวที่มีวุฒិการศึกษาต่างกัน มีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 เปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ตาม
ประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนว (n=124)

แนวทางการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	1 – 5 ปี		6 -10 ปี		มากกว่า 10 ปี		F	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{Y}$	SD		
ด้านผู้เรียน	3.67	0.38	3.70	0.28	3.57	0.39	1.45	.23
ด้านกระบวนการ	3.52	0.84	3.56	0.44	3.44	0.61	.53	.58
ด้านปัจจัย	3.36	0.95	3.57	0.54	3.51	0.61	.37	.69
รวม	3.51	0.72	3.61	0.42	3.50	0.53	.78	.50

จากตาราง 5 พบว่า ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนวต่างกัน มีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 6 เปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ตาม
พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว (n=124)

แนวทางการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	จบบัณฑิตด้าน		จบบัณฑิตอื่น ๆ แต่ได้รับการ		จบบัณฑิตอื่น ๆ และได้รับการ		F	p
	การแนะแนว		อบรมด้าน		อบรมด้าน			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านผู้เรียน	3.56	0.36	3.67	0.36	3.39	0.38	3.76	02*
ด้านกระบวนการ	3.34	0.53	3.56	0.60	3.26	0.49	2.68	07
ด้านปัจจัย	3.37	0.62	3.61	0.62	3.33	0.47	2.46	08
รวม	3.42	0.50	3.61	0.52	3.32	0.44	2.96	05

*P< 05

จากตาราง 6 พบว่า ครูแนะแนวที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนวต่างกันมีแนวทาง
ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และด้านกระบวนการ ด้าน
ปัจจัยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 เปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ตาม
ขนาดของโรงเรียน (n=124)

แนวทางการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		F	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านผู้เรียน	3.63	0.38	3.61	0.38	3.61	0.34	0.4	.95
ด้านกระบวนการ	3.46	0.52	3.47	0.56	3.49	0.67	0.2	.97
ด้านปัจจัย	3.53	0.53	3.56	0.58	3.43	0.75	4.6	.62
รวม	3.54	0.47	3.54	0.50	3.51	0.58	1.7	.84

จากตาราง 7 พบว่า ครูแนะแนวที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกันมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย สวนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาการปฏิบัติงานตาม
มาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย สวนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ
แนะแนวของครูแนะแนว โดยรวม 3 ด้านและรายมาตรฐาน 15 มาตรฐาน (n=124)

ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	$\bar{X}$	S D	ระดับ
มาตรฐานด้านผู้เรียน			
มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้	2 73	0 81	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม	2 70	0 76	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี	2 78	0 80	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อ ครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม	2 59	0 82	ปานกลาง
รวม	2 70	0 79	ปานกลาง
มาตรฐานด้านกระบวนการ			
มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการ แนะแนว	2 59	0 82	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่าง เป็นระบบ	2 78	0 78	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการ แนะแนวที่เข้มแข็ง	2 71	0 87	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง	2 89	0 80	ปานกลาง
รวม	2 74	0 18	ปานกลาง
มาตรฐานด้านปัจจัย			
มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามี ความสามารถจัดการแนะแนว	2 64	0 93	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้ คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว	2 65	0 83	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	$\bar{X}$	SD	ระดับ
มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน	2.43	0.80	น้อย
มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี	2.47	0.91	น้อย
มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว	2.86	0.79	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	2.89	0.65	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย	2.74	0.53	ปานกลาง
รวม	2.66	0.77	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	2.74	0.53	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวตามความคิดเห็นของครูแนะแนว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านปัจจัย อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน และ มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว จำแนกตาม วุฒิการศึกษา หาค่า t - test สวนประสพการณ์การปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว และ ขนาดของโรงเรียน หาค่า F - test ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบปัญหาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ตามวุฒิการศึกษา (n=124)

ปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	ปริญญาตรี		ปริญญาโทขึ้นไป		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านผู้เรียน	2.76	0.48	2.83	0.45	- .55	.58
ด้านกระบวนการ	2.69	0.56	2.75	0.58	- .43	.66
ด้านปัจจัย	2.82	0.57	2.88	0.51	- .41	.68
รวม	2.75	0.53	2.82	0.51	- .46	.64

จากตาราง 9 พบว่า ครูแนะแนวที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 เปรียบเทียบปัญหาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ตาม
ประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนว (n=124)

ปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	1 – 5 ปี		6 -10 ปี		มากกว่า 10 ปี		F	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านผู้เรียน	2.58	0.48	2.77	0.36	2.79	0.52	56	.57
ด้านกระบวนการ	2.74	0.77	2.86	0.44	2.83	0.59	14	.86
ด้านปัจจัย	2.53	0.84	2.74	0.43	2.69	0.59	43	.64
รวม	2.61	0.69	2.79	0.41	2.77	0.56	37	.69

จากตาราง 10 พบว่า ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนวต่างกันมีปัญหา
ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 เปรียบเทียบปัญหาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ตาม
พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว (n=124)

ปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	จบบัณฑิต		จบบัณฑิต		จบบัณฑิต		F	p
	การแนะแนว		การแนะแนว		การแนะแนว			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านผู้เรียน	2.88	0.32	2.71	0.51	2.88	0.53	1.71	18
ด้านกระบวนการ	2.93	0.31	2.78	0.62	2.90	0.61	.92	39
ด้านปัจจัย	2.84	0.40	2.64	0.61	2.69	0.55	1.40	25
รวม	2.88	0.34	2.71	0.58	2.82	0.56	1.34	27

จากตาราง 11 พบว่า ครูแนะแนวที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนวต่างกันมีปัญหา
ในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 เปรียบเทียบปัญหาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ตาม
ขนาดของโรงเรียน (n=124)

ปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		F	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านผู้เรียน	2.77	0.45	2.78	0.51	2.77	0.45	.00	.99
ด้านกระบวนการ	2.79	0.55	2.85	0.58	2.83	0.55	.13	.87
ด้านปัจจัย	2.64	0.52	2.70	0.59	2.74	0.56	.22	.79
รวม	2.73	0.50	2.77	0.56	2.78	0.52	.11	.88

จากตาราง 12 พบว่า ครูแนะแนวที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกันมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 6 ศึกษาแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานและแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยเสนอเป็นความถี่จากข้อคำถามปลายเปิดที่ได้รับทั้งหมดในแต่ละมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 103 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ,กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน	34	15.88
2	เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล	26	12.14
3	ให้นักเรียนทำแบบสอบถาม	20	9.34
4	ให้นักเรียนทำใบงาน ,แบบฝึกหัดการรักและเห็นคุณค่าของตนเอง	20	9.34
5	สนับสนุนส่งเสริมความสามารถของนักเรียน	16	7.47
6	ให้นักเรียนสำรวจความคิดความรู้ของตนเอง และรู้จักตนเองและยอมรับตนเอง	12	5.60
7	สัมภาษณ์นักเรียน	12	5.60
8	ให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ	11	5.14
9	ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ	10	4.67
10	ให้นักเรียนรู้จักประเมินตนเอง ประเมินผู้อื่น	8	3.73
11	เยี่ยมบ้านนักเรียน	7	3.27
12	สังเกตนักเรียน	6	2.80
13	ทำตามแผนการสอน	6	2.80
14	ให้คำปรึกษา	5	2.33
15	ให้นักเรียนสร้างแผนพัฒนาตนเอง	4	1.86
16	ทำกิจกรรมกลุ่ม	4	1.86
17	จัดอภิปรายในชั้นเรียน	3	1.40
18	จัดกิจกรรมเสริมในโรงเรียน	3	1.40
19	สำรวจความต้องการของผู้เรียน	3	1.40
20	แต่งตั้งบุคลากรรับผิดชอบ	2	0.93
21	อบรมความรู้ให้บุคลากรที่รับผิดชอบ	2	0.92
รวมความถี่		214	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 13 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ,กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน รองลงมาได้แก่ เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลให้นักเรียนทำแบบสอบถาม ให้นักเรียนทำใบงาน ,แบบฝึกหัดการรักและเห็นคุณค่าของตนเอง สนับสนุนส่งเสริมความสามารถของนักเรียน ให้นักเรียนสำรวจความคิดความรู้อของตนเอง และรู้จักตนเองและยอมรับตนเอง สัมภาษณ์นักเรียน ให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ให้นักเรียนรู้จักประเมินตนเอง ประเมินผู้อื่น ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคม จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 103 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	จัดกิจกรรม ทางด้านอาชีพ ให้ข้อมูลด้านอาชีพ แนะนำอาชีพ	37	17 37
2	จัดปายนิเทศ นิทรรศการ ทั้ง 3 ด้าน การศึกษาอาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคม	26	12 20
3	จัดกิจกรรมแนะแนวศึกษาต่อ	22	10 32
4	ให้นักเรียนประเมินตนเอง สำรวจตนเอง รู้จักความถนัดของตนเองในเรื่องอาชีพ	15	7 04
5	จัดแนะแนวการศึกษาต่อจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ	15	7 04
6	จัดกิจกรรมการแนะแนวในชั้นเรียน	14	6 57
7	จัดเอกสารและสื่อต่าง ๆ ให้บริการแก่นักเรียน	13	6 10
8	ให้คำปรึกษาการศึกษาอาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคมแก่นักเรียน	11	5 16
9	เชิญวิทยากรจากสาขาอาชีพต่าง ๆ มาบรรยาย	11	5 16
10	รุ่นพี่พบรุ่นน้อง	10	4 69
11	ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ แบบสอบถามเกี่ยวกับอาชีพ	10	4 69
12	จัดนิทรรศการ	6	2 81
13	ทัศนศึกษานอกสถานที่	5	2 34
14	ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาต่อ	5	2 34
15	ให้นักเรียนชม VCD DVD วีดีโอ การศึกษาอาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคม	3	1 40
16	ใช้แหล่งข้อมูลในห้องเรียน	3	1 40
17	ทำใบงานเกี่ยวกับอาชีพ	3	1 40
18	อภิปราย	2	0 93
19	สัมภาษณ์	2	0 93
รวมความถี่		213	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 14 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดกิจกรรม ทางด้านอาชีพ ให้ข้อมูลด้านอาชีพ แนะนำ อาชีพ รองลงมาได้แก่ จัดป๋ายนิเทศ นิทรรศการ ทั้ง 3 ด้าน การศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและ สังคม จัดกิจกรรมแนะแนวศึกษาต่อ ให้นักเรียนประเมินตนเอง สำรวจตนเอง รู้จักความถนัดของ ตนเองในเรื่องอาชีพจัดแนะแนวการศึกษาต่อจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จัดกิจกรรมการแนะแนว ในชั้นเรียนจัดเอกสารและสื่อต่าง ๆ ให้บริการแก่นักเรียน ให้คำปรึกษาการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคมแก่นักเรียน เชิญวิทยากรจากสาขาอาชีพต่าง ๆ มาบรรยาย ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียน มีสุขภาพจิตที่ดีสังคม จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 103 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ให้คำปรึกษา	21	12.88
2	จัดกิจกรรมนันทนาการ ดนตรี กีฬา	19	11.65
3	จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน	18	11.04
4	จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิต	14	8.58
5	สังเกตพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน เก็บข้อมูล	10	6.13
6	จัดกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้เลือก	9	5.52
7	จัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย และความต้องการของผู้เรียน	8	4.90
8	ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพจิต	8	4.90
9	ส่งเสริม สนับสนุนและให้กำลังใจนักเรียน	7	4.29
10	เชิญนักจิตวิทยามาสอดคล้องกับนักเรียน	7	4.29
11	ให้ฝึกสมาธิ เข้าค่ายคุณธรรม อบรมจริยธรรม	7	4.29
12	สอนวิธีจัดการกับความเครียด	6	3.68
13	จัดปายนิเทศเกี่ยวกับสุขภาพจิต	5	3.06
14	จัดกิจกรรมกลุ่ม	5	3.06
15	สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนให้นักเรียนไว้วางใจ	4	2.45
16	อบรมครูให้มีความรู้ด้านสุขภาพจิต	4	2.45
17	จัดกิจกรรมบัดดี้ให้นักเรียนดูแลซึ่งกันและกัน	4	2.45
18	ให้นักเรียนรู้จักตนเอง ยอมรับตนเอง	3	1.84
19	ให้ครูที่ปรึกษาดูแล	2	1.22
20	ทำใบงาน	1	0.61
21	แสดงบทบาทสมมติ	1	0.61
รวมความถี่		163	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 15 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดีสังคม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ให้คำปรึกษา รองลงมา ได้แก่จัดกิจกรรมนันทนาการ ดนตรี กีฬา จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิต สังเกตพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน เก็บข้อมูล

จัดกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้เลือกจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย และความต้องการของผู้เรียนให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพจิต สงเสริม สนับสนุนและให้กำลังใจนักเรียน
เชิญนักจิตวิทยามาพูดคุยกับนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียน
มีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม จากครูแนะแนวที่ตอบ
คำถามปลายเปิดจำนวน 103 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้นักเรียน	27	18.88
2	จัดกิจกรรมสำนึกรักครอบครัวและสิ่งแวดล้อม	23	16.08
3	จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เช่น วันสำคัญทางศาสนา วันแม่	17	11.88
4	จัดรณรงค์ การรักษาสีสิ่งแวดล้อม	15	10.48
5	จัดกิจกรรมในคาบแนะแนว	14	9.79
6	โครงการบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับชุมชน	13	9.09
7	จัดประกวดห้องเรียน แบ่งเขตรักษาความสะอาด	10	6.99
8	รณรงค์เรื่องยาเสพติด	5	3.49
9	เชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้	4	2.79
10	จัดกิจกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	3	2.09
11	ร่วมกับปกครองจัดกิจกรรม 5 ส	3	2.09
12	จัดกิจกรรมเข้าค่ายพุทธบุตร	3	2.09
13	อบรมคุณธรรม จริยธรรม	3	2.09
14	ประชุมผู้ปกครองเพื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรม	3	2.09
รวมความถี่		143	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้
มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 16 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัวสังคมและสิ่งแวดล้อม เรียงลำดับ
จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้นักเรียน รองลงมา ได้แก่ จัดกิจกรรมสำนึก
รักครอบครัวและสิ่งแวดล้อมจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เช่น วันสำคัญทางศาสนา วันแม่ จัดรณรงค์
การรักษาสีสิ่งแวดล้อม จัดกิจกรรมในคาบแนะแนว โครงการบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับชุมชนจัด
ประกวดห้องเรียน แบ่งเขตรักษาความสะอาด รณรงค์เรื่องยาเสพติด เชิญวิทยากรมาบรรยายให้
ความรู้ จัดกิจกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ตามลำดับ

ตาราง 17 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 5
สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิด
จำนวน 103 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	จัดบริการให้ครอบคลุมทั้ง 5 บริการ	40	28.98
2	จัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ	14	10.14
3	จัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน	14	10.14
4	จัดป้ายนิเทศ	10	7.24
5	บริการให้คำปรึกษา	9	6.52
6	จัดแนะแนวอาชีพ	7	5.07
7	แต่งตั้งคณะรับผิดชอบ	6	4.34
8	วางแผนการทำงาน	6	4.34
9	จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนว	6	4.34
10	จัดนิทรรศการ	2	1.44
11	จัดหาทุนและอาหารกลางวัน	2	1.44
12	สำรวจความต้องการของผู้เรียน	2	1.44
13	ประสานงานกับผู้ปกครองและอาจารย์ที่ปรึกษาในการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	2	1.44
14	ศึกษาเอกสารแล้วปฏิบัติตาม	2	1.44
15	จัดทำโครงการ	2	1.44
16	จัดกิจกรรมแนะแนว	2	1.44
17	รุ่นพี่พบรุ่นน้อง	2	1.44
18	เพื่อนเตือนเพื่อน	2	1.44
19	มีห้องแนะแนว	1	0.72
20	สาริตอาชีพ	1	0.72
21	หาทรัพยากรที่เหมาะสมกับกิจกรรม	1	0.72
22	เก็บข้อมูลนักเรียน	1	0.72
23	จัดบริการด้านสุขภาพ	1	0.72
24	ปฏิบัติตามคำสั่งของสถานศึกษา	1	0.72
25	จัดตามสภาพที่เป็นอยู่	1	0.72
26	ทำระเบียบนสะสม	1	0.72
รวมความถี่		138	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 17 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดบริการให้ครอบคลุมทั้ง 5 บริการ รองลงมาได้แก่ จัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ จัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน จัดป้ายนิเทศ บริการให้คำปรึกษา จัดแนะแนวอาชีพ แต่งตั้ง คณะรับผิดชอบ วางแผนการทำงาน จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนว จัดนิทรรศการตามลำดับ

ตาราง 18 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 6
สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ จากครูแนะแนวที่ตอบคำถาม
ปลายเปิด จำนวน 103 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว	40	25.31
2	วางแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว	31	19.62
3	วางโครงสร้างการทำงาน	11	6.96
4	กำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงาน	10	6.32
5	ครูที่ปรึกษาทุกคนทำหน้าที่แนะแนว	9	5.69
6	จัดทำโครงการ	8	5.06
7	ประเมินผลการทำงานแนะแนว	7	4.43
8	ปฏิบัติตามปฏิทินการปฏิบัติงาน	6	3.79
9	ประชาสัมพันธ์	5	3.16
10	จัดอบรมด้านแนะแนวให้บุคลากร	5	3.16
11	ใช้สื่อข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีที่ทันสมัย	4	2.53
12	จัดหาบุคลากรที่มีความรู้โดยตรงและเหมาะสม	3	1.89
13	มีคาบแนะแนว	3	1.89
14	ศึกษาข้อมูลและปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงาน	3	1.89
15	มีห้องแนะแนว	3	1.89
16	จัดบริการให้ครบทั้ง 5 บริการ	2	1.26
17	ประชุมครูอาจารย์	2	1.26
18	ประสานงานกับพ่อแม่ผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1	0.63
19	จัดทำคู่มือการบริหารงานแนะแนว	1	0.63
20	เมื่อมีปัญหาส่งต่ออย่างเป็นระบบ	1	0.63
21	ป้องกัน ดูแล ช่วยเหลือ ส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน	1	0.63
22	จัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน	1	0.63
23	จัดสรรระบบให้เป็นหมวดหมู่เป็นปัจจุบัน	1	0.63
รวมความถี่		158	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้
มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 18 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว รองลงมาได้แก่ วางแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว วางโครงสร้างการทำงาน กำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงาน ครูที่ปรึกษาทุกคนทำหน้าที่แนะแนว จัดทำโครงการ ประเมินผลการทำงานแนะแนว ปฏิบัติตามปฏิทินการปฏิบัติงาน ประชาสัมพันธ์ จัดอบรมด้านแนะแนวให้บุคลากร ตามลำดับ

ตาราง 19 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 7
สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง จากครูแนะแนวที่ตอบคำถาม
ปลายเปิดจำนวน 78 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	19	19 19
2	อบรม สัมมนา ความรู้ด้านการแนะแนว	15	15 15
3	สมัครเป็นเครือข่ายศูนย์แนะแนวอำเภอ จังหวัด	13	13 13
4	สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง	9	9 09
5	ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว	7	7 07
6	จัดประชุมร่วมกับชุมชน	6	6 06
7	บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกัน	6	6 06
8	แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว	4	4 04
9	ปฏิบัติตามโครงการ	4	4 04
10	ร่วมมือกับครูที่ปรึกษา	4	4 04
11	มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4	4 04
12	ประชาสัมพันธ์งานแนะแนว	2	2 02
13	จัดทำหลักสูตรแนะแนวแต่ละระดับชั้น	2	2 02
14	เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการแนะแนว	2	2 02
15	มีการพัฒนาเครือข่าย	1	1 01
16	จัดเวลาและบุคลากรอย่างเหมาะสม	1	1 01
รวมความถี่		99	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้
มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 19 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง เรียงลำดับจากมากไป
หาน้อย ได้แก่ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รองลงมาได้แก่ อบรม สัมมนา ความรู้ด้านการ
แนะแนว สมัครเป็นเครือข่ายศูนย์แนะแนวอำเภอ จังหวัด สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง ครูทุกคนเป็น
ครูแนะแนว จัดประชุมร่วมกับชุมชน บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกัน แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว
ปฏิบัติตามโครงการ ร่วมมือกับครูที่ปรึกษา ตามลำดับ

ตาราง 20 ความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 8
สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่าง
ต่อเนื่องจากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 51 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน	17	23.28
2	สำรวจปัญหาเพื่อหาข้อมูล	15	20.54
3	จัดอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	11	15.06
4	ศึกษาและทำงานวิจัย	8	10.65
5	สรุปงาน รายงานผล ประเมินผล สรุปโครงการ	7	6.84
6	ให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ทำแบบสอบถาม	5	6.84
7	แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว	4	5.47
8	นำเสนอผู้บริหารเพื่อทำการวิจัย	4	5.47
9	ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล	1	1.36
10	จัดสร้างองค์กรที่เข้มแข็ง	1	1.36
รวมความถี่		73	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้
มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 20 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนว
อย่างต่อเนื่อง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมา
ได้แก่ สำรวจปัญหาเพื่อหาข้อมูล จัดอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ศึกษาและทำงานวิจัย สรุปงาน
รายงานผล ประเมินผล สรุปโครงการ ให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ทำแบบสอบถาม แต่งตั้ง
คณะทำงานแนะแนว นำเสนอผู้บริหารเพื่อทำการวิจัย ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล จัดสร้าง
องค์กรที่เข้มแข็ง ทำงานเป็นทีม ตามลำดับ

ตาราง 21 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 9

ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว จากครูแนะแนวที่
ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 62 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการแนะแนว	21	24.70
2	มอบหมายภาระงาน	14	16.47
3	จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนว	8	9.41
4	ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว	7	8.23
5	จัดวางตัวบุคคลอย่างเหมาะสม	6	7.05
6	บุคลากรในโรงเรียนมีความเข้าใจในงานแนะแนว	4	4.70
7	วางแผนการปฏิบัติงาน	4	4.70
8	จัดสอนคาบแนะแนว	3	3.52
9	จัดบริการครบทั้ง 5 บริการ	3	3.52
10	มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนว	2	2.35
11	ครูที่ปรึกษาช่วยเก็บข้อมูล	2	2.35
12	ประชาสัมพันธ์งานแนะแนว	2	2.35
13	จัดระบบสารสนเทศที่ดี	1	1.17
14	สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง	1	1.17
15	ปฏิบัติงานตามโครงการ	1	1.17
16	บุคลากรร่วมมือ ร่วมใจกัน	1	1.17
17	รายงานผลการดำเนินงานแก่ผู้บริหาร	1	1.17
18	จัดให้มีห้องแนะแนว	1	1.17
19	มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1	1.17
20	มีการประสานงานที่ดี	1	1.17
21	ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแนะแนว	1	1.17
รวมความถี่		85	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้
มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 21 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถจัดการแนะแนว เรียงลำดับจาก มากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการแนะแนว รองลงมาได้แก่ มอบหมายภาระงาน จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนว ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว จัดวางตัว บุคคลอย่างเหมาะสม บุคลากรในโรงเรียนมีความเข้าใจในงานแนะแนว วางแผนการปฏิบัติงาน จัดสอนคาบแนะแนว จัดบริการครบทั้ง 5 บริการ มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนว ตามลำดับ

ตาราง 22 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 10

ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิด จำนวน 65 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ส่งครูแนะแนวเข้าอบรม ประชุม สัมมนา ทาง การแนะแนว	43	43.87
2	ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้านการแนะแนว	19	19.38
3	ครูแนะแนวมีความถนัดในด้านจิตวิทยาการแนะแนว	13	13.26
4	ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว	5	5.10
5	จัดทำเอกสารให้ความรู้ด้านการแนะแนว	5	5.10
6	มีระบบสารสนเทศที่ดี	5	5.10
7	แต่งตั้งครูช่วยงานแนะแนว	3	3.06
8	เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการแนะแนว	3	3.06
9	เลือกครูแนะแนวที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์	2	2.04
รวมความถี่		98	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 22 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งครูแนะแนวเข้าอบรม ประชุม สัมมนา ทาง การแนะแนว รองลงมาได้แก่ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้านการแนะแนว ครูแนะแนวมีความถนัดในด้านจิตวิทยาการแนะแนว ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว จัดทำเอกสารให้ความรู้ด้านการแนะแนว มีระบบสารสนเทศที่ดี แต่งตั้งครูช่วยงานแนะแนว เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการแนะแนว เลือกครูแนะแนวที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ตามลำดับ

ตาราง 23 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 11
ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนว
ไปบูรณาการในการเรียนการสอน จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 103 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	มีการศึกษา เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล	31	19.62
2	ให้คำปรึกษา	20	12.65
3	สอดแทรกจิตวิทยาในการเรียนการสอน	17	10.75
4	รู้จักและเข้าใจนักเรียน	13	8.22
5	สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน	9	5.69
6	มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	9	5.69
7	สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	8	5.06
8	จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	6	3.79
9	อบรมครูที่ปรึกษาในเรื่องระบบดูแล	6	3.79
10	ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว	5	3.16
11	เข้าใจธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น	4	2.53
12	เยี่ยมบ้าน	4	2.53
13	ยกย่องให้กำลังใจนักเรียน	4	2.53
14	สำรวจความต้องการ สอนเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน	3	1.89
15	ทำแบบสอบถาม	2	1.26
16	อบรมครูแนะแนว	2	1.26
17	ประสานงานกับฝ่ายปกครอง	2	2.26
18	ร่วมมือกับผู้ปกครอง	2	1.26
19	อบรมนักเรียน	1	0.63
20	ติดตามผล	1	0.63
21	วางแผนระบบแนะแนวที่ดี	1	0.63
22	สร้างแรงจูงใจในการเรียน	1	0.63
23	การสัมภาษณ์	1	0.63
24	ทำงานเป็นทีม	1	0.63
25	ศึกษาและทำวิจัย	1	0.63
รวมความถี่		158	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 23 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการศึกษาเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล รongลงมาได้แก่ ให้คำปรึกษา สอดแทรกจิตวิทยาในการเรียนการสอน รู้จักและเข้าใจนักเรียน สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังเกตพฤติกรรมนักเรียน จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อบรมครูที่ปรึกษาในเรื่องระบบดูแลฯครูทุกคนเป็นครูแนะแนว เข้าใจธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น ตามลำดับ

ตาราง 24 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 103 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	จัดประชุมผู้ปกครอง	41	27.89
2	จัดให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ในห้องทำความรู้จัก (Classroom meeting)	17	11.56
3	ออกเยี่ยมบ้าน	16	10.88
4	สำรวจข้อมูลทำแบบสอบถามและรายงานผลความประพฤติของนักเรียน	16	10.88
5	สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง	12	8.16
6	ให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง	11	7.48
7	ส่งเสริมให้พ่อแม่เป็นตัวอย่างที่ดี สร้างความอบอุ่นแก่บุตรหลาน	9	6.12
8	เชิญผู้ปกครองมาพบในกรณีที่มีปัญหา	8	5.44
9	มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	8	5.44
10	ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลนักเรียน	3	2.04
11	การมีส่วนร่วมของชุมชน	2	1.36
12	ให้คำปรึกษานักเรียน	2	1.36
13	จัดทำครอบครัวศึกษา	1	0.68
14	จัดทำชุมชนศึกษา	1	0.68
รวมความถี่		147	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 24 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดประชุมผู้ปกครอง รองลงมาได้แก่ จัดให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ในห้องทำความรู้จัก (Classroom meeting) ออกเยี่ยมบ้าน

สำรวจข้อมูลทำแบบสอบถามและรายงานผลความประพฤติของนักเรียน สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง ให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ส่งเสริมให้พ่อแม่เป็นตัวอย่างที่ดี สร้างความอบอุ่นแก่บุตรหลาน เชิญผู้ปกครองมาพบในกรณีที่มีปัญหา มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการ สอดส่องดูแลนักเรียน ตามลำดับ

ตาราง 25 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 13
 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม
 สนับสนุนงานแนะแนว จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 64 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	23	23 23
2	ขอความร่วมมือในการสนับสนุนงานแนะแนวในด้านต่างๆ เช่น ด้านสถานที่ อุปกรณ์ ฯ	19	19 19
3	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือเรื่องทุนการศึกษา	17	17 17
4	จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ให้ความรู้	9	9 09
5	ชุมชนเข้ามาฝึกและให้ความรู้เรื่องอาชีพ	7	7 07
6	ให้ข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5	5 05
7	ร่วมจัดงานกับชุมชนเนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ	5	5 05
8	อบรมประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4	4 04
9	ออกเยี่ยมบ้าน	2	2 02
10	นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดบริการแนะแนว	2	2 02
11	ให้ความรู้ความเข้าใจกับชุมชน	2	2 02
12	เชิญบุคลากร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมประชุม	2	2 02
13	จัดกิจกรรม ดนตรี กีฬา ร่วมกับชุมชน	2	2 02
รวมความถี่		99	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้
 มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 25 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
 มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมใน
 การส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประสานงานระหว่าง
 โรงเรียนกับชุมชนรองลงมาได้แก่ ขอความร่วมมือในการสนับสนุนงานแนะแนวในด้านต่างๆ เช่น
 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ ฯ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือเรื่องทุนการศึกษา จัดทำเอกสาร
 ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ชุมชนเข้ามาฝึกและให้ความรู้เรื่องอาชีพ ให้ข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงานที่
 เกี่ยวข้องร่วมจัดงานกับชุมชนเนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ อบรมประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 ออกเยี่ยมบ้าน นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดบริการแนะแนว ตามลำดับ

ตาราง 26 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 14

สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน จากครูแนะแนวที่
ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 73 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	จัดตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน	19	17.92
2	จัดหา ขอบริจาคสื่อ อุปกรณ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	19	17.92
3	สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ส่งเอกสารมาให้	14	13.20
4	ผลิตสื่อเอง	9	8.49
5	ใช้ vcd dvd วีดีโอ โทรทัศน์ เทป ฯ ในการให้ข้อมูล	9	8.49
6	พัฒนา ปรับปรุงสื่อให้ทันสมัย	7	11.44
7	จัดป้ายนิเทศประชาสัมพันธ์	5	4.71
8	ใช้สื่อ อุปกรณ์ที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด	5	4.71
9	จัดเก็บสื่อ อุปกรณ์อย่างเป็นระบบ	4	3.77
10	ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อ อุปกรณ์	3	2.83
11	ใช้สื่อ อุปกรณ์ เหมาะสมกับหลักสูตร	3	2.83
12	หาแหล่งข้อมูล	2	1.88
13	ใช้สื่อที่ห้องโสตทัศนศึกษา	2	1.88
14	ใช้แบบทดสอบ	2	1.88
15	ประเมินการใช้สื่อ	1	0.94
16	จัดทำห้องแนะแนวให้เหมาะสม	1	0.94
17	ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	1	0.94
รวมความถี่		106	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้
มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 26 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน
ขอบริจาคสื่อ อุปกรณ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รองลงมาได้แก่จัดหา สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ส่ง
เอกสารมาให้ ผลิตสื่อเอง

ใช้ vcd dvd วีดีโอ โทรทัศน์ เทป ฯ ในการให้ข้อมูล พัฒนา ปรับปรุงสื่อให้ทันสมัย จัดป้ายนิเทศ
ประชาสัมพันธ์ ใช้สื่อ อุปกรณ์ที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด จัดเก็บสื่อ อุปกรณ์อย่างเป็นระบบ
ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อ อุปกรณ์ ตามลำดับ

ตาราง 27 ค่าความถี่ของแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 15
สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย จาก
ครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 44 คน

ลำดับที่	แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลโรงเรียนในระบบฐานข้อมูล เว็บไซต์ ของโรงเรียน	17	27.41
2	จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน	10	16.12
3	นักเรียนสามารถใช้ Internet ในการสืบค้นข้อมูล เช่น สืบค้น ผลการเรียน ผล Ent "	10	16.12
4	ใช้บริการ Internet ในศูนย์คอมพิวเตอร์	6	9.67
5	จัดอบรมความรู้ด้าน IT ให้แก่บุคลากร	3	4.83
6	จัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลในฐานข้อมูลของ โรงเรียน	3	4.83
7	มีการรวบรวมด้านการศึกษา อาชีพแลกเปลี่ยนข่าวสารกับ หน่วยงานอื่น	3	4.83
8	จัดองค์กรประสานงานให้ข้อมูลด้านการแนะแนว	2	3.22
9	ใช้ระบบข้อมูลร่วมกับฝ่ายอื่น	2	3.22
10	ใช้ป้ายนิเทศ	2	3.22
11	ร่วมจัดกิจกรรมจากแหล่งต่างๆทั้งในและนอกสถานที่	2	3.22
12	ประสานงานกับฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา	1	1.61
13	นักเรียนใช้สื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร	1	1.61
รวมความถี่		62	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้
มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 27 พบว่า ครูแนะแนว มีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลโรงเรียนในระบบฐานข้อมูล เว็บไซต์
ของโรงเรียน รองลงมาได้แก่ จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน นักเรียน
สามารถใช้ Internet ในการสืบค้นข้อมูล เช่น สืบค้นผลการเรียน ผล Ent " ใช้บริการ Internet ใน

ศูนย์คอมพิวเตอร์ จัดอบรมความรู้ด้าน IT ให้แก่บุคลากร จัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลในฐานข้อมูลของโรงเรียน มีการรวบรวมด้านการศึกษา อาชีพแลกเปลี่ยนข่าวสารกับหน่วยงานอื่น จัดองค์กรประสานงานให้ข้อมูลด้านการแนะแนว ใช้ระบบข้อมูลรวมกับฝ่ายอื่น ใช้ป้ายนิเทศตามลำดับ

ตอนที่ 7 ปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยเสนอเป็นความถี่จากคำถามเปิดที่รับทั้งหมดแต่ละมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 28 ตาราง 28 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 55 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ข้อมูลนักเรียนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง	18	22.22	1	สร้างความเชื่อมั่นเป็นผู้นำในตนเองให้กับนักเรียน	5	10.86
2	นักเรียนไม่รู้จักตนเอง	11	13.58	2	สร้างความคุ้นเคยกับเด็กให้มากขึ้น	4	8.69
3	นักเรียนขาดความสนใจและความรับผิดชอบ	7	8.64	3	ร่วมมือกับครูประจำชั้นดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4	8.69
4	นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	7	8.64	4	ให้ความรู้ในด้านความรักตนเองและการให้ความรักผู้อื่น	3	6.52
5	ครูขาดทักษะในการสอนแนะแนว	6	7.40	5	นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขพัฒนาตนเอง	3	6.52
6	ครูแนะแนวมีน้อยดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง	4	4.93	6	ให้กำลังใจชมเชยมากกว่าตำหนิ	3	6.52
7	ครูแนะแนวไม่ได้สอนแนะแนว	4	4.93				
8	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	3	3.70				

ตาราง 28 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน และแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานและแนว	ความถี่	ร้อยละ
9	ครูขาดความเชี่ยวชาญในการทำ แบบทดสอบ	3	3 70	6	ให้กำลังใจชมเชยมากกว่าตำหนิ	3	6 52
10	สิ่งแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมนักเรียน เช่น พ่อแม่แยกทางกัน			7	ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน มีส่วน ร่วมในการแก้ปัญหา	3	6 52
11	จัดกิจกรรมให้หลากหลาย	3	3 70	8	จัดทำ SDQ	3	6 52
12	นักเรียนชอบทำตามเพื่อน	3	3 70	9	ทำวิจัย Case study	3	6 52
13	ขาดการสนับสนุนจากโรงเรียน	2	2 46	10	ให้ครูที่ปรึกษาดูแล	2	4 34
14	นักเรียนก้าวร้าว	2	2 46	11	หาสาเหตุของปัญหา	2	4 34
15	ครูและแนวมีภาระงานมาก	2	2 46	12	สอบถามเพื่อน	2	4 34
16	ครูที่ปรึกษาไม่จริงจังในการดูแล นักเรียน	2	2 46	13	พบผู้ปกครอง	2	4 34
17	ขาดงบประมาณ	2	2 46	14	ให้คำปรึกษา	2	4 34
		2		15	สอนให้นักเรียนช่วยเหลือตนเอง และผู้อื่น		4 34
		2	2 46	16	มอบทุนการศึกษา	2	4 34
				17	สร้างความตระหนักในการรักตนเอง	1	2 17
รวม		81	100 00			46	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางทางปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 28 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตราฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อมูลนักเรียนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง รองลงมาได้แก่ นักเรียนไม่รู้จักตนเอง นักเรียนขาดความสนใจและความรับผิดชอบ นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ครูขาดทักษะในการสอนแนะแนว ครูแนะแนวน้อยดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง ครูแนะแนวไม่ได้สอนแนะแนว นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ครูขาดความเชี่ยวชาญในการทำแบบทดสอบ สิ่งแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมนักเรียน เช่น พ่อแม่แยกทางกัน ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สร้างความเชื่อมั่นเป็นผู้นำในตนเองให้กับนักเรียน ทำความคุ้นเคยกับเด็กให้มากขึ้น ร่วมมือกับครูประจำชั้นดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ความรู้ในด้านการรักตนเองและการให้ความรักผู้อื่น นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขพัฒนาตนเอง ให้กำลังใจชมเชยมากกว่าตำหนิ ครอบครั้ว เพื่อน โรงเรียน มีส่วนรวมในการแก้ปัญหาด้านพฤติกรรม จัดทำ SDQ ทำวิจัย Case study ให้อุครูที่ปรึกษาดูแล ตามลำดับ

ตาราง 29 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคม จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 42 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	อุปกรณ์และสื่อสื่อน้อยและไม่ทันสมัย	12	18.46	1	ให้นักเรียน เลือกอาชีพ ที่สนใจและตรง		
2	ครูแนะแนวมีน้อย บริการต่าง ๆ ไม่ เต็มที่	9	13.84	2	ความถนัดและความสามารถ	12	26.08
3	เด็กไม่เข้าเรียน ไม่สนใจ กิจกรรม ต่าง ๆ ที่จัดให้	9	13.84	3	ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนแสดง ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่	4	8.69
4	นักเรียนล้งเล ไม่เข้าใจตนเองว่าชอบ อะไร ไม่รู้จักตนเอง	9	13.84	4	เชิญวิทยากรในสาขาต่าง ๆ มาให้ ความรู้	4	8.69
5	นักเรียนชอบเลือกตามเพื่อน	7	10.76	5	หาสื่ออุปกรณ์เพิ่มเติม	4	8.69
6	นักเรียนต้องเลือกตามใจผู้ปกครอง	5	7.69	6	ให้นักเรียนทำแบบสำรวจอาชีพ	4	8.69
7	นักเรียนเลือกอาชีพ การศึกษาต่อไม่ ตรงกับความสามารถและความถนัด ของตน	5	7.69	7	จัดหาข้อมูลในด้านการศึกษาและอาชีพ ให้คำปรึกษา	3	6.52
				8	จัดกิจกรรมที่หลากหลาย	2	4.34
				9	จัดนิทรรศการ	1	2.17

ตาราง 29 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
8	ขาดงบประมาณสนับสนุน	4	6 15	10	ให้ครูที่ปรึกษาช่วยดูแล	1	2 17
9	ติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆค่อนข้างยาก	2	3 07	11	ประชาสัมพันธ์	1	2 17
10	จัดกิจกรรมไม่ครอบคลุม	1	1 53	12	ทำวิจัย	1	2 17
11	เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย	1	1 53	13	ศึกษาดูงาน	1	2 17
12	ขาดการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ	1	1 53	14	ประชุมผู้ปกครอง	1	2 17
				15	ใช้สื่อที่ทันสมัย เช่น TV CD	1	2 17
				16	แสดงบทบาทสมมติ	1	2 17
				17	เก็บข้อมูลนักเรียน	1	2 17
รวม		65	100 00			46	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 29 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา อาชีพและการทำงาน ชีวิตและสังคม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คืออุปกรณ์และสื่อออนไลน์และไม่มีทันสมัย รองลงมาได้แก่ ครูแนะแนวน้อย บริการต่างๆไม่เต็มที่เด็กไม่เข้าเรียน ไม่สนใจ กิจกรรมต่าง ๆที่จัดให้ นักเรียนลี้เล้ง ไม่เข้าใจตนเองว่าชอบอะไร ไม่รู้จักตนเอง นักเรียนชอบเลือกตามเพื่อน นักเรียนต้องเลือกตามใจผู้ปกครอง นักเรียนเลือกอาชีพ การศึกษาต่อไม่ตรงกับความสามารถและความถนัดของตน ขาดงบประมาณสนับสนุน ติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆค่อนข้างยาก จัดกิจกรรมไม่ครอบคลุม ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ให้นักเรียน เลือกอาชีพ ที่สนใจและตรงความถนัดและความสามารถ รองลงมาได้แก่ สงเสริม สนับสนุนให้นักเรียนแสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ เชิญวิทยากรในสาขาต่าง ๆ มาให้ความรู้ หารืออุปกรณ์เพิ่มเติม ให้นักเรียนทำแบบสำรวจอาชีพจัดหาวัยอยู่ในด้านการศึกษาและอาชีพ ให้คำปรึกษา จัดกิจกรรมที่หลากหลาย จัดนิทรรศการให้ครูที่ปรึกษาช่วยดูแล ตามลำดับ

ตาราง 30 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่มีสุขภาพจิตที่ดี จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 34 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	นักเรียนไม่กล้าเปิดเผยตนเอง	11	22 00	1	ให้คำปรึกษา	9	16 66
2	ครูขาดทักษะในการให้คำปรึกษา	7	14 00	2	จัดกิจกรรมนันทนาการ ดนตรี กีฬา	6	11 11
3	ครูดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง	6	12 00	3	ส่งต่อนักจิตวิทยาประจำ โรงพยาบาล	5	9 25
4	บุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถด้าน สุขภาพจิต	5	10 00	4	ให้ครูที่ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิด	4	7 40
5	ครูที่ปรึกษาดูแลไม่เต็มที่	5	10 00	5	ทำ Case study	4	7 40
6	เด็กยากจนครอบครัวยาก	3	6 00	6	ประสานระหว่างครูที่ปรึกษากับ ครูแนะแนว	3	5 55
7	นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม	3	6 00			3	5 55
8	นักเรียนไม่เปลี่ยนแปลงตัวเองไป ในทางที่ดี	2	4 00	7	จัดกิจกรรมกลุ่ม	3	5 55
9	นักเรียนเรียกร้องความสนใจ	2	4 00	8	ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม	3	5 55
10	เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย	2	4 00	9	ในกิจกรรมของโรงเรียน ให้กำลังใจแก่นักเรียน	2	3 70

ตาราง 30 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน และแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานและแนว	ความถี่	ร้อยละ
11	ครูแนะแนวมีภาระงานมาก	1	2 00	10	จัดอบรมให้ความรู้ให้แก่บุคลากร	2	3 70
12	ขาดแบบทดสอบทางสุขภาพจิต	1	2 00	11	จัดบรรยายการศึที่ดีในห้องเรียน	2	3 70
13	เน้นเรื่องอื่นมากกว่าเรื่องสุขภาพจิต	1	2 00	12	แก้ไขปัญหาตามสถานการณ์	2	3 70
14	ขาดความร่วมมือของบุคลากร	1	2 00	13	สังเกตนักเรียน	2	3 70
				14	จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิต	2	3 70
				15	จัดประชุมช่วยเหลือ	2	3 70
				16	ส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมตาม ความถนัดและความสนใจ	2	3 70
				17	สังเกต	1	1 85
รวม		50	100 00	รวม		54	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 30 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนไม่กล้าเปิดเผยตนเอง รองลงมาได้แก่ ครูขาดทักษะในการให้คำปรึกษา ครูดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง บุคลากรไม่มีความรู้

ความสามารถด้านสุขภาพจิต ครูที่ปรึกษาดูแลไม่เต็มที่ เด็กยากจนครอบครัวยาก นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนไม่เปลี่ยนแปลงตัวเองไปในทางที่ดี นักเรียนเรียกร้องความสนใจ เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ให้คำปรึกษา รองลงมาได้แก่ จัดกิจกรรมเน้นหนักการดนตรี กีฬา ส่งต่อนักจิตวิทยาประจำโรงพยาบาล ให้ครูที่ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิด ทำ Case study ประสานระหว่างครูที่ปรึกษากับครูแนะแนว จัดกิจกรรมกลุ่ม ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมของโรงเรียน ให้กำลังใจแก่นักเรียน จัดอบรมให้ความรู้ให้แก่บุคลากร ตามลำดับ

ตาราง 31 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อ
 ครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 31 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	นักเรียนยังขาดจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม	20	47.61	1	ปลูกจิตสำนึกที่ดีให้นักเรียนเห็น		
2	ขาดการประสานงานที่ดีระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน	5	11.90		คุณค่าความสำคัญของครอบครัว	7	22.58
3	นักเรียนยากจน	3	7.14	2	สังคม สิ่งแวดล้อม		
4	ชุมชนยังมีส่วนรวมน้อย	3	7.14		ส่งเสริมให้ครอบครัวปลูกจิตสำนึกที่		
5	เด็กขาด พ่อแม่ เพราะพ่อแม่ต้องไป ทำงานที่อื่น	3	7.14	3	ดีแก่บุตรหลาน	5	16.12
6	ขาดความร่วมมือของบุคลากรใน โรงเรียน	2	4.76	4	ประชุมผู้ปกครอง	4	12.90
7	พ่อแม่ไม่สนใจบุตรหลาน	2	4.76		ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ		
8	บุคลากรขาดทักษะในการถ่ายทอด ความรู้	1	2.38		ทำกิจกรรมมากที่สุด	3	9.67
9	นักเรียนทำตามเพื่อนมากเกินไป	1	2.38	5	อบรมด้านวินัยและความรับผิดชอบ		
10	ครูแนะแนวมีจำนวนน้อย	1	2.38		แก่นักเรียน	3	9.67
				6	ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามความ		
					สนใจ	3	9.67
				7	วางแผนกำหนดการแก้ไข ส่งเสริม		
					อย่างต่อเนื่อง	2	6.45

ตาราง 31 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน และแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานและแนว	ความถี่	ร้อยละ
11	ครูแนะแนวมีภาระงานมาก	1	238	8	ให้เหตุผล ยกตัวอย่าง ชมเชย	1	322
				9	เยี่ยมบ้าน	1	322
				10	ให้คำปรึกษา	1	322
				11	จัดอบรมคุณธรรมจริยธรรม	1	322
	รวม	42	100 00		รวม	31	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 31 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อ
ครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนยังขาดจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม รองลงมาได้แก่ ขาดการประสานงานที่ดี
ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนักเรียนยากจน ชุมชนยังมีส่วนร่วมน้อย เด็กขาด พ่อแม่ พ่อแม่ต้องไปทำงานที่อื่น ขาดความร่วมมือของบุคลากรใน
โรงเรียน พ่อแม่ไม่สนใจบุตรหลาน บุคลากรขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ นักเรียนทำตามเพื่อนมากเกินไป ครูแนะแนวมีจำนวนน้อย ครูแนะแนวมี
ภาระงานมาก ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
ปลูกจิตสำนึกที่ดีให้นักเรียนเห็นคุณค่าความสำคัญของการรอบคอบ รวดเร็ว สังคม สิ่งแวดล้อม รองลงมาได้แก่ส่งเสริมให้ครอบครัวปลูกจิตสำนึกที่ดีแก่บุตรหลาน
ประชุมผู้ปกครอง

ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ ทำกิจกรรมมากที่สุด อบรมด้านวินัยและความรับผิดชอบแก่นักเรียน ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามความสนใจ วางแผน กำหนดการแก้ไข ส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ให้เหตุผล ยกตัวอย่าง ชมเชย เยี่ยมบ้าน ให้คำปรึกษา จัดอบรมคุณธรรมจริยธรรม ตามลำดับ

ตาราง 32 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวมาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนวจากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 67 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านแนะแนว โดยตรง	24	24 48	1	เชิญบุคลากรจากหน่วยงานอื่นมา ให้ความรู้	5	17 85
2	บุคลากรมีน้อย	15	15 30	2	ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญ	4	14 28
3	ขาดสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย	13	13 26	3	มีบริการให้คำปรึกษา	4	14 28
4	บุคลากรทำงานหลายหน้าที่	13	13 26		ควรเพิ่มตำแหน่งบรรณารักษ์แนะแนว	3	10 71
5	ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน	9	9 18	4	ให้มากขึ้น		
6	ผู้บริหารไม่เข้าใจงาน แนะแนว	6	6 12	5	ส่งบุคลากรเข้าอบรมด้านแนะแนว	3	10 71
7	ขาดแหล่งข้อมูล	5	5 10	6	ศึกษาดูงาน	2	2 04
8	บุคลากรทำงานไม่ตรงกับ ความสามารถ	3	3 06	7	สรุปการปฏิบัติงานตามแผน	2	2 04
9	จัดกิจกรรมและบริการไม่มี ประสิทธิภาพ	3	3 06	8	จัดให้มีงบประมาณอย่างเพียงพอ		
				9	จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	2	2 04
				10	เชิญนักจิตวิทยาโดยตรง	1	3 57
				11	หาข้อมูลเพิ่มเติม	1	3 57

ตาราง 32 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน และแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานและแนว	ความถี่	ร้อยละ
10	ไม่มีแหล่งข้อมูล เอกสารที่จะศึกษา เกี่ยวกับการปฏิบัติงานและแนว	3	3 06				
11	สถานที่ไม่เพียงพอ	1	1 02				
12	ปัญหาการให้บริการสนทนา	1	1 02				
13	นักเรียนขาดทักษะในการแก้ปัญหา	1	1 02				
14	นักเรียนไม่สนใจบริการและแนว	1	1 02				
รวม		98	100 00	รวม		28	100 00
หมายเหตุ ครูและแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการและแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ							

จากตาราง 32 พบว่า ครูและแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการและแนว มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการและแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านและแนวโดยตรง รองลงมาได้แก่ บุคลากรมีน้อย ขาดสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย บุคลากรทำงานหลายหน้าที่ ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ผู้บริหารไม่เข้าใจงานและแนว ขาดแหล่งข้อมูลบุคลากรทำงานไม่ตรงกับความสามารถ จัดกิจกรรมและบริการไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีแหล่งข้อมูล เอกสารที่จะศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและแนว สถานที่ไม่เพียงพอ ปัญหาการให้บริการสนทนา นักเรียนขาดทักษะในการแก้ปัญหา นักเรียนไม่สนใจบริการและแนว ตามลำดับ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านและแนวโดยตรง รองลงมาได้แก่ บุคลากรมี

น้อย ขาดสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย บุคลากรทำงานหลายหน้าที่ ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ผู้บริหารไม่เข้าใจงานแนะแนว ขาดแหล่งข้อมูลบุคลากรทำงานไม่ตรงกับความสามารถ จัดกิจกรรมและบริการไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีแหล่งข้อมูล เอกสารที่จะศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนว สถานที่ไม่เพียงพอ ปัญหาการให้บริการสนทนา นักเรียนขาดทักษะในการแก้ปัญหา นักเรียนไม่สนใจบริการแนะแนว ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เชิญบุคลากรจากหน่วยงานอื่นมาให้ความรู้ผู้บริหารครูเห็นความสำคัญ มีบริการให้คำปรึกษา ควรเพิ่มตำแหน่งบรรณารักษ์แนะแนวให้มากขึ้นควรส่งบุคลากรเข้าอบรมด้านการแนะแนว ศึกษาดูงาน สรุปการปฏิบัติงานตามแผน จัดให้มีงบประมาณอย่างเพียงพอ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เชิญนักจิตวิทยาโดยตรง หาข้อมูลเพิ่มเติม ตามลำดับ

ตาราง 33 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 41 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ขาดบุคลากรที่จบด้านแนะแนวโดยตรง	19	25	1	เปลี่ยนผู้บริหาร	3	14 28
2	บุคลากรมีน้อย	11	14 47	2	จัดอบรมให้ความรู้	2	9 52
3	ครูแนะแนวมีภาระงานที่ต้อง รับผิดชอบหลายหน้าที่	8	10 52	3	จัดหาบุคลากรที่ตรงกับสายงาน	2	9 52
4	ขาดงบประมาณ	6	7 89	4	จัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน	2	9 52
5	ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้	6	7 89	5	ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	1	4 76
6	ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการ แนะแนว	4	5 26	6	ประชุมเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหา	1	4 76
7	ไม่ค่อยมีการวางแผนเป็นหลักการ	4	5 26	7	ควรศึกษาวิธี	1	4 76
8	งานแนะแนวยังไม่เป็นระบบ	3	3 94	8	จัดเอกสารให้เป็นหมวดหมู่เป็น ปัจจุบัน	1	4 76
9	ครูแนะแนวไม่ทุ่มเทกับงานแนะแนว อย่างเต็มที่	3	3 94	9	จัดทำระบบบริการที่ดี	1	4 76
10	โครงสร้างยังไม่ชัดเจน	2	2 63	10	ควรมีการประสานงานที่ดี	1	4 76
				11	มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี	1	4 76
				12	ควรควรเห็นความสำคัญของการ แนะแนว	1	4 76

ตาราง 33 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน และแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานและแนว	ความถี่	ร้อยละ
11	ครูแนะแนวไม่มีเวลาให้คำปรึกษา	2	2 63	13	แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1	4 76
12	เวลาน้อยทำกิจกรรมไม่เต็มที่	2	2 63		ติดตามผลประเมินผล	1	4 76
13	สื่ออุปกรณ์มีน้อย	2	2 63	14	ควรบรรจุบุคลากรด้านการแนะแนว		
14	ขาดการวางแผนการดำเนินงานที่ดี	1	1 31	15	โดยตรง	1	4 76
15	งานแนะแนวขาดการพัฒนา	1	1 31	16	แบ่งงานแบ่งหน้าที่ให้ชัดเจน	1	4 76
16	ครูแนะแนวขาดทักษะในการให้ คำปรึกษา	1	1 31				
17	ขาดการศึกษาวิจัย	1	1 31				
รวม		76	100 00	รวม		21	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถแสดงแนวทางการทำงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 33 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ขาดบุคลากรที่จบด้านแนะแนวโดยตรง รองลงมาได้แก่ บุคลากรมีน้อย ครูแนะแนวมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบหลายหน้าที่ ขาดงบประมาณ ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว ไม่ค่อยมีการวางแผนเป็นหลักการ งานแนะแนวยังไม่เป็นระบบ ครูแนะแนวไม่ทุ่มเทกับงานแนะแนวเต็มที่ โครงสร้างยังไม่ชัดเจน ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่
เปลี่ยนผู้บริหาร รองลงมาได้แก่ จัดอบรมให้ความรู้จัดหาบุคลากรที่ตรงกับสายงาน จัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ประชุมเพื่อ
หาวิธีการแก้ปัญหา ควรศึกษาวิจัย จัดเอกสารให้เป็นหมวดหมู่เป็นปัจจุบัน จัดทำระบบบริการที่ดี ควรมีการประสานงานที่ดี มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี
ตามลำดับ

ตาราง 34 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 33 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ขาดการประสานงานที่ดี	16	27.58	1	ประชุม อบรม ชี้แจง ในการ	4	44.44
2	ขาดงบประมาณ	7	12.06		ปฏิบัติงานแนะแนว	3	33.33
3	บุคลากรมีน้อยไม่เพียงพอ	5	8.62	2	หาบุคลากรเพิ่ม		
4	ยังไม่มีการจัดเครือข่ายครูแนะแนว	5	8.62	3	ควรมีการวิจัยในชั้นเรียนอย่าง ต่อเนื่อง	1	11.11
5	ไม่ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และไม่ ต่อเนื่อง	5	8.62	4	ควรมีการประเมินอย่างจริงจัง	1	11.11
6	ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือและความ ช่วยเหลือจากเครือข่าย	4	6.89				
7	อยู่ระหว่างการพัฒนาเครือข่าย	3	5.17				
8	ครูแนะแนวไม่ได้จบแนะแนวโดยตรง	3	5.17				
9	ครูแนะแนวขาดจิตสำนึกและความ รับผิดชอบ	2	3.44				
10	ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญ	2	3.44				

ตาราง 34 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน และแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานและแนว	ความถี่	ร้อยละ
11	การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพเพราะ ครูแนะแนวขาดความรู้	2	3 44				
12	ขาด สื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย	1	1 72				
13	ครูที่ปรึกษาดูแลเด็กไม่ทั่วถึง	1	1 72				
14	ขาดข้อมูลในการสร้างเครือข่าย	1	1 72				
15	ขาดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างครู แนะแนว	1	1 72				
รวม		58	100 00	รวม		9	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางทางกาปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 34 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะ
แนวที่เข้มแข็ง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ขาดการประสานงานที่ดี รองลงมาได้แก่ ขาดงบประมาณ บุคลากรมีน้อยไม่เพียงพอ ยังไม่มีการตั้ง
เครือข่ายครูแนะแนว ไม่ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และไม่ค่อยได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเครือข่าย อยู่ระหว่างการพัฒนาเครือข่าย
ครูแนะแนวไม่ได้จบแนะแนวโดยตรง ครูแนะแนวขาดจิตสำนึกและความรับผิดชอบ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหาที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประชุม อบรม
ชี้แจง ในกรปฏิบัติงานแนะแนว รองลงมาได้แก่ หาบุคลากรเพิ่ม ควรมีการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง ควรมีการประเมินอย่างจริงจัง ตามลำดับ

ตาราง 35 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 24 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	มีภาระงานมาก ไม่สามารถทำวิจัยได้	11	18.33	1	ส่งเสริมให้มีการทำวิจัยมากขึ้น	6	35.29
2	ยังทำไม่เต็มที่และไม่ชัดเจน	10	16.66	2	จัดอบรมหรือส่งไปอบรมความรู้เพิ่มเติม	5	29.41
3	ขาดบุคลากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญ	10					
4	ยังไม่มีการปฏิบัติจริง	8	16.66	3	ประชุมปรึกษาหารือระหว่างครูแนะแนว	3	17.64
5	ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร	8	13.33	4	ควรมีบุคลากรที่มีความรู้เพียงพอ	1	5.88
6	บุคลากรมีน้อย	3	13.33	5	ร่วมมือกับฝ่ายอื่นๆ	1	5.88
7	ขาดงบประมาณ	3	5.00	6	แก้ปัญหาที่จำเป็นด้านอื่น ๆ ก่อน	1	5.88
8	ยังไม่มีการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ	3	5.00				
9	ยังขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2	3.33				
10	วิทยากรและแหล่งความรู้ทาง การแนะแนวนั้นน้อยอยู่ทางไกล	2	3.33				
รวม		60	100.00	รวม		17	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 35 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง เรียงลำดับจากไปหาลittle ได้แก่ มีภาระงานมาก ไม่สามารถทำวิจัยได้ รองลงมาได้แก่ ยังทำไม่ได้เต็มที่และไม่ชัดเจน ขาดบุคลากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญ ยังไม่มีการปฏิบัติจริง ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร บุคลากรมีน้อย ขาดงบประมาณ ยังไม่มีการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ ยังขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิทยาการและแหล่งความรู้ทางวิชาการและแนวมน้อยอยู่ห่างไกล ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งเสริมให้มีการทำวิจัยมากขึ้น รองลงมาได้แก่จัดอบรมหรือส่งไปอบรมความรู้เพิ่มเติมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระหว่างครูแนะแนว ครูมีบุคลากรที่มีความรู้เพียงพอ ร่วมมือกับฝ่ายอื่นๆ แก้ปัญหาที่จำเป็นด้านอื่น ๆ ก่อน ตามลำดับ

ตาราง 36 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการการแนะแนว จากคู่มือแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 32 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญและไม่ เข้าใจงานแนะแนว	18	26 47	1	ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและ เข้าใจงานแนะแนวมากขึ้น	7	46 66
2	บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของงาน แนะแนว	16	23 52	2	จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนว แก่บุคลากร	3	20 00
3	ครูแนะแนวไม่จบการศึกษาด้าน แนะแนวโดยตรง	12	17 64	3	ควรมีการประสานงานที่ดี	2	13 33
4	บุคลากรมีน้อย	5	7 35	4	วางแผนการปฏิบัติงาน	2	13 33
5	ครูแนะแนวมีหน้าที่รับผิดชอบมาก	5	7 35	5	ควรมีการประเมินอย่างต่อเนื่อง	1	6 66
6	ขาดงบประมาณ	4	5 88				
7	ขาดสื่อเครื่องมือที่ทันสมัย	2	2 94				
8	ผู้บริหารและบุคลากรขาดการ ประสานงาน	2	2 94				
9	การเข้าร่วมประชุมระดับประเทศมีน้อย	2	2 94				
10	ไม่ค่อยได้รับการอบรมด้านการ แนะแนว	2	2 94				
รวม		68	100 00	รวม		15	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 36 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจงานแนะแนว รองลงมาได้แก่ บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของงานแนะแนว ครูแนะแนวไม่จบการศึกษาด้านแนะแนวโดยตรง บุคลากรมีน้อย ครูแนะแนวมีพื้นที่รับผิดชอบมากเกินไป ขาดงบประมาณ ขาดสื่อเครื่องมือที่ทันสมัย ผู้บริหารและบุคลากรขาดการประสานงาน การเข้าร่วมประชุม ระดับประเทศมีน้อยไม่คอยได้รับการอบรมด้านการแนะแนว ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและเข้าใจงานแนะแนวมากขึ้น รองลงมาได้แก่ จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนวแก่บุคลากร ควรมีการประสานงานที่ดี วางแผนการปฏิบัติงาน ควรมีการประเมินอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

ตาราง 37 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยายการแนะแนว และการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 52 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ครูแนะแนวไม่ได้จบแนะแนวโดยตรง	30	31 91	1	เพิ่มครูที่จบแนะแนวโดยตรง	11	55 00
2	ครูแนะแนวขาดความรู้ ความเข้าใจความเชี่ยวชาญในการแนะแนว			2	แต่งตั้งครูช่วยงานแนะแนว	4	20 00
3	ครูแนะแนวมีภาระงานมาก	15	15 95	3	จัดหาสื่อเอกสารให้ครูแนะแนว		
4	อบรมความรู้ด้านการแนะแนวเพิ่มเติม	12	12 76		ศึกษาความรู้เพิ่มเติม	3	15 00
5	บุคลากรมีน้อย	12	12 76	4	เลือกครูที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์		
6	การอบรมด้านการแนะแนวมีน้อย	7	7 44		ทางการแนะแนว	2	10 00
7	ขาดงบประมาณ	5	5 31				
8	ครูแนะแนวยังขาดประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว	4	4 25				
9	นักเรียนมีจำนวนมากดูแลไม่ทั่วถึง	4	4 25				
รวม		94	100 00	รวม		20	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 37 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูแนะแนวไม่ได้จบแนะแนวโดยตรง รองลงมาได้แก่ ครูแนะแนวขาดความรู้ ความเข้าใจความเชี่ยวชาญในการแนะแนว ครูแนะแนวมีภาระงานมาก อบรมความรู้ด้านการแนะแนวเพิ่มเติม บุคลากรมีน้อย การอบรมด้านการแนะแนวน้อย ขาดงบประมาณ ครูแนะแนวยังขาดประสบการณ์ในการทำงาน แนะแนว นักเรียนมีจำนวนมากดูแลไม่ทั่วถึง เอกสารความรู้ด้านการแนะแนวน้อย ตามลำดับ

แนวทางในการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เพิ่มครูที่จบแนะแนวโดยตรง รองลงมาได้แก่ แต่งตั้งครูช่วยงานแนะแนว จัดหาสื่อเอกสารให้ครูแนะแนวศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เลือกครูที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ทางการแนะแนว ตามลำดับ

ตาราง 38 ความสำเร็จของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ขวยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 18 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้ามาขอรับ ปรึกษา ไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลของตน	6	15 00	1	ใช้จิตวิทยามูรณาการในการเรียน การสอน	5	17 24
2	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	6	15 00	2	ทำกิจกรรมเพื่อรู้จักและเข้าใจ ผู้เรียนมากที่สุด	5	17 24
3	บุคลากรขาดความรู้รับผิดชอบ	6	15 00	3	ให้คำปรึกษา	4	13 79
4	ครูขาดความรู้ด้านจิตวิทยา	6	15 00	4	ให้กำลังใจ ยกย่องนักเรียน	3	10 34
5	ครูแนะแนวไม่มีเวลาในการทำงาน	5	12 50	5	ครูควรเอาใจใส่นักเรียนเพิ่มขึ้น	2	6 89
6	ภาระงานมาก	4	10 00	6	อบรมให้บุคลากรมีความรู้และเข้าใจ ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	2	6 89
7	สื่ออุปกรณ์มีน้อย	1	2 50	7	จัดหาสื่อให้เพียงพอ	2	6 89
8	กิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจ	1	2 50	8	จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	2	6 89
9	เด็กก้าวร้าว ไม่เชื่อฟัง	1	2 50	9	ประสานงานกับบุคลากรในโรงเรียน	1	3 44
10	ครูไม่รู้จักผู้เรียน	1	2 50	10	สร้างความคุ้นเคยกับเด็ก	1	3 44
11	ครูไม่ใส่ใจนักเรียน	1	2 50				
12	ขาดการติดตาม กำกับที่เข้มแข็ง	1	2 50				

ตาราง 38 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่ แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
13	ขาดการประสานที่ดีต่อกัน	1	2 50	11	ปลูกจิตสำนึกผู้ปฏิบัติ	1 3 44
				12	ให้ความรู้แก่ครูผู้บริหารต้องติดตาม	1 3 44
รวม		40	100 00	รวม		29 100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางการทำงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 38 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้าน จิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนสวนใหญ่ไม่กล้ามาขอรับปรึกษา ไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลของตน รองลงมาได้แก่ นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ บุคลากรขาดความรับผิดชอบ ครูขาดความรู้ด้านจิตวิทยา ครูแนะแนวไม่มีเวลาในการทำงานภาระงานมาก สื่ออุปกรณ์มีน้อย กิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจ เด็กก้าวร้าว ไม่เชื่อฟัง ครูไม่ร่วมมือลูกนักเรียนตามลำดับ

แนวทางแก้ปัญหามาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ใช้จิตวิทยาบูรณาการในการเรียนการสอน รองลงมาได้แก่ ทำกิจกรรมเพื่อรู้จักและเข้าใจผู้เรียนมากที่สุด ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ยกย่องนักเรียน ครูควรเอาใจใส่นักเรียนเพิ่มขึ้น อบรมให้บุคลากรมีความรู้และเข้าใจในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดหาสื่อให้เพียงพอ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประสานงานกับบุคลากรในโรงเรียน สร้างความคุ้นเคยกับเด็ก ตามลำดับ

ตาราง 39 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 30 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	นักเรียนไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ พ่อแม่ต้อง ไปทำงานต่างถิ่นส่วนมากอยู่กับญาติ	23	36 50	1	ให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง	7	25 92
2	ผู้ปกครองไม่เข้าร่วมประชุมอย่าง จริงจัง	16	25 39	2	ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองใน การแก้ปัญหา	7	25 92
3	ขาดการประสานงานที่ดีกับผู้ปกครอง	7	11 11	3	เยี่ยมบ้าน	5	18 51
4	ผู้ปกครองมีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ	5	7 93	4	ติดต่อทางโทรศัพท์	2	7 40
5	นักเรียนมีปัญหาพ่อแม่แยกทาง	4	13 79	5	ให้คำปรึกษา	2	7 40
6	ผู้ปกครองเชื่อบุตรหลานมากเกินไป	4	13 79	6	รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	1	3 70
7	นักเรียนบางคนไม่ให้ความร่วมมือใน การแก้ปัญหาของตนเอง	3	10 34	7	ทำครอบครัวศึกษา	1	3 70
8	เด็กขาดความอบอุ่น	1	1 58	8	ประชุมผู้ปกครองในระดับชั้น	1	3 70
				9	ส่งเสริมให้ผู้ปกครองเครือข่าย	1	3 70
รวม		63	100 00	รวม		27	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 39 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ พ่อแม่ต้องไปทำงานต่างถิ่นส่วนมากอยู่กับญาติ รองลงมาได้แก่ ผู้ปกครองไม่เข้าร่วมประชุมอย่างจริงจัง ขาดการประสานงานที่ดีกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีปัญหารื่องเศรษฐกิจ นักเรียนมีปัญหาพ่อแม่แยกทางผู้ปกครองเชื้อบุตรหลานมากเกินไป นักเรียนบางคนไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาของตนเองเด็กขาดความอบอุ่น ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ติดตามประสานงานกับ รองลงมาได้แก่ ติดตามประสานงานกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหา เยี่ยมบ้าน ติดตามทางโทรศัพท์ ให้คำปรึกษา รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทำครอบครัวศึกษา ประชุมผู้ปกครองในระดับชั้น ส่งเสริมให้มีผู้ปกครองเครือข่าย ตามลำดับ

ตาราง 40 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 31 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ขาดการประสานงานที่ดีระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	22	42 30	1	ควรมีการประสานงานที่ดี	3	75 00
2	ขาดความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียน กับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	11	21 15	2	ควรเพิ่มบุคลากร	1	25 00
3	การสนับสนุนยังไม่เพียงพอ	8	15 38				
4	ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี	6	11 53				
5	บุคลากรมีน้อย	2	3 84				
6	นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน	2	3 84				
7	ขาดข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน	1	1 92				
รวม		52	100 00	รวม		4	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 40 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตราฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รองลงมาได้แก่ ขาดความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนยังไม่เพียงพอขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี บุคลากรมีน้อย นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน ขาดข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตราฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ควรมีการประสานงานที่ดี รองลงมาได้แก่ ควรเพิ่มบุคลากร ตามลำดับ

ตาราง 41 ค่าความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามเปิดจำนวน 34 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	สื่อ อุปกรณ์น้อยไม่เพียงพอ	32	46.37	1	หาสื่อเครื่องมือเพิ่มเติม	11	32.35
2	สื่อ อุปกรณ์ไม่ทันสมัย	21	30.43	2	หางบประมาณ ระดมทุน	8	23.52
3	ขาดงบประมาณ	10	14.49	3	ใช้สื่อที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด		
4	ไม่มีความรู้ในการใช้สื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน	3	4.34	4	ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5	14.70
5	ใช้สื่อไม่เหมาะสมไม่รักษา	2	2.89			4	11.76
6	ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ	1	1.44	5	ปรับปรุงซ่อมแซม ผลิตภัณฑ์เอง	3	8.82
				6	ควรมีครูที่มีความรู้โดยตรง	3	8.82
รวม		69	100.00	รวม		34	100.00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 41 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สื่อ อุปกรณ์น้อยไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ สื่อ อุปกรณ์ไม่ทันสมัย ขาดงบประมาณ ไม่มีความรู้ในการใช้สื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน ใช้สื่อไม่เหมาะสมไม่รักษา ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ หนังสือเครื่องมือเพิ่มเติม รองลงมาได้แก่ หางบประมาณ ระดมทุน ใช้สื่อที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงซ่อมแซม ผลิตสื่อเอง ควรมีครูที่มีความรู้โดยตรง ตามลำดับ

ตาราง 42 าคาความถี่ของปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย จากครูแนะแนวที่ตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 47 คน

ลำดับ ที่	ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน แนะแนว	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	ความถี่	ร้อยละ
1	ยังไม่มีกรเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย	16	22 53	1	ควรมีการสร้าง เว็บไซต์เป็นของ		
2	ขาดงบประมาณ	13	18 30		ตัวเอง	3	60 00
3	ยังไม่มีหน่วยงานที่จัดบริการแนะแนว ที่ชัดเจนเป็นระบบ	11	15 49	2	จัดหางบประมาณสนับสนุน	2	40 00
4	อุปกรณ์คอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอ	10	14 08				
5	Internet ใช้งานไม่ได้	6	8 45				
6	ขาดผู้มีความรู้ ผู้ปฏิบัติ	6	8 45				
7	ยังไม่มี Internet ใช้	3	4 22				
8	แนะแนวไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์						
9	ขาดการประสานงานที่ดี	3	4 22				
	รวม	71	100 00		รวม	5	100 00

หมายเหตุ ครูแนะแนว 1 คนสามารถ แสดงแนวทางทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตาราง 42 พบว่า ครูแนะแนว มีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ยังไม่มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย รองลงมาได้แก่ ขาดงบประมาณ ยังไม่มีหน่วยงานที่จัดการบริการแนะแนวที่ชัดเจนเป็นระบบ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอ Internet ใช้งานได้ไม่ดี ขาดผู้มีความรู้ ผู้ปฏิบัติ ยังไม่มี Internet ใช้แนะแนวไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ ขาดการประสานงานที่ดี ตามลำดับ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย มากที่สุดคือ ยังไม่มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ควรมีการสร้าง เว็บไซต์เป็นของตัวเอง รองลงมาได้แก่ จัดหางบประมาณสนับสนุน ตามลำดับ

ตาราง 43 สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
มาตรฐานที่ 1 –มาตรฐานที่ 15 จากตาราง 28 - 42

ปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว
1 ข้อมูลนักเรียนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง	1 สร้างความคุ้นเคยกับเด็กให้มากขึ้น
2 ครูแนะแนวน้อยดูแลไม่ทั่วถึง	2 รวมมือกับครูประจำชั้นดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3 นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	3 สร้างความเชื่อมั่นเป็นผู้นำในตนเองให้กับนักเรียน
4 นักเรียนไม่รู้จักตนเอง	4 ให้ความรู้ด้านการรักตนเองและการให้ความรักกับผู้อื่น
5 สิ่งแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน	5 ครอบครัว เพื่อน โรงเรียน มีส่วนรวมในการแก้ปัญหาด้านพฤติกรรม
6 นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	6 ทำวิจัย หรือ Case study
7 อุปกรณ์และสื่อน้อยและไม่ทันสมัย	7 หาสื่ออุปกรณ์เพิ่มเติม
8 นักเรียนลังเลไม่เข้าใจตนเองว่าชอบอะไร	8 เชิญวิทยากรสาขาต่าง ๆ มาให้ความรู้
9 นักเรียนไม่เข้าเรียนไม่สนใจกิจกรรม	9 จัดกิจกรรมที่หลากหลาย
10 นักเรียนชอบเลือกตามเพื่อน	10 ให้คำปรึกษา
11 นักเรียนเลือกอาชีพการศึกษาต่อไม่ตรงกับ ความสามารถและความถนัดของตน	11 ให้นักเรียนเลือกอาชีพที่สนใจและตรงกับ ความถนัดและความสามารถ
12 นักเรียนเลือกตามใจผู้ปกครอง	12 ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงศักยภาพของตนเอง อย่างเต็มที่
13 ครูขาดทักษะในการให้คำปรึกษา	13 ส่งต่อนักจิตวิทยาประจำโรงพยาบาล
14 ครูดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง	14 ให้ที่ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิด
15 บุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถ	15 จัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากร
16 นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม	16 ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
17 นักเรียนเรียกร้องความสนใจ	17 ทำ Case study
18 นักเรียนไม่กล้าเปิดเผยตนเอง	18 จัดกิจกรรมกลุ่ม
19 ครูที่ปรึกษาดูแลไม่เต็มที่	19 ประสานงานระหว่างครูที่ปรึกษากับครู แนะแนว
20 นักเรียนขาดจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม	20 ปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่นักเรียน

ตาราง 43 (ต่อ)

ปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว	แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานแนะแนว
21 ขาดการประสานที่ดีระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชน	21 ประชุมผู้ปกครอง
22 นักเรียนยากจน	22 วางแผนกำหนดการแก้ไขส่งเสริมอย่าง ต่อเนื่อง
23 เด็กขาดพ่อแม่เพราะพ่อแม่ไปทำงานที่อื่น	23 อบรมด้านวินัยและความรับผิดชอบนักเรียน
24 บุคลากรมีน้อย	24 ควรเพิ่มตำแหน่งบรรจุครูแนะแนวให้มากขึ้น
25 บุคลากรทำงานไม่ตรงกับความสามารภ	25 ควรส่งบุคลากรเข้าอบรมด้านการแนะแนว
26 ผู้บริหารไม่เข้าใจงานแนะแนว	26 ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญ
27 ขาดแหล่งข้อมูล	27 ศึกษาดูงาน
28 จัดกิจกรรมและบริการไม่มีประสิทธิภาพ	28 หาข้อมูลเพิ่มเติม
29 ไม่มีแหล่งข้อมูลเอกสารที่จะศึกษาเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานแนะแนว	29 เชิญบุคลากรจากหน่วยงานอื่นมาให้ความรู้
30 ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน	30 จัดให้มีงบประมาณอย่างเพียงพอ
31 นักเรียนขาดทักษะในการแก้ปัญหา	31 จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
32 ขาดบุคลากรที่จบด้านแนะแนวโดยตรง	32 จัดอบรมให้ความรู้
33 ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว	33 เปลี่ยนผู้บริหาร
34 ไม่ค่อยมีการวางแผนเป็นหลักการ	34 ควรมีการประสานงานที่ดี
35 งานแนะแนวยังไม่เป็นระบบ	35 จัดระบบบริการที่ดี
36 ไม่สามารถปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และไม่ต่อเนื่อง	36 ประชุมเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา
37 บุคลากรมีน้อยไม่เพียงพอ	37 หาบุคลากรเพิ่มเติม
38 ไม่ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และไม่ต่อเนื่อง	38 ควรมีการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง
39 ครูแนะแนวขาดจิตสำนึกและความ รับผิดชอบ	39 ควรมีการประเมินอย่างจริงจัง
40 ขาดบุคลากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญ	40 จัดอบรมหรือส่งไปอบรมความรู้เพิ่มเติม
41 ยังทำไม่เต็มที่และไม่ชัดเจน	41 รวมมือกับฝ่ายอื่น ๆ แก้ปัญหาที่จำเป็นด้าน อื่น ๆ ก่อน
42 ยังไม่มีการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ	42 ประชุมปรึกษาระหว่างครูแนะแนว
43 บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการ แนะแนว	43 จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนวแก่ บุคลากร

ตาราง 43 (ต่อ)

ปัญหาการปฏิบัติงานตาม		แนวทางแก้ไขการปฏิบัติงานตาม	
มาตรฐานแนะแนว		มาตรฐานแนะแนว	
44	ผู้บริหารและบุคลากรขาดการประสานงาน	44	ควรมีการประสานงานที่ดี
45	ครูแนะแนวขาดความรู้ความเข้าใจความเชี่ยวชาญในการแนะแนว	45	เพิ่มครูที่จบแนะแนวโดยตรง
46	ครูแนะแนวมีภาระงานมาก	46	แต่งตั้งครูช่วยงานแนะแนว
47	การอบรมด้านการแนะแนวน้อย	47	จัดหาสื่อเอกสารให้ครูแนะแนวศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม
48	ครูแนะแนวยังขาดการประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว	48	เลือกครูที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ทางการแนะแนว
49	นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้ามาขอรับคำปรึกษา	49	ทำกิจกรรมเพื่อรู้จักและเข้าผู้เรียนมากที่สุด
50	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	50	ครูควรเอาใจใส่นักเรียนมากขึ้น
51	ผู้ปกครองไม่เข้าร่วมประชุมอย่างจริงจัง	51	เยี่ยมบ้าน
52	ขาดการประสานงานที่ดีกับผู้ปกครอง	52	ประสานงานกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหา
53	นักเรียนมีปัญหาพ่อแม่แยกทาง	53	ให้คำปรึกษา
54	ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างชุมชนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	54	ควรมีการประสานงานที่ดี
55	ไม่มีความรู้ในการใช้สื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน	55	ใช้สื่อที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
56	ใช้สื่อไม่เหมาะสมไม่รักษา	56	ปรับปรุง ซ่อมแซม ผลิตสื่อเอง
57	ยังไม่มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย	57	ควรมีการสร้างเว็บไซต์เป็นของตนเอง

จากตาราง 43 พบว่า ครูแนะแนวมีปัญหาและแนวทางการแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวสรุปได้ ดังนี้ ข้อมูลนักเรียนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง แนวทางการแก้ไขสร้างความคุ้นเคยกับเด็กให้มากขึ้น ครูแนะแนวน้อยดูแลไม่ทั่วถึง แนวทางการแก้ไขร่วมมือกับครูประจำชั้นดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง แนวทางการแก้ไขสร้างความเชื่อมั่นเป็นผู้นำในตนเองให้กับนักเรียน นักเรียนไม่รู้จักตนเอง แนวทางการแก้ไขให้ความรู้ด้านการรักตนเองและการให้ความรักกับผู้อื่น สิ่งแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน แนวทางการแก้ไขครอบครัว เพื่อน โรงเรียน มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาด้านพฤติกรรม นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม แนวทางการแก้ไขทำวิจัย หรือ Case study

อุปกรณ์และสื่อน้อยและไม่ทันสมัย แนวทางการแก้ไขหาสื่ออุปกรณ์เพิ่มเติม นักเรียนล้งเลไม่เข้าใจตนเองว่าชอบอะไร แนวทางการแก้ไขเชิญวิทยากรสาขาต่าง ๆ มาให้ความรู้ นักเรียนไม่เข้าเรียนไม่สนใจกิจกรรม แนวทางการแก้ไขจัดกิจกรรมที่หลากหลาย นักเรียนชอบเลือกตามเพื่อน แนวทางการแก้ไขให้คำปรึกษา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัย มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ
แนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัด
ร้อยเอ็ด ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อที่จะนำเสนอไว้ดังนี้

- 1 ความมุ่งหมายของการวิจัย
- 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 5 สรุปผลการวิจัย
- 6 อภิปรายผล
- 7 ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด
- 2 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐาน
การแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด
- 3 เพื่อเปรียบเทียบแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนว
ของครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด
จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการ
แนะแนว และ ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

แหล่งข้อมูลที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด 64 โรงเรียน จำนวน 124 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็น
แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวครูแนะแนว ในเรื่อง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 4 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว แบ่งออกเป็น 3 ด้าน มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานด้านปัจจัย รวม 15 มาตรฐาน มี 82 ข้อ เป็นคำถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว โดยใช้คำถามเดียวกัน ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นจากมาตรฐานการแนะแนว มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9793

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว แบ่งเป็น 15 มาตรฐาน มี 30 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการทางสถิติที่คำนวณค่าต่างๆ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS/PC (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) ดังนี้

1 การวิเคราะห์วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยหาการร้อยละ (Percentage)

2 การวิเคราะห์แนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทั้งโดยภาพรวมรายมาตรฐานและรายด้าน แล้วนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3 เปรียบเทียบแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามวุฒิการศึกษา หาค่า t - test สวนประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว และขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา หาค่า F - test

3 นำแบบสอบถามที่เป็นคำถามปลายเปิด มาตรวจจัดกลุ่มของคำถามและแจกแจงความถี่ตามจำนวนของคำตอบในแต่ละมาตรฐาน นำไปวิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงบรรยาย เพื่อใช้เป็นประโยชน์การอภิปรายผลต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏผลโดยสรุป ดังนี้

1 ผลการศึกษาแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวตามความคิดเห็นของครูแนะแนว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก

ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว และมาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมาก ส่วนมาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง และมาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านปัจจัย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการ ดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถจัดการแนะแนว มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย อยู่ในระดับมาก ส่วนมาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถและเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว และมาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2 ผลการเปรียบเทียบแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวตามความคิดเห็นของครูแนะแนว จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางการแนะแนว ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า

2.1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ครูแนะแนวที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว พบว่า ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนวต่างกัน มีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

2 3 จำแนกตาม พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว พบว่า ครูแนะแนวที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนวต่างกันมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และด้านกระบวนการ ด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

2 4 จำแนกตาม ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ครูแนะแนวที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกันมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการและด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

3 ผลการศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานแนะแนวตามความคิดเห็นของครูแนะแนว พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านกระบวนการ ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านปัจจัย ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอนและ มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการ ดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในระดับน้อย

4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานแนะแนวตามความคิดเห็นของครูแนะแนว จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า

4 1 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา พบว่า ครูแนะแนวที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

4 2 จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว พบว่า ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนวต่างกันมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

4 3 จำแนกตาม พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว พบว่า ครูแนะแนวที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนวต่างกันมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

4.4 จำแนกตาม ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ครูแนะแนวที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกันมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน

5 แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ในโรงเรียน สำนักงานสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5.1 มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และสามารถพึ่งตัวเองได้ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน , กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน รองลงมาได้แก่ เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนทำแบบสอบถาม ให้นักเรียนทำใบงาน , แบบฝึกหัดการรักและเห็นคุณค่าของตนเอง , สนับสนุนส่งเสริมความสามารถของนักเรียน , ให้นักเรียนสำรวจความคิดเห็นความรู้ของตนเองและรู้จักตนเองและยอมรับตนเอง , สัมภาษณ์นักเรียน , ให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ , ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ , ให้นักเรียนรู้จักประเมินตนเองประเมินผู้อื่น

5.2 มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดกิจกรรมทางด้านอาชีพ ให้ข้อมูลด้านอาชีพ แนะนำอาชีพ รองลงมาได้แก่ จัดปายนิเทศ นิทรรศการ ทั้ง 3 ด้าน การศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม , จัดกิจกรรมแนะแนวศึกษาต่อ , ให้นักเรียนประเมินตนเอง สำรวจตนเอง รู้จักความถนัดของตนเองในเรื่องอาชีพ , จัดแนะแนวการศึกษาต่อจากสถาบันการศึกษาต่างๆ , จัดกิจกรรมการแนะแนวในชั้นเรียน , จัดเอกสารและสื่อต่างๆให้บริการแก่นักเรียน , ให้คำปรึกษาการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคมแก่นักเรียน , เชิญวิทยากรจากสาขาอาชีพต่างๆ มาบรรยาย

5.3 มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดีสังคม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ให้คำปรึกษา รองลงมา ได้แก่ จัดกิจกรรมนันทนาการ ดนตรี กีฬา , จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน , จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิต , สังเกตพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน , เก็บข้อมูล , จัดกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้เลือกจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการของผู้เรียน , ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพจิต , ส่งเสริม สนับสนุนและให้กำลังใจนักเรียน , เชิญนักจิตวิทยา มาพูดคุยกับนักเรียน

5.4 มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้นักเรียน รองลงมา ได้แก่ จัดกิจกรรมสำนึกรักครอบครัวและสิ่งแวดล้อมจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เช่น วันสำคัญทางศาสนา วันแม่ จักรพรรดิ การรักษาสีงแวดล้อม , จัดกิจกรรมในคาบแนะแนว , โครงการบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับชุมชนจัดประกวดห้องเรียน , แเบงเขตรักษาความสะอาด , รณรงค์เรื่องยาเสพติด , เชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ , จัดกิจกรรมรักษาสีงแวดล้อมในโรงเรียน

55 มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดบริการให้ครอบคลุมทั้ง 5 บริการ รองลงมาได้แก่ จัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ , จัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน , จัดปายนิเทศ , บริการให้คำปรึกษา จัดแนะแนวอาชีพ , แต่งตั้งคณะรับผิดชอบวางแผนการทำงาน , จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนว , จัดนิทรรศการ

56 มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว รองลงมาได้แก่ วางแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว , วางโครงสร้างการทำงาน , กำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงาน , ครูที่ปรึกษาทุกคนทำหน้าที่แนะแนว , จัดทำโครงการ , ประเมินผลการทำงานแนะแนว , ปฏิบัติตามปฏิทินการปฏิบัติงาน , ประชาสัมพันธ์ , จัดอบรมด้านแนะแนวให้บุคลากร

57 มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รองลงมาได้แก่ อบรมสัมมนา ให้ความรู้ด้านการแนะแนว , สัมผัสเป็นเครือข่ายศูนย์แนะแนวอำเภอ จังหวัด , สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง , ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว , จัดประชุมร่วมกับชุมชน , บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกัน , แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว , ปฏิบัติตามโครงการ , ร่วมมือกับครูที่ปรึกษา

58 มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาได้แก่ สำรวจปัญหาเพื่อหาข้อมูล , จัดอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง , ศึกษาและทำงานวิจัย , สรุปงาน รายงานผล ประเมินผล , สรุปโครงการ , ให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ทำแบบสอบถาม , แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว , นำเสนอผู้บริหารเพื่อทำการวิจัย , ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล , จัดสร้างองค์กรที่เข้มแข็ง , ทำงานเป็นทีม

59 มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถจัดการแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการแนะแนว รองลงมาได้แก่ มอบหมายภาระงาน , จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนว , ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว , จัดวางตัวบุคคลอย่างเหมาะสม , บุคลากรในโรงเรียนมีความเข้าใจในงานแนะแนว , วางแผนการปฏิบัติงาน , จัดสอนคาบแนะแนว , จัดบริการครบทั้ง 5 บริการ , มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนว

5 10 มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถและเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งครูแนะแนวเข้าอบรม ประชุม สัมมนา ทางการแนะแนว รองลงมาได้แก่ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้านการแนะแนว , ครูแนะแนวมีความถนัดในด้านจิตวิทยาการแนะแนว , ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว , จัดทำเอกสารให้ความรู้ด้านการแนะแนว , มีระบบสารสนเทศที่ดี , แต่งครูช่วยงานแนะแนว , เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการแนะแนว , เลือกครูแนะแนวที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์

5 11 มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีการศึกษา เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล รongลงมาได้แก่ ให้คำปรึกษา , สอดแทรกจิตวิทยาในการเรียนการสอน , รู้จักและเข้าใจนักเรียน , สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน , สังเกตพฤติกรรมนักเรียน , จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน , อบรมครูที่ปรึกษาในเรื่องระบบดูแลฯ , ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว , เข้าใจธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น

5 12 มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดประชุมผู้ปกครอง รongลงมา ได้แก่ จัดให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ในห้องทำความรู้จัก (Classroom meeting) , ออกเยี่ยมบ้าน , ส้ารวจข้อมูลทำแบบสอบถามและรายงานผลความประพฤติของนักเรียน , สร้างเครือข่ายผู้ปกครองให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง , ส่งเสริมให้พ่อแม่เป็นตัวอย่างที่ดีสร้างความอบอุ่นแก่บุตรหลาน , เชิญผู้ปกครองมาพบในกรณีที่มีปัญหา , มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน , ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลนักเรียน

5 13 มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชนรongลงมาได้แก่ ขอความร่วมมือในการสนับสนุนงานแนะแนวในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสถานที่ อุปกรณ์ ฯ , หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือเรื่องทุนการศึกษา จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ , ชุมชนเข้ามาฝึกและให้ความรู้เรื่องอาชีพ , ให้ข้อมูลข่าวสาร , รวมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมจัดงานกับชุมชนเนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ , อบรมประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง , ออกเยี่ยมบ้าน , นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดบริการแนะแนว

5 14 มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ จัดตามความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน รongลงมา ได้แก่ จัดหาขอบริจาคสื่อ อุปกรณ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง , สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ส่งเอกสารมาให้ , ผลิตสื่อเองใช้ , vcd dvd วีดีโอ โทรทัศน์ เทป ฯ ในการให้ข้อมูล , พัฒนา ปรับปรุงสื่อให้ทันสมัย , จัดป้ายนิเทศประชาสัมพันธ์ , ใช้สื่อ อุปกรณ์ที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด , จัดเก็บสื่อ อุปกรณ์อย่างเป็นระบบ , ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่ออุปกรณ์

5 15 มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลโรงเรียนในระบบฐานข้อมูล เว็บไซต์ของโรงเรียน รongลงมาได้แก่ จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน , นักเรียนสามารถใช้ Internet ในการสืบค้นข้อมูล เช่น สืบค้นผลการเรียน ผล Ent " , ใช้บริการ Internet ในศูนย์คอมพิวเตอร์ , จัดอบรมความรู้ด้าน IT ให้แก่บุคลากร , จัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลในฐานข้อมูลของโรงเรียน , มีการรวบรวมด้านการศึกษา , อาชีพแลกเปลี่ยน

ข่าวสารกับหน่วยงานอื่น , จัดองค์กรประสานงานให้ข้อมูลด้านการแนะแนว ใช้ระบบข้อมูลร่วมกับฝ่ายอื่น , ใช้ป้ายนิเทศ

6 ปัญหาและแนวแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

6.1 มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อมูลนักเรียนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง รองลงมาได้แก่ นักเรียนไม่รู้จักตนเอง , นักเรียนขาดความสนใจและความรับผิดชอบ นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง , ครูขาดทักษะในการสอนแนะแนว , ครูแนะแนวมีน้อยดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง , ครูแนะแนวไม่ได้สอนแนะแนว , นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม , ครูขาดความเชี่ยวชาญในการทำแบบทดสอบ , สิ่งแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมนักเรียน เช่น พ่อแม่แยกทางกัน

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สร้างความเชื่อมั่นเป็นผู้นำในตนเองให้กับนักเรียน , ทำความคุ้นเคยกับเด็กให้มากขึ้น , รวมมือกับครูประจำชั้นดูแลช่วยเหลือนักเรียน , ให้ความรู้ในด้านการรักตนเองและการให้ความรักผู้อื่น , นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขพัฒนาตนเอง , ให้กำลังใจชมเชยมากกว่าตำหนิ , ครอบครั้ว เพื่อน โรงเรียน มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาด้านพฤติกรรม , จัดทำ SDQ , ทำวิจัย Case study , ให้ครูที่ปรึกษาดูแล

6.2 มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงานชีวิตและสังคม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ อุปกรณ์และสื่อน้อยและไม่ทันสมัย รองลงมาได้แก่ ครูแนะแนวมีน้อย บริการต่าง ๆ ไม่เต็มที่ , เด็กไม่เข้าเรียน ไม่สนใจ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้ , นักเรียนลี้เล ไม่เข้าใจตนเองว่าชอบอะไร ไม่รู้จักตนเอง , นักเรียนชอบเลือกตามเพื่อน , นักเรียนต้องเลือกตามใจผู้ปกครอง , นักเรียนเลือกอาชีพ การศึกษาต่อไม่ตรงกับความสามารถและความถนัดของตน , ขาดงบประมาณสนับสนุน , ติดต่อกับหน่วยงานอื่น ๆ ค่อนข้างยาก , จัดกิจกรรมไม่ครอบคลุม

แนวทางการแก้ปัญหา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ให้นักเรียน เลือกอาชีพ ที่สนใจและตรงความถนัดและความสามารถ รองลงมาได้แก่ ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนแสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ , เชิญวิทยากรในสาขต่าง ๆ มาให้ความรู้ , หาสื่ออุปกรณ์เพิ่มเติม ให้นักเรียนทำแบบสำรวจอาชีพ , จัดหาข้อมูลในด้านการศึกษาและอาชีพ , ให้คำปรึกษา จัดกิจกรรมที่หลากหลาย , จัดนิทรรศการ , ให้ครูที่ปรึกษาช่วยดูแล

6.3 มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนไม่กล้าเปิดเผยตนเอง รองลงมา ได้แก่ ครูขาดทักษะในการให้คำปรึกษา , ครูดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง , บุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถด้านสุขภาพจิต , ครูที่ปรึกษาดูแลไม่เต็มที่ , เด็กยากจนครอบครั้วแตกแยก , นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม , นักเรียนไม่เปลี่ยนแปลงตัวเองไปในทางที่ดี , นักเรียนเรียกร้องความสนใจ , เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ให้คำปรึกษา รองลงมาได้แก่ จัดกิจกรรมนันทนาการ ดนตรี กีฬา ส่งต่อนักจิตวิทยาประจำโรงพยาบาล , ให้ครูที่ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิด ทำ Case study ประสานระหว่างครูที่ปรึกษากับครูแนะแนว , จัดกิจกรรมกลุ่ม , ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน , ให้กำลังใจแก่นักเรียน , จัดอบรมให้ความรู้ให้แก่บุคลากร

6 4 มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนยังขาดจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม รองลงมาได้แก่ ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน , นักเรียนยากจน , ชุมชนยังมีส่วนร่วมน้อย , เด็กขาดพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ต้องไปทำงานที่อื่น , ขาดความร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียน , พ่อแม่ไม่สนใจบุตรหลาน , บุคลากรขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ , นักเรียนทำตามเพื่อนมากเกินไป , ครูแนะแนวมีจำนวนน้อย , ครูแนะแนวมีภาระงานมาก

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปลุกจิตสำนึกที่ดีให้นักเรียน เห็นคุณค่าความสำคัญของครอบครัว สังคม สิ่งแวดล้อม รองลงมา ได้แก่ ส่งเสริมให้ครอบครัวปลุกจิตสำนึกที่ดีแก่บุตรหลาน , ประชุมผู้ปกครอง , ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากที่สุด , อบรมด้านวินัยและความรับผิดชอบแก่นักเรียน ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามความสนใจ , วางแผนกำหนดการแก้ไข ส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง , ให้เหตุผล ยกตัวอย่าง ชมเชย เยี่ยมบ้าน ให้คำปรึกษา , จัดอบรมคุณธรรมจริยธรรม

6 5 มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านแนะแนวโดยตรง รองลงมา ได้แก่ บุคลากรมีน้อย , ขาดสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย , บุคลากรทำงานหลายหน้าที่ , ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน , ผู้บริหารไม่เข้าใจงานแนะแนว , ขาดแหล่งข้อมูล , บุคลากรทำงานไม่ตรงกับความสามารถ , จัดกิจกรรมและบริการไม่มีประสิทธิภาพ , ไม่มีแหล่งข้อมูลเอกสารที่จะศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนว , สถานที่ไม่เพียงพอ , ปัญหาการให้บริการสนเทศ , นักเรียนขาดทักษะในการแก้ปัญหา , นักเรียนไม่สนใจบริการแนะแนว

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เชิญบุคลากรจากหน่วยงานอื่นมาให้ความรู้ รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญ , มีบริการให้คำปรึกษา , ควรเพิ่มตำแหน่งบรรณารักษ์แนะแนวให้มากขึ้น , ควรส่งบุคลากรเข้าอบรมด้านการแนะแนว , ศึกษาดูงาน , สรุปการปฏิบัติงานตามแผน , จัดให้มีงบประมาณอย่างเพียงพอ , จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน , เชิญนักจิตวิทยาโดยตรง , หาข้อมูลเพิ่มเติม

6 6 มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ขาดบุคลากรที่จบด้านแนะแนวโดยตรง รองลงมา ได้แก่ บุคลากรมีน้อยครูแนะแนวมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบหลายหน้าที่ , ขาดงบประมาณ , ไม่สามารถ

ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว ไม่ค่อยมีการวางแผนเป็นหลักการ งานแนะแนวยังไม่เป็นระบบ ครูแนะแนวไม่ทุ่มเทกับงานแนะแนวอย่างเต็มที่ , โครงสร้างยังไม่ชัดเจน

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เปลี่ยนผู้บริหาร รองลงมา ได้แก่ จัดอบรมให้ความรู้ , จัดหาบุคลากรที่ตรงกับสายงาน , จัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม , ประชุมเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหา , ควรศึกษาวิจัย , จัดเอกสารให้เป็นหมวดหมู่เป็นปัจจุบัน , จัดทำระบบบริการที่ดี , ควรมีการประสานงานที่ดี , มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี

6 7 มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ขาดการประสานงานที่ดี รองลงมา ได้แก่ ขาดงบประมาณ , บุคลากรมีน้อยไม่เพียงพอ , ยังไม่มีการตั้งเครือข่ายครูแนะแนว , ไม่ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และไม่ต่อเนื่อง , ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเครือข่าย , อยู่ระหว่างการพัฒนาเครือข่าย , ครูแนะแนวไม่ได้จบแนะแนวโดยตรง , ครูแนะแนวขาดจิตสำนึกและความรับผิดชอบ , ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ

แนวทางการแก้ปัญหาที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประชุม อบรม ชี้แจง ในการปฏิบัติงานแนะแนว รองลงมา ได้แก่ หาบุคลากรเพิ่ม , ควรมีการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง , ควรมีการประเมินอย่างจริงจัง

6 8 มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีภาระงานมาก ไม่สามารถทำวิจัยได้ รองลงมา ได้แก่ ยังทำไม่เต็มที่และไม่ชัดเจน , ขาดบุคลากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญ ยังไม่มีการปฏิบัติจริง , ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร , บุคลากรมีน้อย , ขาดงบประมาณ , ยังไม่มีการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ , ยังขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง , วิทยากรและแหล่งความรู้ทางการแนะแนวนี้น้อยอยู่ห่างไกล

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ส่งเสริมให้มีการทำวิจัยมากขึ้น รองลงมา ได้แก่ จัดอบรมหรือส่งไปอบรมความรู้เพิ่มเติม , ประชุมปรึกษาหารือครูแนะแนว , ควรมีบุคลากรที่มีความรู้เพียงพอ , รวมมือกับฝ่ายอื่น ๆ แก้ปัญหาที่จำเป็นด้านอื่น ๆ ก่อน

6 9 มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจงานแนะแนว รองลงมา ได้แก่ บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของงานแนะแนว , ครูแนะแนวไม่จบการศึกษาด้านแนะแนวโดยตรง , บุคลากรมีน้อย , ครูแนะแนวมึนหนักรับผิดชอบมากเกินไป , ขาด

งบประมาณ , ขาดสื่อเครื่องมือที่ทันสมัย , ผู้บริหารและบุคลากรขาดการประสานงาน การเข้าร่วมประชุมระดับประเทศมีน้อยไม่ค่อยได้รับการอบรมด้านการแนะแนว

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและเข้าใจงานแนะแนวมากขึ้น รองลงมา ได้แก่ จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนวแก่บุคลากร , ควรมีการประสานงานที่ดี วางแผนการปฏิบัติงาน , ควรมีการประเมินอย่างต่อเนื่อง

6 10 มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ครูแนะแนวไม่ได้จบแนะแนวโดยตรง รองลงมา ได้แก่ ครูแนะแนวขาดความรู้ความเข้าใจความเชี่ยวชาญในการแนะแนว , ครูแนะแนวมีภาระงานมาก , อบรมความรู้ด้านการแนะแนวเพิ่มเติม , บุคลากรมีน้อย , การอบรมด้านการแนะแนวมีน้อย , ขาดงบประมาณ , ครูแนะแนวยังขาดประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว , นักเรียนมีจำนวนมากดูแลไม่ทั่วถึง , เอกสารความรู้ด้านการแนะแนวมีน้อย

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เพิ่มครูที่จบแนะแนวโดยตรง รองลงมา ได้แก่ แต่งตั้งครูช่วยงานแนะแนว , จัดหาสื่อเอกสารให้ครูแนะแนวศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เลือกครูที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ทางการแนะแนว

6 11 มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้ามาขอรับปรึกษา ไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลของตน รองลงมา ได้แก่ นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ , บุคลากรขาดความรับผิดชอบ , ครูขาดความรู้ด้านจิตวิทยา , ครูแนะแนวไม่มีเวลาในการทำงานภาระงานมาก , สื่ออุปกรณ์มีน้อย , กิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจ , เด็กก้าวร้าว ไม่เชื่อฟัง , ครูไม่รู้ข้อมูลนักเรียน

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ใช้จิตวิทยาบูรณาการในการเรียนการสอน รองลงมา ได้แก่ ทำกิจกรรมเพื่อรู้จักและเข้าใจผู้เรียนมากที่สุด , ให้คำปรึกษา , ให้กำลังใจ ยกย่องนักเรียน , ครูควรเอาใจใส่นักเรียนเพิ่มขึ้น , อบรมให้บุคลากรมีความรู้และเข้าใจในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน , จัดหาสื่อให้เพียงพอ , จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน , ประสานงานกับบุคลากรในโรงเรียน , สร้างความคุ้นเคยกับเด็ก

6 12 มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ พ่อแม่ต้องไปทำงานต่างถิ่นสวนมากอยู่กับญาติ รองลงมา ได้แก่

ผู้ปกครองไม่เข้าร่วมประชุมอย่างจริงจัง , ขาดการประสานงานที่ดีกับผู้ปกครอง , ผู้ปกครองมีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ , นักเรียนมีปัญหาพ่อแม่แยกทาง , ผู้ปกครองเชื่อบุตรหลานมากเกินไป นักเรียนบางคนไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาของตนเอง , เด็กขาดความอบอุ่น

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง รองลงมา ได้แก่ ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหา , เยี่ยมบ้าน , ติดต่อทางโทรศัพท์ , ให้คำปรึกษา , รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล , ทำครอบครัวศึกษา , ประชุมผู้ปกครองในระดับชั้น , ส่งเสริมให้มีผู้ปกครองเครือข่าย

6 13 มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รองลงมา ได้แก่ ขาดความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง , การสนับสนุนยังไม่เพียงพอ , ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี , บุคลากรมีน้อย , นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน , ขาดข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ควรมีการประสานงานที่ดี รองลงมาได้แก่ ควรเพิ่มบุคลากร

6 14 มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สื่อ อุปกรณ์มีน้อยไม่เพียงพอ รองลงมา ได้แก่ สื่อ อุปกรณ์ไม่ทันสมัย , ขาดงบประมาณ , ไม่มีความรู้ในการใช้สื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน , ใช้สื่อไม่เหมาะสมไม่รักษา , ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หาสื่อเครื่องมือเพิ่มเติม รองลงมา ได้แก่ หางบประมาณ ระดมทุน , ใช้สื่อที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด , ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง , ปรับปรุงซ่อมแซม ผลิตสื่อเอง , ควรมีครูที่มีความรู้โดยตรง

6 15 มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ยังไม่มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย รองลงมา ได้แก่ ขาดงบประมาณ , ยังไม่มีหน่วยงานที่จัดบริการแนะแนวที่ชัดเจนเป็นระบบ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอ , Internet ใช้งานไม่ได้ดี , ขาดผู้มีความรู้ ผู้ปฏิบัติ ยังไม่มี Internet ใช้ , แนะแนวไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ , ขาดการประสานงานที่ดี

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ยังไม่มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ควรมีการสร้างเว็บไซต์เป็นของตัวเอง รองลงมาได้แก่ จัดหางบประมาณสนับสนุน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว ของครูแนะแนวในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ ด้านปัจจัย ปรากฏว่ามีประเด็นสำคัญควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1 การศึกษาแนวการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว ตามความคิดเห็นของครูแนะแนวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเป็นเพราะทุกโรงเรียนให้ความสำคัญกับการแนะแนว การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว (กรมวิชาการ 2545 : 34) ถือว่าเป็นการประกันคุณภาพการแนะแนว ต้องให้เป็นไปตามมาตรฐาน ที่ครอบคลุมด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และการทำงาน ด้านชีวิตและสังคม

1.1 ด้านผู้เรียน พบว่า การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว อยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ครูแนะแนวถือว่าการแนะแนวเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้อง (กรมวิชาการ 2545 : 19) การแนะแนวเป็นกระบวนการหนึ่งที่ใช้เป็นกลไกในการมุ่งส่งเสริมเต็มให้บุคคลสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ (ลักขณา สรวิวัฒน์ 2543 : 312 -- 313) การแนะแนวนับว่ามีประโยชน์มากมายต่อนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ช่วยให้นักเรียนยอมรับตนเอง ช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุด

1.2 ด้านกระบวนการ พบว่า การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ทุกโรงเรียนมีการจัดบริการแนะแนวขึ้น เพื่อช่วยเหลือป้องกัน แก้ปัญหา และส่งเสริมพัฒนาผู้รับบริการให้ผู้รับบริการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (วัชร ทรัพย์มี 2531 : 121) ระบบการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้งานแนะแนวลุล่วงไปด้วยดี จึงจำเป็นต้องวางโครงการเกี่ยวกับระบบอย่างรอบคอบ ซึ่งสอดคล้องกับ (นวลอนงค์ วงษ์เพ็ช 2543 : 171) ผู้บริหารโรงเรียนควรประชุมร่วมกับคณะกรรมการแนะแนว ในการกำหนดหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนวให้ชัดเจน ควรมีการสำรวจความต้องการของผู้เรียน วางแผนการจัดบริการแนะแนว จัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานแนะแนว

1.3 ด้านปัจจัย พบว่า การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว อยู่ในระดับมากที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก บุคลากรภายในโรงเรียนมองเห็นความสำคัญของการแนะแนว และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ (วัชร ทรัพย์มี 2531 : 123) ไม่ใช่เฉพาะนักแนะแนวเท่านั้นที่มีบทบาทหน้าที่ต่อบริการแนะแนวในโรงเรียน บุคคลหลายฝ่ายล้วนมีบทบาทสำคัญต่องานแนะแนว เช่น ผู้บริหาร ครู บรรณารักษ์ ผู้ปกครอง ตลอดจนนักเรียน ช่วยกัน (ศุภวดี บุญญวงศ์ 2531 : 150) ครูแนะแนวต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน วางแผนการปฏิบัติงาน กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงาน รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดบริการแนะแนวอย่างเป็นระบบ ให้ข้อมูลทางด้านการศึกษาและอาชีพส่วนตัวและสังคมแก่นักเรียน

(กรมวิชาการ 2544 : 27) การแนะแนวจะดำเนินไปได้ด้วยดีประสบความสำเร็จจะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ และจัดการเรียนการสอนที่สนองความต้องการ ของผู้เรียน ครูทุกคน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานแนะแนว

2 ผลการเปรียบเทียบแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวตามความคิดเห็นของครูแนะแนว จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า

2.1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ครูแนะแนวที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูแนะแนวที่จบการศึกษาสูงมีตำแหน่งทางด้านการบริหารมากกว่าการลงมือปฏิบัติงานขาดการลงมือปฏิบัติที่จริงจัง แต่วุฒิการศึกษาก็มีส่วนช่วยในการปฏิบัติงานหากลงมือปฏิบัติ วุฒิการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติงานช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ (กัญญาวดี แสงงาม 2543 : 74) วุฒิการศึกษามีผลต่อการรับรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานแนะแนว อาจเนื่องมาจาก ครูแนะแนวที่มีวุฒิการศึกษาในระดับสูง ไม่วางจะจบทางใด ย่อมมีความสามารถในการบูรณาการและประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานแนะแนวได้เป็นอย่างดี จึงมีแนวโน้มที่จะประสบ ทำให้เกิดความมั่นใจ

2.2 จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว พบว่า ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนวต่างกัน มีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประสบการณ์ทำงานเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น แต่บางครั้งประสบการณ์ก็อาจจะดีเสมอไป ขึ้นอยู่กับการศึกษาหาความรู้ของแต่ละบุคคล (กัญญาวดี แสงงาม 2543 : 72) ผู้ที่ทำหน้าที่แนะแนวควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนวมากย่อมมีแนวคิดในการจัดบริการต่าง ๆ ได้ดีและมีโอกาสทำงานผิดพลาดน้อยลง และมีแนวโน้มจะประสบความสำเร็จมากขึ้น

2.3 จำแนกตาม พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว พบว่า ครูแนะแนวที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนวต่างกันมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และด้านกระบวนการ ด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูแนะแนวมีวิธีการในการช่วยเหลือหรือใช้เทคนิคต่าง ๆ กันในการรู้จักผู้เรียนและให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง ซึ่ง การปฏิบัติงานแนะแนวต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ในด้านการแนะแนว ประสบการณ์ การอบรมและการศึกษาหาความรู้ให้แก่ตนเอง (กัญญาวดี แสงงาม 2543 : 73) ครูแนะแนวที่จบวิชาเอกด้านการแนะแนวได้รับความรู้และทักษะเฉพาะทางการแนะแนวจึงทำให้มีความชำนาญในการ

ปฏิบัติงานมากกว่าครูแนะแนวที่จบวิชาเอกอื่นๆ เพราะการปฏิบัติงานบางอย่างต้องได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี

2.4 จำแนกตาม ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ครูแนะแนวที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกันมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการและด้านปัจจัยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ขนาดของโรงเรียนขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียน การปฏิบัติของครูแนะแนว อาจมี ภาระหน้าที่รับผิดชอบที่แตกต่างกัน การปฏิบัติงานแนะแนว ต้องมีหลายอย่างประกอบกัน เช่น ความร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียน งบประมาณในการดำเนินงาน เพื่อให้การแนะแนวประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

3 ผลการศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว ตามความคิดเห็นของครูแนะแนว พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3.1 ด้านผู้เรียน พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูแนะแนวอาจไม่เพียงพอ และ ขาดทักษะการใช้เทคนิคในการแนะแนว (สวัสดี สุวรรณอักษร 2531 : 7) จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมีมาก ทำให้การจัดกิจกรรมไม่ประสบความสำเร็จ ดเพราะครูแนะแนวดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงตัวนักเรียนแต่ละคนได้อย่างแท้จริง ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายกิจกรรมแนะแนว และทำให้ครูขาดแรงจูงใจที่จะจัดกิจกรรม (อุษณีย์ เ็นสบาย 2533 : 188) นักเรียน ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลโดยตรงในการจัดบริการแนะแนว นักเรียนไม่สนใจและไม่มาใช้บริการต่าง ๆ ที่ฝ่ายแนะแนวจัดให้ นักเรียนไม่รู้จักใช้เวลาว่างของตนให้เป็นประโยชน์ และไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้ นักเรียนไม่เข้าใจการให้บริการแนะแนว มองไม่เห็นความสำคัญและบางครั้งมีเจตคติไม่ดีกับการแนะแนวด้วย

3.2 ด้านกระบวนการ พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียน (วัชร ทรัพย์มี 2531 : 268) โรงเรียนขาดความพร้อม เช่นขาดบุคลากร ขาดงบประมาณ ขาดอุปกรณ์และสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับ (สวัสดี สุวรรณอักษร 2531 : 7) ห้องเรียนไม่เพียงพอ ขาดงบประมาณ อุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เหมาะสม ขาดแคลนข้อมูลด้านต่าง ๆ อุปกรณ์ไม่ทันสมัย

3.3 ด้านปัจจัย พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว อยู่ในระดับปานกลาง(พนม ลิ้มอารีย์ 2533 : 188) บุคลากรในสถานศึกษา ยังไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว ตลอดจนมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมกับงานแนะแนว นอกจากนี้ (พรรณราย ทรัพย์ะประภา 2529 : 1) แนะแนวในปัจจุบันประสบปัญหาสำคัญหลายประการ เช่น ขาดบุคลากรมีน้อย ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ เน้นวิชาการมากกว่า กิจกรรมแนะแนว ซึ่งสอดคล้องกับ (สวัสดี สุวรรณอักษร 2531 : 7) จำนวนครูแนะแนวมีน้อย รับภาระงานมาก ไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรม ไม่มีทักษะด้านการแนะแนว ขาดทักษะในการใช้และสร้างอุปกรณ์การเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังมี บุคลากรในโรงเรียนไม่เห็นคุณค่าของการแนะแนว จึงไม่ให้ความร่วมมือ ครูฝ่ายอื่นมักจะขอชั่วโมงแนะแนวไปทำกิจกรรมอื่น ผู้บริหารไม่เข้าใจงานแนะแนว ขาดเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ

4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานแนะแนวตามความคิดเห็นของครูแนะแนว จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแนะแนว พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า

4.1 จำแนกตาม วุฒิการศึกษา พบว่า ครูแนะแนวที่มีวุฒิต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก (ขวัญแนะแนว 2533 : 26) บุคลากรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ทักษะและประสบการณ์ ในการจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งสอดคล้องกับ (พรหมธิดา แสนคำเครือ 2528 : 139) ขาดแผนงานที่รอบคอบ ขาดระบบการทำงานที่ไม่มีการวางแผน ทำให้การบริการแนะแนวไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และสาเหตุสำคัญ คือครูส่วนใหญ่ขาดความรู้เกี่ยวกับการแนะแนวอย่างแท้จริง (วัชร ทรัพย์มี 2531 : 149) บุคลากรขาดประสบการณ์ด้านการแนะแนว และไม่มีความศรัทธา ในงานแนะแนว

4.2 จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว พบว่า ครูแนะแนวที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานแนะแนวต่างกันมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูแนะแนวที่มีประสบการณ์อาจจะขาดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติซึ่งแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์น้อยที่มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

4.3 จำแนกตาม พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว พบว่า ครูแนะแนวที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนวต่างกันมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก (วัชร ทรัพย์มี 2531 : 149) บุคลากรแนะแนวในโรงเรียน ไม่ได้จบด้านการแนะแนวโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับ (ลักขณา สิริวัฒน์ 2543 : 39) ขาดบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาในการแนะแนวโดยตรง การฝึกอบรมครูเพื่อปฏิบัติงานแนะแนวไม่มีเกณฑ์ที่มีมาตรฐานเดียวกัน การคัดเลือกบุคลากรแนะแนวแทบทุกขั้นตอนขาดประสิทธิภาพทำให้บุคคลที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตามที่ครูแนะแนวควรมี

4.4 จำแนกตาม ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า ครูแนะแนวที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกันมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวโดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนทุกโรงเรียนย่อมมีปัญหาลักษณะคล้ายคลึงกันและองค์ประกอบต่าง ๆ ของแต่ละโรงเรียน

5 แนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5.1 ด้านผู้เรียน

5.1.1 มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และสามารถพึ่งตัวเองได้ จากมาตรฐานที่ 1 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน , กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนทำแบบสอบถาม ให้นักเรียนทำใบงาน , แบบฝึกหัดการรักและเห็นคุณค่าของตนเอง , สนับสนุนส่งเสริมความสามารถของนักเรียน , ให้นักเรียนสำรวจความคิดเห็นของตัวเองและรู้จักตนเองและยอมรับตนเอง , สัมภาษณ์นักเรียน , ให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ , ให้นักเรียนรู้จักประเมินตนเองประเมินผู้อื่น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูแนะแนวมีเทคนิควิธีการที่จะรู้จักนักเรียนและจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง

5.1.2 มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม จากมาตรฐานที่ 2 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ จัดกิจกรรมทางด้านอาชีพ ให้ข้อมูลด้านอาชีพ แนะนำอาชีพ จัดป้ายนิเทศ นิทรรศการ ทั้ง 3 ด้าน การศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม , จัดกิจกรรมแนะแนวศึกษาต่อ , ให้นักเรียนประเมินตนเอง สำรวจตนเอง รู้จักความถนัดของตนเองในเรื่องอาชีพ , จัดแนะแนวการศึกษาต่อจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ , จัดกิจกรรมการแนะแนวในชั้นเรียน , จัดเอกสารและสื่อต่างๆให้บริการแก่นักเรียน , ให้คำปรึกษาการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคมแก่นักเรียน , เชิญวิทยากรจากสาขาอาชีพต่าง ๆ มาบรรยาย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูแนะแนวในโรงเรียนดัดแปลงเรื่อง การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพมากกว่าเรื่องส่วนตัวและสังคม

5.1.3 มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี สังคม จากมาตรฐานที่ 3 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ ให้คำปรึกษา จัดกิจกรรมนันทนาการ ดนตรี กีฬา , จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน , จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิต , สังเกตพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน , เก็บข้อมูล , จัดกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้เลือกจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการของผู้เรียน , ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพจิต , ส่งเสริม สนับสนุนและให้กำลังใจนักเรียน , เชิญนักจิตวิทยา มาพูดคุยกับนักเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ปัจจุบันมีการรณรงค์เรื่องสุขภาพจิตอย่างมากจึงมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมด้านสุขภาพจิตให้แก่นักเรียน เพราะสุขภาพจิตเป็นสิ่งที่สำคัญ

5.1.4 มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และสิ่งแวดล้อม จากมาตรฐานที่ 4 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แก่นักเรียน จัดกิจกรรมสำนึกครอบครัวและสิ่งแวดล้อมจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เช่น วันสำคัญทางศาสนา วันแม่ จักรวรรค์ การรักษาสีสิ่งแวดล้อม , จัดกิจกรรมในคาบแนะแนว , โครงการบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับชุมชนจัดประกวดห้องเรียน , แบ่งเขตรักษาความสะอาด , รณรงค์เรื่องยาเสพติด , เชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ , จัดกิจกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อมใน

โรงเรียน ที่เป็นชนนี้อาจเป็นเพราะ ครูและแนวมีหน้าที่ประสานงานในการจัดกิจกรรมกับชุมชนและฝ่ายต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่เยาวชนซึ่งเป็นกำลังของชาติ และส่งเสริมทักษะความรู้ในด้านต่าง ๆ

5.2 ด้านกระบวนการ

5.2.1 มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว จากมาตรฐานที่ 5 ครูและแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ จัดบริการให้ครอบคลุมทั้ง 5 บริการ จัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ , จัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน , จัดปายินเทศ , บริการให้คำปรึกษา จัดแนะแนวอาชีพ , แต่งตั้งคณะรับผิดชอบวางแผนการทำงาน , จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนว , จัดนิทรรศการ ที่เป็นชนนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดบริการแนะแนวเพื่อให้บริการแก่นักเรียนมีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อให้งานแนะแนวสำเร็จลุล่วงด้วยดี

5.2.2 มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ จากมาตรฐานที่ 6 ครูและแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว , วางแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว , วางโครงสร้างการทำงาน , กำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงาน , ครูที่ปรึกษาทุกคนทำหน้าที่แนะแนว , จัดทำโครงการ , ประเมินผลการทำงานแนะแนว , ปฏิบัติตามปฏิทินการปฏิบัติงาน , ประชาสัมพันธ์ , จัดอบรมด้านแนะแนวให้บุคลากร ที่เป็นชนนี้อาจเป็นเพราะ ในแต่ละโรงเรียนมีบุคลากรรับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่แนะแนว มีการวางแผนที่ดี เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.2.3 มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง จากมาตรฐานที่ 7 ครูและแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อบรม สัมมนา ความรู้ด้านการแนะแนว , สมัครเป็นเครือข่ายศูนย์แนะแนวอำเภอ จังหวัด , สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง , ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว , จัดประชุมร่วมกับชุมชน , บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกัน , แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว , ปฏิบัติตามโครงการ , รวมมือกับครูที่ปรึกษา ที่เป็นชนนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาแต่ละแห่งมีการพัฒนาร่วมมือในการปฏิบัติแนะแนวและเพื่อมีการเพิ่มเติมความรู้ในการปฏิบัติงานแนะแนวอยู่เสมอ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์กับการดำเนินงานแนะแนวมากยิ่งขึ้นซึ่งเป็นประโยชน์กับนักเรียน

5.2.4 มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง จากมาตรฐานที่ 8 ครูและแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน , สำรวจปัญหาเพื่อหาข้อมูล , จัดอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง , ศึกษาและทำงานวิจัย , สรุปงาน รายงานผล ประเมินผล , สรุปโครงการ , ให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ทำแบบสอบถาม , แต่งตั้งคณะทำงานแนะแนว , นำเสนอผู้บริหารเพื่อทำการวิจัย , ศึกษา นักเรียนเป็นรายบุคคล , จัดสร้างองค์กรที่เข้มแข็ง , ทำงานเป็นทีม ที่เป็นชนนี้อาจเป็นเพราะการสำรวจข้อมูล การทำงานวิจัย เป็นส่วนหนึ่งในการที่จะนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนางานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นสถานศึกษาจึงมีการส่งเสริมให้มีการทำวิจัย

5.3 ด้านปัจจัย

5.3.1 มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถจัดการแนะแนว จากมาตรฐานที่ 9 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการแนะแนว มอบหมายภาระงาน , จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนว , ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว , จัดวางตัวบุคคลอย่างเหมาะสม , บุคลากรในโรงเรียนมีความเข้าใจในงานแนะแนว วางแผนการปฏิบัติงาน จัดสอนคาบแนะแนว , จัดบริการครบทั้ง 5 บริการ , มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนว ที่เป็นชนนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้งานแนะแนวประสบความสำเร็จ ซึ่งต้องอาศัยการรวมรวมใจจากหลาย ๆ ฝ่ายช่วยเหลือกัน

5.3.2 มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถและเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว จากมาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ ส่งครูแนะแนวเข้าอบรม ประชุม สัมมนาทางการแนะแนว ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้านการแนะแนว , ครูแนะแนวมีความถนัดในด้านจิตวิทยาการแนะแนว , ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว , จัดทำเอกสารให้ความรู้ด้านการแนะแนว , มีระบบสารสนเทศที่ดี , แต่งครูช่วยงานแนะแนว , เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ด้านการแนะแนว , เลือกครูแนะแนวที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ ที่เป็นชนนี้อาจเป็นเพราะ จิตวิทยาการแนะแนวเป็นศาสตร์ที่จะต้องเรียนรู้ หาความรู้เพิ่มเติมจึงจะสามารถเข้าใจอย่างลึกซึ้งและปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความสามารถในสาขาจิตวิทยาการแนะแนว หรืออบรมเพิ่มเติมจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถในสาขาจิตวิทยาการแนะแนวโดยตรง

5.3.3 มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน จากมาตรฐานที่ 11 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ มีการศึกษา เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล , ให้คำปรึกษา , สอดแทรกจิตวิทยาในการเรียนการสอน , รู้จักและเข้าใจนักเรียน , สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน , มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน , สังเกตพฤติกรรมนักเรียน , จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน , อบรมครูที่ปรึกษาในเรื่องระบบดูแลฯ , ครูทุกคนเป็นครูแนะแนว , เข้าใจธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นที่เป็นชนนี้อาจเป็นเพราะ การรู้จักนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่าง ๆ และเข้าใจนักเรียนสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง จิตวิทยาการแนะแนวเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ครูรู้จักและเข้าใจนักเรียนมากยิ่งขึ้น สามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน

5.3.4 มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี จากมาตรฐานที่ 12 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ จัดประชุมผู้ปกครอง , จัดให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ในห้องทำความรู้จัก (Classroom meeting) , ออกเยี่ยมบ้าน , สัมภาษณ์ข้อมูลทำแบบสอบถามและรายงานผลความประพฤติของนักเรียน , สร้างเครือข่ายผู้ปกครองให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง , ส่งเสริมให้พ่อแม่เป็น

ตัวอย่างที่ดีสร้างความอบอุ่นแก่บุตรหลาน เชิญผู้ปกครองมาพบในกรณีที่มีปัญหา มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน , ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลนักเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นคนที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด จึงจำเป็นที่ครูแนะแนวจะต้องมีการทำความรู้จัก ติดตามประสานงานอยู่เสมอเพื่อสร้างเครือข่ายในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเวลาที่มีนักเรียนอยู่ที่บ้าน เพื่อป้องกัน ส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหาได้อย่างเข้าใจและเหมาะสม

535 มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว จากมาตรฐานที่ 13 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ ประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ,ขอความร่วมมือในการสนับสนุนงานแนะแนวในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสถานที่ อุปกรณ์ ฯ , หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือเรื่องทุนการศึกษา , จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ , ชุมชนเข้ามาฝึกและให้ความรู้เรื่องอาชีพ , ให้ข้อมูลข่าวสาร , รวมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมจัดงานกับชุมชนเนื่องในวันสำคัญต่าง ๆ , อบรมประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง , ออกเยี่ยมบ้าน , นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดบริการแนะแนว ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมของนักเรียนการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ จะช่วยให้ชุมชนมีความคุ้นเคยและสามารถช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เรื่องการศึกษา ทุนการศึกษา

536 มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน จากมาตรฐานที่ 14 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ จัดตามความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน , จัดหาขอบริจาคสื่อ อุปกรณ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง , สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ส่งเอกสารมาให้ , ผลิตสื่อเองใช้ , vcd dvd วีดีโอ โทรทัศน์ เทป ฯ ในการให้ข้อมูล , พัฒนา ปรับปรุงสื่อให้ทันสมัย , จัดป้ายนิเทศประชาสัมพันธ์ , ใช้สื่ออุปกรณ์ที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด , จัดเก็บสื่อ อุปกรณ์อย่างเป็นระบบ , ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อ อุปกรณ์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ สื่ออุปกรณ์มีส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจและอยากเรียนมากยิ่งขึ้น

537 มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย จากมาตรฐานที่ 15 ครูแนะแนวมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลโรงเรียนในระบบฐานข้อมูล เว็บไซต์ของโรงเรียน ร่องลงมาได้แก่ จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน , นักเรียนสามารถใช้ Internet ในการสืบค้นข้อมูล เช่น สืบค้นผลการเรียน ผล Ent " , ใช้บริการ Internet ในศูนย์คอมพิวเตอร์ , จัดอบรมความรู้ด้าน IT ให้แก่บุคลากร , จัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลในฐานข้อมูลของโรงเรียน , มีการรวบรวมด้านการศึกษา , อาชีพแลกเปลี่ยนข่าวสารกับหน่วยงานอื่น , จัดองค์กรประสานงานให้ข้อมูลด้านการแนะแนว , ใช้ระบบข้อมูลรวมกับฝ่ายอื่น , ใช้ป้ายนิเทศ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ในยุคปัจจุบันเป็นยุคแห่งข่าวสาร ยุคสารสนเทศ การใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาหาความรู้ได้อย่างไม่จำกัด สะดวกรวดเร็ว จึงเป็นสิ่งที่โรงเรียนควรมี

6 ปัญหาและแนวแก้ไขการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

6.1 ด้านผู้เรียน

6.1.1 มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และสามารถพึ่งตัวเองได้ จากมาตรฐานที่ 1 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ ข้อมูลนักเรียนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง รองลงมาได้แก่ นักเรียนไม่รู้จักตนเอง นักเรียนขาดความสนใจและความรับผิดชอบ นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง , ครูขาดทักษะในการสอนแนะแนว , ครูแนะแนวมีน้อยดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง ครูแนะแนวไม่ได้สอนแนะแนว , นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม , ครูขาดความเชี่ยวชาญในการทำแบบทดสอบ , สิ่งแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมนักเรียน เช่น พ่อแม่แยกทางกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูแนะแนวขาดทักษะและวิธีการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาและครูแนะแนวไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และสามารถพึ่งตัวเองได้ จากมาตรฐานที่ 1 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ สร้างความเชื่อมั่นเป็นผู้นำในตนเองให้กับนักเรียน , ทำความคุ้นเคยกับเด็กให้มากขึ้น , รวมมือกับครูประจำชั้นดูแลช่วยเหลือนักเรียน , ให้ความรู้ในด้านการรักตนเองและการให้ความรักผู้อื่น , นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขพัฒนาตนเอง , ให้กำลังใจชมเชยมากกว่าตำหนิ ครอบครัวยุติ โรงเรียน มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาด้านพฤติกรรม , จัดทำ SDQ , ทำวิจัย Case study , ให้ครูที่ปรึกษาดูแล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนเป็นทรัพยากรที่สำคัญและเป็นอนาคตกำลังของชาติ จึงควรให้ความสำคัญและมีวิธีการช่วยเหลืออย่างถูกต้อง

6.1.2 มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม จากมาตรฐานที่ 2 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ อุปกรณ์และสื่อ น้อยและไม่ทันสมัย , ครูแนะแนวมีน้อย บริการต่าง ๆ ไม่เต็มที่ , เด็กไม่เข้าเรียน ไม่สนใจกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้ , นักเรียนล้งเล ไม่เข้าใจตนเองว่าชอบอะไร ไม่รู้จักตนเอง , นักเรียนชอบเลือกตามเพื่อน , นักเรียนต้องเลือกตามใจผู้ปกครอง , นักเรียนเลือกอาชีพ การศึกษาต่อไม่ตรงกับความสามารถและความถนัดของตน , ขาดงบประมาณสนับสนุน , ติดต่อกับหน่วยงานอื่น ๆ ค่อนข้างยาก , จัดกิจกรรมไม่ครอบคลุม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูแนะแนวขาดเทคนิคและวิธีการจัดบริการแนะแนวเพื่อให้ นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเอง สามารถเลือกศึกษาต่อและประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของตนเอง

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม จากมาตรฐานที่ 2 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ ให้นักเรียน เลือกอาชีพ ที่สนใจและตรงความถนัดและความสามารถ ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนแสดงศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ , เชิญวิทยากรในสาขาต่าง ๆ มาให้ความรู้ , หาสื่ออุปกรณ์เพิ่มเติม ให้นักเรียนทำแบบสำรวจอาชีพ , จัดหาข้อมูลในด้านการศึกษาและ

อาชีพ ให้คำปรึกษา จัดกิจกรรมที่หลากหลาย จัดนิทรรศการ ให้ครูที่ปรึกษาช่วยดูแล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การให้ผู้เรียนรู้จักตนเองทำให้นักเรียนสามารถเลือกอาชีพศึกษาต่อเหมาะกับตนเอง การจัดกิจกรรมเสริม เช่น เข้าค่าย เชิญวิทยากรมาพูดคุย จะทำให้ผู้เรียนรู้จักเข้าใจตัวเองมากยิ่งขึ้น

6.1.3 มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี จากมาตรฐานที่ 3 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ นักเรียนไม่กล้าเปิดเผยตนเอง , ครูขาดทักษะในการให้คำปรึกษา , ครูดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง , บุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถด้านสุขภาพจิต , ครูที่ปรึกษาดูแลไม่เต็มที่ , เด็กยากจนครอบครัวแตกแยก , นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนไม่เปลี่ยนแปลงตัวเองไปในทางที่ดี , นักเรียนเรียกร้องความสนใจ , เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูขาดทักษะในด้านจิตวิทยาการแนะแนว ทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่น และไม่ไว้วางใจ และไม่กล้ามาขอรับคำปรึกษา อีกทั้งครูยังไม่รู้จักนักเรียนและไม่มีข้อมูลของนักเรียน

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี จากมาตรฐานที่ 3 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ ให้คำปรึกษา , จัดกิจกรรมนันทนาการ ดนตรี กีฬา , ส่งต่อนักจิตวิทยาประจำโรงพยาบาล , ให้ครูที่ปรึกษาดูแลอย่างใกล้ชิด , ทำ Case study , ประสานระหว่างครูที่ปรึกษากับครูแนะแนว , จัดกิจกรรมกลุ่ม , ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน , ให้กำลังใจแก่นักเรียน , จัดอบรมให้ความรู้ให้แก่บุคลากร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การรวมกันระหว่างครูที่ปรึกษากับครูแนะแนวเป็นการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการรู้จักและเข้าใจผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ถูกทางทั้งนี้การทำกิจกรรมเสริม(ช่วยเสริมสร้างสุขภาพจิตที่ดีแก่ผู้เรียนด้วย

6.1.4 มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม จากมาตรฐานที่ 4 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ นักเรียนยังขาดจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม , ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน , นักเรียนยากจน , ชุมชนยังมีส่วนร่วมน้อย , เด็กขาดพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ต้องไปทำงานที่อื่น , ขาดความร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียน , พ่อแม่ไม่สนใจบุตรหลาน , บุคลากรขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ , นักเรียนทำตามเพื่อนมากเกินไป , ครูแนะแนวมีจำนวนน้อย , ครูแนะแนวมีภาระงานมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูแนะแนวขาดทักษะการติดต่อ สื่อสารการประสานงานที่ดีระหว่างชุมชนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชุมชนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงไม่มีส่วนร่วมกับโรงเรียน ทำให้ผู้เรียนมองไม่เห็นความสำคัญ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัวสังคมและสิ่งแวดล้อม จากมาตรฐานที่ 4 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ปลูกจิตสำนึกที่ดีให้นักเรียนเห็นคุณค่าความสำคัญของครอบครัว สังคม สิ่งแวดล้อม , ส่งเสริมให้ครอบครัวปลูกจิตสำนึกที่ดีแก่บุตรหลาน , ประชุมผู้ปกครอง , ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากที่สุด , อบรมด้านวินัยและความรับผิดชอบแก่นักเรียน , ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามความสนใจ , วางแผนกำหนดการแก้ไข ส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง , ให้เหตุผล ยกตัวอย่าง ชมเชย ,

เยี่ยมบ้าน ให้คำปรึกษา , จัดอบรมคุณธรรมจริยธรรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครอบครัวชุมชน เป็นสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด จึงควรปลูกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนมองเห็นคุณค่า และตระหนักถึงความสำคัญ

6.2 ด้านกระบวนการ

6.2.1 มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว จาก มาตรฐานที่ 5 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านแนะแนว โดยตรง , บุคลากรมีน้อย , ขาดสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย , บุคลากรทำงานหลายหน้าที่ , ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน , ผู้บริหารไม่เข้าใจงานแนะแนว , ขาดแหล่งข้อมูล , บุคลากรทำงาน ไม่ตรงกับความสามารถ , จัดกิจกรรมและบริการไม่มีประสิทธิภาพ , ไม่มีแหล่งข้อมูลเอกสารที่จะ ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนว , สถานที่ไม่เพียงพอ , ปัญหาการให้บริการสนเทศ , นักเรียน ขาดทักษะในการแก้ปัญหา , นักเรียนไม่สนใจบริการแนะแนว ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูแนะแนว ที่จบโดยตรงมีน้อย และครูแนะแนวขาดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานแนะแนวอย่างจริงจัง และบุคลากรส่วนใหญ่มองไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว โรงเรียนสวนมากจะเน้นเรื่อง วิชาการมากกว่า

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการ แนะแนว จากมาตรฐานที่ 5 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้เชิญบุคลากรจาก หน่วยงานอื่นมาให้ความรู้ , ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญ , มีบริการให้คำปรึกษา , ควรเพิ่ม ตำแหน่งบรรจุครูแนะแนวให้มากขึ้น , ควรส่งบุคลากรเข้าอบรมด้านการแนะแนว , ศึกษาดูงาน , สรุปการปฏิบัติงานตามแผน , จัดให้มีงบประมาณอย่างเพียงพอ , จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน , เชิญ นักจิตวิทยาโดยตรง , หาข้อมูลเพิ่มเติม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การที่ผู้บริหารให้ความสำคัญ เป็นสิ่งที่ช่วยผลักดันให้งานแนะแนวมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ครูแนะแนวที่มีความรู้ ความสามารถก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การปฏิบัติงานแนะแนวบรรลุจุดมุ่งหมาย

6.2.2 มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ จากมาตรฐานที่ 6 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ ขาดบุคลากรที่จบด้านแนะแนวโดยตรง บุคลากรมีน้อยครูแนะแนวมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบหลายหน้าที่ , ขาดงบประมาณ , ไม่สามารถ ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ , ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว , ไม่ค่อยมีการวางแผนเป็น หลักการ , งานแนะแนวยังไม่เป็นระบบ , ครูแนะแนวไม่ทุ่มเทกับงานแนะแนวอย่างเต็มที่ , โครงสร้างยังไม่ชัดเจน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การที่จะมีงานแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ ครู แนะแนวต้องมีความรู้และบุคลากรในโรงเรียนก็ต้องสนับสนุน ส่งเสริมให้งานแนะแนวประสบ ความสำเร็จ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนว อย่างเป็นระบบ จากมาตรฐานที่ 6 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้เปลี่ยนผู้บริหาร , จัดอบรมให้ความรู้ , จัดหาบุคลากรที่ตรงกับสายงาน , จัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน , ศึกษาหา ความรู้เพิ่มเติม , ประชุมเพื่อหาวิธีการแก้ปัญหา , ควรศึกษาวิจัย , จัดเอกสารให้เป็นหมวดหมู่เป็น

ปัจจุบัน จัดทำระบบบริการที่ดี ควรมีการประสานงานที่ดี มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีส่วนกดดันและผลักดันให้งานแนวประสบความสำเร็จ เพราะผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีอำนาจมากที่สุดในโรงเรียน ถ้าผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญผู้ปฏิบัติงานก็หมดกำลังใจที่จะทำงาน

6.2.3 มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง จากมาตรฐานที่ 7 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ ขาดการประสานงานที่ดี ขาดงบประมาณ, บุคลากรมีน้อยไม่เพียงพอ, ยังไม่มีการตั้งเครือข่าย ครูแนะแนวไม่ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และไม่ต่อเนื่อง, ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเครือข่าย, อยู่ระหว่างการพัฒนาเครือข่าย, ครูแนะแนวไม่ได้จบแนะแนวโดยตรง, ครูแนะแนวขาดจิตสำนึกและความรับผิดชอบ, ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูแนะแนวขาดทักษะการติดต่อประสานงานที่ดี ทำให้การสร้างและพัฒนาเครือข่ายเป็นไปได้ยาก

แนวทางการแก้ปัญหาที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง จากมาตรฐานที่ 7 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ ประชุม อบรม ชี้แจง ในการปฏิบัติงานแนะแนว, หาบุคลากรเพิ่ม, ควรมีการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง, ควรมีการประเมินอย่างจริงจัง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การอบรม ประชุมระหว่างครูแนะแนวในการปฏิบัติงานแนะแนว ทำให้ครูแนะแนวได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปปรับใช้กับโรงเรียนของตน

6.2.4 มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง จากมาตรฐานที่ 8 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ มีภาระงานมาก ไม่สามารถทำวิจัยได้ ยังทำไม่เต็มที่และไม่ชัดเจน, ขาดบุคลากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญ ยังไม่มีการปฏิบัติจริง, ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร, บุคลากรมีน้อย, ขาดงบประมาณ, ยังไม่มีการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ, ยังขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง, วิทยากรและแหล่งความรู้ทางการแนะแนวน้อยอยู่ห่างไกล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูแนะแนวยังไม่มีความรู้ในการทำวิจัยอย่างแท้จริงจึงไม่สามารถทำงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนะแนวได้ เนื่องจากครูแนะแนวส่วนใหญ่ไม่ได้จบแนะแนวโดยตรง

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง จากมาตรฐานที่ 8 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ ส่งเสริมให้มีการทำวิจัยมากขึ้น, จัดอบรมหรือส่งไปอบรมความรู้เพิ่มเติม, ประชุมปรึกษาหารือระหว่างครูแนะแนว, ควรมีบุคลากรที่มีความรู้เพียงพอ, รวมมือกับฝ่ายอื่น ๆ แก้ปัญหาที่จำเป็นด้านอื่น ๆ ก่อน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การศึกษาความรู้ ด้านการวิจัยจะทำให้ครูแนะแนวสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ชัดเจนมากขึ้น เพราะการทำวิจัยเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ

6.3 ด้านปัจจัย

6.3.1 มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว จากมาตรฐานที่ 9 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจงานแนะแนว , บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของงานแนะแนว , ครูแนะแนวไม่จบการศึกษาด้านแนะแนวโดยตรง , บุคลากรมีน้อย ครูแนะแนวมีหน้าที่รับผิดชอบมากเกินไป ขาดงบประมาณ ขาดสื่อเครื่องมือที่ทันสมัย , ผู้บริหารและบุคลากรขาดการประสานงาน , การเข้าร่วมประชุมระดับประเทศมีน้อยไม่ค่อยได้รับการอบรมด้านการแนะแนว ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนยังไม่เห็นความสำคัญกับการแนะแนวทำให้ครูที่ปฏิบัติงานแนะแนวส่วนใหญ่จะแต่งตั้งครูที่ไม่มีความรู้ด้านการแนะแนวทำให้การแนะแนวไม่มีคุณภาพ

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว จากมาตรฐานที่ 9 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญและเข้าใจงานแนะแนวมากขึ้น , จัดอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนวแก่บุคลากร , ควรมีการประสานงานที่ดี , วางแผนการปฏิบัติงาน , ควรมีการประเมินอย่างต่อเนื่อง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อผู้บริหารเห็นความสำคัญและเข้าใจงานแนะแนวครูแนะแนวก็จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่นเพราะงานแนะแนวถือว่าเป็นงานที่สำคัญควรหาผู้ปฏิบัติที่มีความรู้ด้านการแนะแนวโดยตรง หรือส่งเสริมให้เข้าร่วมอบรม ประชุม สัมมนาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนว

6.3.2 มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษาและมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว จากมาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ ครูแนะแนวไม่ได้จบแนะแนวโดยตรง , ครูแนะแนวขาดความรู้ ความเข้าใจความเชี่ยวชาญในการแนะแนว , ครูแนะแนวมีภาระงานมาก , อบรมความรู้ด้านการแนะแนวเพิ่มเติม , บุคลากรมีน้อย , การอบรมด้านการแนะแนวมีน้อย , ขาดงบประมาณ , ครูแนะแนวยังขาดประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว , นักเรียนมีจำนวนมากดูแลไม่ทั่วถึง , เอกสารความรู้ด้านการแนะแนวมีน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูแนะแนวส่วนใหญ่ไม่ได้จบแนะแนวโดยตรง บางคนไม่เคยได้รับการอบรมด้านการแนะแนวเลยแต่ต้องมาปฏิบัติงานแนะแนวเพราะบุคลากรในโรงเรียนมีน้อยจึงต้องแบ่งหน้าที่รับผิดชอบโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว จากมาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ เพิ่มครูที่จบแนะแนวโดยตรง , แต่งตั้งครูช่วยงานแนะแนว , จัดหาสื่อเอกสารให้ครูแนะแนวศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม , เลือกครูที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ทางการแนะแนว ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่จบแนะแนวโดยตรงย่อมมีความรู้ความสารถในการปฏิบัติงานแนะแนวมากกว่าครูที่ไม่ได้จบโดยตรง การบรรจุครูที่จบทางด้านงานแนะแนวโดยตรงจะช่วยให้การปฏิบัติงานแนะแนวมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพราะเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ

633 มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน จากมาตรฐานที่ 11 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้ามาขอรับปรึกษา ไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลของตน ,นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ บุคลากรขาดความรับผิดชอบ , ขาดความรู้ด้านจิตวิทยา , ครูแนะแนวไม่มีเวลาในการทำงานภาระงานมาก , สื่ออุปกรณ์มีน้อย , กิจกรรมที่จัดไม่น่าสนใจ , เด็กก้าวร้าว ไม่เชื่อฟัง , ครูไม่รู้ข้อมูลนักเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูแนะแนวขาดทักษะ เทคนิคในการแนะแนวจึงไม่รู้จักวิธีการในการรู้จักและได้ข้อมูลของนักเรียนและไม่นำหลักจิตวิทยามาใช้กับผู้เรียน

แนวทางแก้ปัญหามาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน จากมาตรฐานที่ 11 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ ใช้จิตวิทยาบูรณาการในการเรียนการสอน , ทำกิจกรรมเพื่อรู้จักและเข้าใจผู้เรียนมากที่สุด , ให้คำปรึกษา , ให้กำลังใจ ยกย่องนักเรียน , ครูควรเอาใจใส่นักเรียนเพิ่มขึ้น , อบรมให้บุคลากรมีความรู้และเข้าใจในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน , จัดหาสื่อให้เพียงพอ , จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน , ประสานงานกับบุคลากรในโรงเรียน , สร้างความคุ้นเคยกับเด็ก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การใช้หลักจิตวิทยาการแนะแนวช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียนมากยิ่งขึ้นและสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

634 มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี จากมาตรฐานที่ 12 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ นักเรียนไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ พ่อแม่ต้องไปทำงานต่างถิ่นสวนมากอยู่กับญาติ , ผู้ปกครองไม่เข้าร่วมประชุมอย่างจริงจัง , ขาดการประสานงานที่ดีกับผู้ปกครอง , ผู้ปกครองมีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ , นักเรียนมีปัญหาพ่อแม่แยกทาง , ผู้ปกครองเชื่อบุตรหลานมากเกินไป , นักเรียนบางคนไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาของตนเอง , เด็กขาดความอบอุ่น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ในต่างจังหวัดสวนใหญ่ครอบครัวมีฐานะ ทางเศรษฐกิจไม่ดี ทำให้พ่อแม่ต้องไปทำงานต่างถิ่นจึงไม่ได้อยู่กับบุตรหลานจึงไม่มีคนดูแลจึงทำให้นักเรียนขาดความอบอุ่นและไม่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี จากมาตรฐานที่ 12 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ ให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง , ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองในการแก้ปัญหา , เยี่ยมบ้าน , ติดต่อทางโทรศัพท์ , ให้คำปรึกษา , รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล , ทำครอบครัวศึกษา , ประชุมผู้ปกครองในระดับชั้น , ส่งเสริมให้มีผู้ปกครองเครือข่าย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อพ่อแม่กับนักเรียนไม่ได้อยู่ด้วยกันครูจึงต้องประสานงานกับผู้ปกครองท่านอื่น ๆ ให้ช่วยดูแลนักเรียนและครูแนะแนวเองก็ต้องรู้จักนักเรียนให้ได้มากที่สุดเพื่อสามารถให้ความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม

635 มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว จากมาตรฐานที่ 13 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขาดความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง , การสนับสนุนยังไม่เพียงพอ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี , บุคลากรมีน้อย นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน , ขาดข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีการประสานกับหน่วยงานภายนอก ให้มีส่วนร่วม สนับสนุนงานแนะแนวเท่าที่ควร เพราะขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานที่ดีของงานแนะแนว

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว จากมาตรฐานที่ 13 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ ควรมีการประสานงานที่ดี , ควรเพิ่มบุคลากรที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การประชาสัมพันธ์ การประสานงานที่ดีจะช่วยให้หน่วยงานต่าง ๆ รู้จักงานแนะแนวและช่วยเหลือได้ถูกทางมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง สื่ออุปกรณ์ ทุนการศึกษา

635 มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน จากมาตรฐานที่ 14 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ สื่อ อุปกรณ์มีน้อยไม่เพียงพอ , สื่อ อุปกรณ์ไม่ทันสมัย , ขาดงบประมาณ , ไม่มีความรู้ในการใช้สื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน , ใช้สื่อไม่เหมาะสมไม่รักษา , ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนขาดงบประมาณในการพัฒนางานแนะแนว เนื่องจากผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญและไม่จัดสรรงบประมาณมายังงานแนะแนว

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน จากมาตรฐานที่ 14 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนี้ หาสื่อเครื่องมือเพิ่มเติม , หางบประมาณ ระดมทุน , ใช้สื่อที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด , ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง , ปรับปรุงซ่อมแซม ผลิตสื่อเอง , ควรมีครูที่มีความรู้โดยตรง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การหางบประมาณในหน่วยงานต่าง ๆ เป็นการแบ่งเบาภาระของทางโรงเรียน หรืออาจจะประสานงานให้หน่วยงานต่าง ๆ บริจาคสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ

637 มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย จากมาตรฐานที่ 15 ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติ ดังนี้ ยังไม่มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย , ขาดงบประมาณ , ยังไม่มีหน่วยงานที่จัดบริการแนะแนวที่ชัดเจนเป็นระบบ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอ , Internet ใช้งานได้ไม่ดี , ขาดผู้มีความรู้ ผู้ปฏิบัติ , ยังไม่มี Internet ใช้ , แนะแนวไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ , ขาดการประสานงานที่ดี ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ บุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในการใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศและยังไม่เห็นประโยชน์ของการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย

แนวทางการแก้ปัญหามาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย จากมาตรฐานที่ 15 ครูแนะแนวมีแนวทางในการแก้ปัญหา ดังนั้นยังไม่มี การเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายควรมีการสร้าง เว็บไซต์เป็นของตัวเอง งบประมาณสนับสนุนที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การมีเว็บไซต์เป็นของโรงเรียนเองจะเป็นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้เป็นที่รู้จักในด้านต่าง ๆ และง่ายต่อการหาข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยดังต่อไปนี้

1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานแนะแนว ควรพัฒนา ดังนี้

1 1 1 ด้านผู้เรียน

1 1 1 1 ควรจัดทำเอกสาร คู่มือ เพื่อให้ผู้ที่ปฏิบัติงานแนะแนวได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1 1 1 2 ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประชุม อบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการแนะแนวให้มากขึ้น

1 1 1 3 ควรเพิ่มครูที่จบด้านแนะแนวโดยตรง เพื่อจะได้ปฏิบัติงานแนะแนวอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1 1 1 4 ครูทุกคนภายในโรงเรียนควรมีส่วนร่วมในการพัฒนางานแนะแนว

1 1 1 5 ครูทุกคนต้องรู้จักนักเรียนมากขึ้นโดยใช้เทคนิคทางการแนะแนว

1 1 1 6 ครูควรจัดหาเอกสาร ที่ครอบคลุมการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิต และสังคม เพื่อให้ให้นักเรียนได้ศึกษา

1 1 2 ด้านกระบวนการ

1 1 2 1 ควรจัดบริการให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ครอบคลุมด้านการศึกษา อาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม

1 1 2 2 ควรมีการวางแผน กำหนด นโยบาย วางโครงสร้างการแนะแนวอย่างดี เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

1 1 2 3 ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงพัฒนางานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1 1 2 4 ควรมีการประเมินผล สำรวจปัญหา ศึกษาวิจัยการปฏิบัติงานแนะแนวในแต่ละปี

1 1 3 ด้านปัจจัย

1 1 3 1 ผู้บริหารและบุคลากรควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานแนะแนว เพื่อดำเนินงานจะได้ง่ายขึ้น

1 1 3 2 ควรมีการอบรมให้ความรู้ด้านการแนะแนวแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความรู้ให้เพิ่มมากขึ้น

1 1 3 3 ควรมีการเข้าร่วมประชุมกับเครือข่ายแนะแนว

1 1 3 4 ควรมีการเก็บข้อมูลนักเรียน รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อเป็น ประโยชน์ในการทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

1 1 3 5 ควรมีการประสานงาน กับชุมชน ผู้ปกครองและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในการดำเนินงานแนะแนว

1 1 3 6 ควรจัดหาสื่อ จัดทำสื่อที่เป็นประโยชน์และทันสมัย เก็บรวบรวมให้ เป็นหมวดหมู่

1 1 3 7 ควรมีการสร้าง เว็บไซต์ที่เกี่ยวกับแนะแนวโดยตรงเพื่อายต่อ การศึกษาค้นคว้า

1 1 3 8 ควรมีงบประมาณเกี่ยวกับงานแนะแนวโดยเฉพาะ

1 1 3 9 ควรมีระบบสารสนเทศที่ทันสมัยในทุก ๆ โรงเรียน

1 2 ควรจัดให้มีการประชุม อบรม สัมมนา แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวอย่าง ต่อเนื่อง

1 3 ควรมีครูแนะแนวที่จบด้านการแนะแนวโดยตรงในทุก ๆ โรงเรียน

2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

2 1 ควรติดตามการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว เพื่อศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

2 2 ควรศึกษาความรับผิดชอบการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว ภายหลัง จากการมีมาตรฐานการแนะแนว

2 3 ควรมีการประเมินการปฏิบัติงานแนะแนว ที่มีคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา

2 4 ควรมีการศึกษากการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวใน จังหวัดอื่น ๆ

2 5 ควรมีการศึกษาด้านผู้เรียนกับนักเรียนเพื่อจะได้ทราบว่าการปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานได้ผลอย่างไร

2 6 ควรขยายขอบเขตการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น โดยทำกับครูแนะแนว ในโรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดเอกชน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2536) คู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพฯ กรมฯ
- กรมวิชาการ (2544) คู่มือการบริหารจัดการแนะแนว เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กรุงเทพฯ กรมฯ
- (2545) มาตรฐานการแนะแนว กรุงเทพฯ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
(ร.ส.พ.)
- กรมวิชาการ และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2544) รายงานการวิจัยการกำหนดวิสัยทัศน์
และยุทธศาสตร์ของการแนะแนวมิติใหม่, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ
กรมฯ
- กรมวิชาการ (2545) แผนพัฒนาการแนะแนว ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) กรุงเทพฯ กรมฯ
- กรัณรัตน์ จิตตรง (2526) รูปแบบการจัดบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
อนาคตโดยใช้กระบวนการวิจัยแบบเดลฟาย ปริณานิพนธ์ กศม (จิตวิทยาการ
แนะแนว) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อุดรธานี
ขวัญแนะแนว (นามแฝง) (2533 , ธันวาคม – มกราคม) ใครจะแก้ปัญหาการแนะแนว" แนะแนว
164 42
- กัญญาวดี แสงงาม (2543) การศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติงานของครู
แนะแนว ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร
ปริณานิพนธ์ กศม (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ
- การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว สัมภาษณ์ จารุวรรณ อ่อนสองชั้น วันที่ 25 กรกฎาคม
2547
- การแนะแนว ที่มา <http://www.moe.go.th> วันที่สืบค้น วันที่ 12 กรกฎาคม 2547
- เกสร สัมภมิตร (2536) การศึกษาสภาพปัญหาการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนเทศบาล
ในเขตการศึกษา 12 ปริณานิพนธ์ กศม (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อุดรธานี
- คมเพชร จิตรสุกุล (2521) การแนะแนวเบื้องต้น กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ
- (2529) การแนะแนวเบื้องต้น กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ไทยพานิช
- จำเนียร ช่างโชติ (2527) การให้คำปรึกษาและการแนะแนวเบื้องต้น กรุงเทพฯ อักษรกิจ
- ชลัดดา ขวัญเมือง (2541) กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน กรุงเทพฯ วิทย์พัฒน์

- ชูศรี วงศ์รัตน (2541) เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย กรุงเทพฯ ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นงนุช ปวงมาโล (2541) ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นวลอนงค์ วงษ์เพ็ชร (2543) การศึกษารูปแบบการบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ปริญญานิพนธ์ กศม (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ประณม จันทิมและวิไลวรรณ ใจแก้ว (2539) “จากแผน 1 สู่มโนทัศน์ 2” วารสารการแนะแนว 164 2 – 7
- ประหยัด ทองมาก (2531 ตุลาคม - พฤศจิกายน) “การแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา ครูทุกคนต้องเกี่ยวข้อง”แนะแนว 23(119) 26-30
- พิชัย งามทวี (2535) การศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวอาชีพ โรงเรียน โครงการนาร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ ในระดับประถมศึกษาเขตการศึกษา 7 วิทยานิพนธ์ กศม (จิตวิทยาการแนะแนว) พิษณุโลก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
- พนม ลัมอารีย์ (2533) การแนะแนวเบื้องต้น กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- พนม ลัมอารีย์ และคณะ (2540) รายงานการวิจัย รูปแบบการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 9 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- พรหมธิดา แสนคำเครือ (2528) การแนะแนวเบื้องต้น พิษณุโลก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
- พรรณราย ทรัพย์ประภา (2529) การสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยกระบวนการกลุ่ม กรุงเทพฯ รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์
- พรรณิ เกษกมล (2537 ตุลาคม – พฤศจิกายน) “การพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว” แนะแนว 26(155) 28 – 29
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2529) การแนะแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพฯ ตำราอุดมศึกษาโครงการส่งเสริมการแต่งตั้งตำราทบวงมหาวิทยาลัย
- มารีสา สิงหนุต (2533) การศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริญญานิพนธ์ กศม (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ยุเพญ ทรัพย์ (2539) การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก วิทยานิพนธ์
กศ ม พิษณุโลก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ลักขณา สรวิวัฒน์ (2543) การแนะแนวเบื้องต้น กรุงเทพฯ โอเดียนสโตร์
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531) เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา กรุงเทพฯ
วีริยาสาส์น
- ลำเพา เอี่ยมสำอางค์ (2532) ทศนะในการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
เขตการศึกษา 1 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ปริญญานิพนธ์ กศ ม (จิตวิทยาการแนะแนว)
กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วัฒนา พัทธราวิช (2531) หลักการแนะแนว กรุงเทพฯ การศาสนา
- วัชร ทรัพย์มี (2531) การแนะแนวในโรงเรียน กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
- รวีวรรณ ชินะตระกูล (2539) หลักการแนะแนว กรุงเทพฯ ภาพพิมพ์
- วิรุฬห์ ทองอำภา (2544) จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กวัยรุ่น คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี กรุงเทพฯ เม็ดทรายพรินติ้งการพิมพ์
- วัลนิภา ฉลากบาง (2535) จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กประถมศึกษา กรุงเทพฯ
โอเดียนสโตร์
- วิรัช โพยมรัตน์ (2536) ความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน
โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2534 สังกัดสำนัก
งานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก วิทยานิพนธ์ กศ ม (จิตวิทยาการแนะแนว)
พิษณุโลก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
- รวีวรรณ ลักษณะพรหม (2530) ปัญหาในการจัดบริการแนะแนวของครูแนะแนวโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปริญญานิพนธ์ กศ ม
(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2529 , เมษายน – พฤษภาคม) "ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข
ด้านการพัฒนาบุคลากรแนะแนว" วารสารแนะแนว 164 12-13
- (2531) ศึกษาปริทัศน์ กรุงเทพฯ วัฒนาพานิช
- สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2546) ปฏิรูปเด็กไทยใส่ใจคุณภาพชีวิต กรุงเทพฯ
สมาคมฯ
- ศรีบุญเรือน ทองสนธิ (2531) การศึกษาสภาพปัญหาของการจัดบริการแนะแนวใน
โรงเรียน ประถมศึกษาตามความคิดเห็นของครูแนะแนวและคณะครู สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก วิทยานิพนธ์ กศ ม (จิตวิทยาการแนะแนว)
พิษณุโลก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
- ศุภวดี บุญญวงศ์ (2531) การแนะแนวเบื้องต้น กรุงเทพฯ โครงการบริการการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

อุษณีย์ เยนสบาย (2533) จิตวิทยาการแนะแนว กรุงเทพฯ โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์

Good C V *Dictionary of Education* New York McGraw – Hill Book Company
1973

Jones A J *Principles of Guidance* New York McGraw – Hill Book Company
1970

Miller,Carroll H *Foundations of Guidance* New York Harper & Row
Publisher,Inc ,1976

Traxler Arthur E *Techniques of Guidance* New York Harper & Brothers,1957

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 43 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถาม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
ด้านผู้เรียน	
มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้	
1	7 45
2	4 31
3	7 49
4	5 16
5	1 16
6	1 27
7	8 61
8	3 62
9	13 00
10	11 59
11	11 29
มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม	
12	10 26
13	5 65
14	5 48
15	6 06
16	3 06
17	6 38
18	9 81
19	7 63
มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี	
20	5 58
21	5 02
22	4 74
23	4 38
24	4 84

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำ	
ประโยชน์ต่อครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม	
25	9 08
26	7 95
27	6 20
28	6 42
ด้านกระบวนการมาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามี	
การจัดกิจกรรมและบริการแนะแนว	
29	5 54
30	6 15
31	4 45
32	4 53
มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการ	
แนะแนวอย่างเป็นระบบ	
33	5 61
34	6 15
35	6 53
36	7 24
37	7 41
38	5 89
39	2 31
มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนา	
เครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง	
40	4 19
41	4 39
42	3 59
43	3 82

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนว อย่างต่อเนื่อง	
44	4 03
45	1 88
46	5 86
47	4 70
48	5 02
ด้านปัจจัย	
มาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการ ศึกษามีความสามารถบริหารจัดการแนะแนว	
49	3 76
50	4 55
51	4 38
52	5 04
53	2 14
มาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนวมีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการ แนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติ วิชาชีพแนะแนว	
54	1 47
55	4 67
56	2 74
57	1 78
58	1 80
59	1 30
60	1 31

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
มาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้าน จิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการ สอน	
61	5 85
62	5 79
63	9 05
64	10 84
มาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ผู้ปกครองมีความสามารถ ในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริม พัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี	
65	9 45
66	10 33
67	7 20
มาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการ ส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว	
68	9 74
69	2 38
70	5 16
71	8 84
มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อเครื่องมือ ทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน	
72	5 98
73	2 10
74	2 33
75	1 97
76	4 42

ตาราง 43 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (๓)
มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย	
77	1 80
78	6 29
79	3 13
80	4 33
81	1 44
82	1 75

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนว

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด

คำชี้แจง

แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว ท่านสามารถตอบได้อย่างอิสระ คำตอบของท่านไม่มีถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อตัวท่านแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามท่านไม่ต้องลงชื่อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

จึงขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณอาจารย์แนะแนวทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวนงพงา เรืองยศ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1 วุฒิการศึกษาแบ่งเป็น

- () ปริญญาตรี
- () ปริญญาโทขึ้นไป
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

2 ประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว

- () 1 – 5 ปี
- () 6 – 10 ปี
- () มากกว่า 10 ปี
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

3 พื้นฐานความรู้ทางด้านการแนะแนว แบ่งเป็น

- () จบวิชาเอกด้านการแนะแนว
- () จบวิชาเอกอื่น ๆ แต่ได้รับการฝึกอบรมด้านการแนะแนว
- () อื่น ๆ โปรดระบุ

4 ขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่

- () โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก
- () โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง
- () โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว
คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานตาม
มาตรฐานการแนะแนว แต่ละข้อมีคำตอบ 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ของทางซ้าย เป็นการประเมินแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ
แนะแนว ว่าท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว ได้มากน้อย
เพียงใด

มากที่สุด	หมายถึง	ท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ท่านมีแนวทางการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ของทางด้านขวา เป็นการประเมินปัญหาการปฏิบัติงานตาม

มาตรฐานการแนะแนว ว่าท่านมีปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว

มากน้อยเพียงใด

มากที่สุด	หมายถึง	ท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการ แนะแนวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

แนวทางการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	ระดับการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว					ระดับปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเอง รักและ เห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถ พึ่งตัวเองได้ 00 มกษสส สสวจ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับ ผู้เรียนด้วยวิธีการสังเกต		✓							✓	

แนวทางการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว	ระดับการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว					ระดับปัญหาการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานการแนะแนว				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
73 มีการใช้ สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนว ครอบคลุมด้านการศึกษา อาชีพและการ งานชีวิตและสังคมในการจัดกิจกรรม แนะแนว										
74 มีการจัดทำระเบียบ สื่อ เครื่องมือทางการ แนะแนว										
75 มีการจัดเก็บ สื่อ เครื่องมือทางการ แนะแนวให้เป็นหมวดหมู่										
76 มีการพัฒนา สื่อ เครื่องมือทางการ แนะแนวอยู่เสมอ										
มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนว เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย										
77 มีระบบฐานสารสนเทศ อินเทอร์เน็ตใช้ ทางการแนะแนว										
78 มีฐานข้อมูลด้านการ ศึกษาอาชีพและการ งานชีวิตและสังคมที่เป็นปัจจุบัน										
79 มีการเชื่อมโยงข้อมูล ทั่วสากับหน่วยงาน อื่นๆ										
80 มีข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยอยู่เสมอ										
81 มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางการ แนะแนวระหว่างสถานศึกษาอื่นๆ										
82 มีการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีเพื่อ ใช้ประโยชน์ร่วมกันกับหน่วยงานอื่น ๆ										

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางและปัญหารวมทั้งการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตาม
มาตรฐานการแนะแนวซึ่งเปิดแบบสอบถามแบบปลายเปิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเมื่อท่านอ่านแล้วกรุณาเขียน
ตอบตามความเป็นจริงที่ท่านได้ปฏิบัติมา

1 ท่านมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเองรักและเห็นคุณค่าใน
ตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ อย่างไร

2 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนรู้จักตนเองรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นและสามารถพึ่งตัวเองได้ อย่างไร

3 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม อย่างไร

4 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษาอาชีพและการงาน ชีวิตและสังคม อย่างไร

5 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี อย่างไร

6 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี อย่างไร

7 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อ
ครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างไร

8 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีจิตสำนึกใน
การทำประโยชน์ต่อครอบครัวสังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างไร

9 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและบริการ
แนะแนว อย่างไร

10 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัด
กิจกรรมและบริการแนะแนว อย่างไร

11 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนว
อย่างเป็นระบบ อย่างไร

12 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีการบริหารจัดการแนะแนวอย่างเป็นระบบ อย่างไร

13 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง อย่างไร

14 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาสร้างและพัฒนาเครือข่ายการแนะแนวที่เข้มแข็ง อย่างไร

15 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง อย่างไร

16 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และนำผลมาพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง อย่างไร

17 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถจัดการแนะแนว อย่างไร

18 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 9 ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถจัดการแนะแนว อย่างไร

19 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนว มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว อย่างไร

20 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 10 ครูแนะแนว มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และเป็นแกนนำด้านจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา และมีคุณสมบัติวิชาชีพแนะแนว อย่างไร

21 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน อย่างไร

22 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 11 ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาและนำความรู้ด้านจิตวิทยาการแนะแนวไปบูรณาการในการเรียนการสอน อย่างไร

23 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี อย่างไร

24 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 12 พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความสามารถในการดูแลช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและส่งเสริมพัฒนาให้บุตรหลานมีคุณภาพชีวิตที่ดี อย่างไร

25 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว อย่างไร

26 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานที่ 13 ศาสนบุคคล ชุมชน สื่อมวลชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนรวมในการส่งเสริม สนับสนุนงานแนะแนว อย่างไร

27 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้สื่อ เครื่องมือ
ทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน อย่างไร

28 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีและใช้
สื่อ เครื่องมือทางการแนะแนวอย่างเหมาะสมกับผู้เรียน อย่างไร

29 ทานมีแนวทางในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศ
ทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย อย่างไร

30 ทานมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีและใช้
ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการแนะแนวเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย อย่างไร

ภาคผนวก ค
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519 12/ 10816



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ‘การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นางสาววิไลวรรณ ใจแก้ว เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญลิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 คอ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5447536

ที่ ศธ 0519 12/1081๕



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ร พุทธศักราช 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นพี่เลี้ยงวิชา

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง ‘การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด’ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมาลัย วงศ์เกษม และ อาจารย์จันทง ผลบุญ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษานำแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณา ติดต่อ โทรสาร 01-5447536



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร 5731,5618

ที่ ศธ 0519 12/๐๘/๘

วันที่ ๕ พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนาก ทองกักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบการศึกษานำแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบการให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความร่วมมือ Try out

ที่ ศธ 0519 12/๐8๖8



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอกวามอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุกุลนารี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง ‘การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด’ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนีย์ ทองศักดิ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ โทรทัศน์ มือถือ 01-5447536



ที่ ศธ 0519 12/๐๘๓ /

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนลำปา วิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนาทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญลิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5447536

ที่ ศธ 0519 12 / ๔๘ ๖ ๔



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล 2 วัดสว่างคงคา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง ‘การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด’ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดคอปิลิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5447536

ที่ ศธ 0519 12/๐๕๖๗



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพาง เรืองยศ นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนยา ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิติมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพาง เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท มื่อถือ 01-5447536

ที่ ศธ 0519 12/0830



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองกาฬสินธุ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนา ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5447536

ที่ ศธ 0519 12/10832



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพาง เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพาง เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5447536



ที่ ศธ 0519 12/๒๕๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขออนุมัติเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกมลาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพนา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์พัฒนา ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนา เครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว เป็นกลุ่มตัวอย่างแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหา การปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพนา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูล ในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5447536



ที่ ศธ 0519 12/0835

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

นฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวังนันทวิทยาการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 01-5447536



ที่ ศธ 0519 12 / ค 6 3 6

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบัวขาว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนา ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอใช้ครูแนะแนว เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5447536

ที่ ศธ 0519 12 / ๐๕๓ ๖



บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสหสขันธ์ศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง ‘การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด’ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนา ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-5447536

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม



ที่ ศธ 0519 12/ 11924

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และอาจารย์ทัศนาก ทอภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว ในโรงเรียนโพนทองพัฒนวิทยา โรงเรียนโพนทองวิทยายน โรงเรียนม่วงมีตรวิทยาคม โรงเรียนโนนศรีชัยวิทยา โรงเรียนคำนาดีวิทยาคม โรงเรียนโพธิ์ศรีสว่างวิทยา โรงเรียนโพธิ์ชัยชนูปถัมภ์ โรงเรียนเชียงใหม่ประชานุสรณ์ โรงเรียนหนองพอกวิทยา โรงเรียนผาน้ำทิพย์วิทยา โรงเรียนโพธิ์แก้วประชาสรรค์ โรงเรียนเสลภูมิพิทยาคม โรงเรียนเสลภูมิ โรงเรียนโพธิ์ทองวิทยาคาร โรงเรียนทาม่วงวิทยาคาร โรงเรียนเมษวดีพิทยาคม และ โรงเรียนวังหลวงวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนธันวาคม 2547 - มกราคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใญ่สิริ จีระเดชกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรสาร 01-5447556



ที่ ศธ 0519 12/ ๒๕๔๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ต้นวาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงหงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และอาจารย์ทัศนาก ทอภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว ในโรงเรียนทุ่งหลวงเหลียวปลาไชย โรงเรียนหันกองวิทยาการ โรงเรียนเมืองสรวงวิทยา โรงเรียนสูงยางวิทยาประชาสรรค์ โรงเรียนทรายทองวิทยา โรงเรียนสามขาวิทยา โรงเรียนอาจสามารถวิทยา โรงเรียนหนองหินด่านวิทยา โรงเรียนบ้านเข้เหล็กพิทยาคม โรงเรียนโพนเมืองประชารัฐ โรงเรียนหนองฮีเจริญวิทย์ โรงเรียนคูค้อิ่งประชาสามัคคี โรงเรียนโน้ตทองพิทยาคม โรงเรียนจันทรมงคล อนุสรณ์ โรงเรียนหนองผึ้งวิทยาการ โรงเรียนทุ่งกลาประชานุสรณ์ โรงเรียนกู่กาสิงห์ประชาสรรค์ โรงเรียนเหล่าหลวงประชานุสรณ์ โรงเรียนปทุมรัตน์พิทยาคม โรงเรียนโพนสูงประชาสรรค์ โรงเรียนหนองไทรวิทยาการ โรงเรียนน้ำใสวรวิทย์ โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยโสภา โรงเรียนหัวโตนวิทยา โรงเรียนสุวรรณภูมิ และ โรงเรียนช้างเผือกวิทยาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 คอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนธันวาคม 2547 - มกราคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงหงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจริญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ โทรศัทพ์ มือถือ 01 5447536



ที่ ศธ 0519 12/ 11919

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพมหานคร 10110

7 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอมติอนุกรรมการเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนงพนา เรืองยศ นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง ‘การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด’ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร ประเสริฐสุข และ อาจารย์ทัศนาก ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนว ในโรงเรียนเหล่าลือวิทยาคม โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด โรงเรียนม่วงลาดวิทยาคม โรงเรียนจันทบุรีวิทยาประชาสรรค์ โรงเรียนเขื่องขัววิทยาคม โรงเรียนพลับพลาวิทยาคม โรงเรียนเทอดไทยวิทยาคม โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย โรงเรียนสตรีศึกษา โรงเรียนมหาชัยวิทยาคม โรงเรียนขัติยะวงษา โรงเรียนสตรีศึกษา 2 โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษก โรงเรียนโคกล่ามพิทยาคม โรงเรียนคูน้อยประชาสรรค์ โรงเรียนธวัชบุรีวิทยาคม โรงเรียนธวัชธานี โรงเรียนเมืองน้อยวิทยาคม โรงเรียนศรีธวัชวิทยาลัย และโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ธวัชบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนธันวาคม 2547 - มกราคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพนา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 คอ 5618 5731

นายเทว ห้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ โทรทัศน์ มือถือ 01-5447536



ที่ ศธ 04121/ 8817

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
ถนนรณจิตต์จากเขต รอ 45000

20 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศพร ประเสริฐสุข และอาจารย์ทัศนากิจดี เป็นคณะกรรมการการควบคุมปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ ครูแนะแนวในโรงเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนธันวาคม 2547 – มกราคม 2548

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ได้พิจารณาแล้ว ให้นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดเก็บข้อมูลโรงเรียนได้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญส่ง ธีระวงษ์)

รองผู้อำนวยการ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

โทร 0 4351 1506

โทรสาร 0 4351 3040



ที่ ศธ 04122/ 10149

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 45130

20

ธันวาคม 2547

เรื่อง ขยความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนว ของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศพร ประเสริฐสุข และอาจารย์ทัศนาก ทอภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ครูแนะแนวในโรงเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือน ธันวาคม 2547- มกราคม 2548

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้พิจารณาแล้ว ให้นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดเก็บข้อมูลในโรงเรียนได้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบคุณพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันทัต อินทรภานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

กลุ่มงานส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษา

โทร 043 – 581653

โทรสาร 043 - 580175



ที่ ศธ 04123/ ๒๗๑๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3
ถนนก้านเค็ดเพชร อำเภอโพนทอง 45110

20 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขอกวามอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศพร ประเสริฐสุข และอาจารย์ทัศนาก้องกัคดี เป็นคณะกรรมการการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ ครูแนะแนวในโรงเรียน คอบแบบสอบถามการศึกษาแนวทางและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียน สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดร้อยเอ็ด ในระหว่างเดือนธันวาคม 2547 - มกราคม 2548

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ได้พิจารณาแล้ว ให้นางสาวนงพงา เรืองยศ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดเก็บข้อมูลโรงเรียนได้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนงพงา เรืองยศได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

(นายวิฑูรย์ เกตุวงศา)

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3

โทร 0-4357-2342

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวนงพงา เรืองยศ
วันเดือนปีเกิด	เกิดวันที่ 12 กรกฎาคม 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	77 หมู่ 7 บ้านหนองไสล ด ดูกอิ่ง กิ่ง อ หนองฮี จ ร้อยเอ็ด 45140
ประวัติการศึกษา	
พ ศ 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ ศ 2545	ครุศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาและการแนะแนว) สถาบันราชภัฏมหาสารคาม
พ ศ 2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย